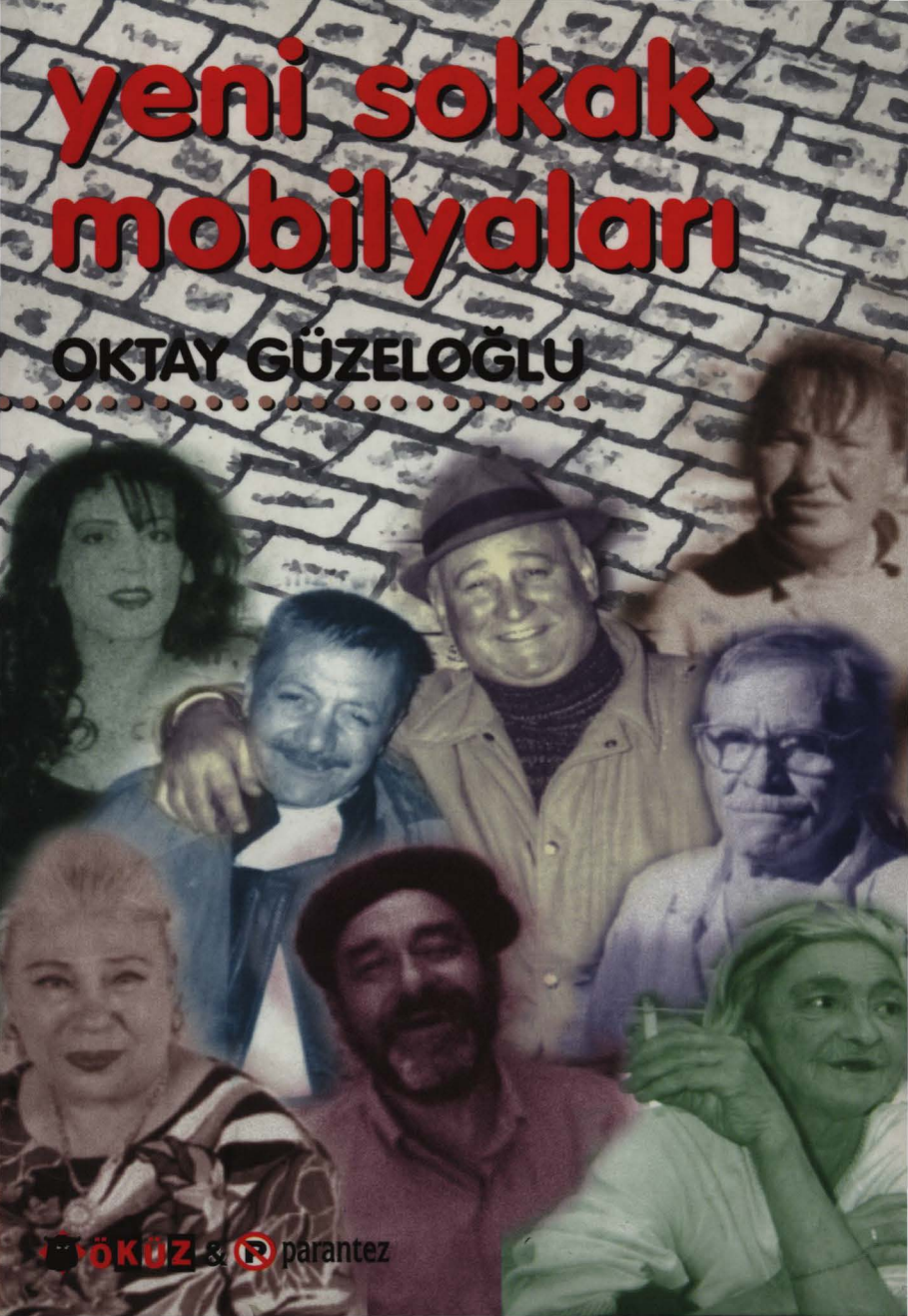
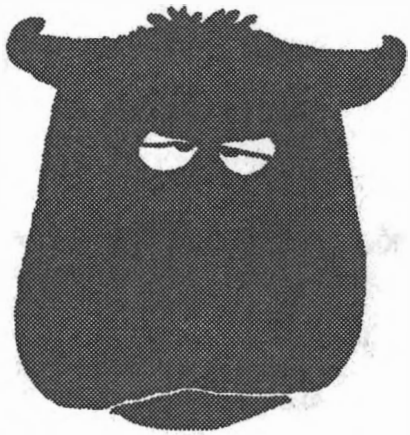
yeni sokak mobilyaları

OKTAY GÜZELOĞLU

ÖKÜZ & parantez

Öküz Dizisi No: 2

ÖKÜZ & parantez

Parantez
Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd.
İstiklal cad. 212, Aznavur Pasajı Alt Kat, no.8
Beyoğlu - İSTANBUL
Tel/ Fax: (0212) 252 85 67
E Posta: parantez@yahoo.com

Öküz Dizisi: 2
Genel Dizi: 109

Birinci Baskı: 1999

Dizi Editörü: Met Üst

Yayın Yönetmeni: Metin Celâl
Kapak / Sayfa Düzeni: Mustafa Devrim
Dizgi: Cemal Vanlı, Cebrail Okçu
Düzelti: Cem Zamur
Montaj: Neşet Mut (0212) 212 03 40
Renk Ayrımı: Figür Grafik (0212) 282 74 04
Baskı: Mart Matbaası (0212) 212 03 39

Yayın Hakları: © Parantez Yayınları / Oktay Güzeloğlu

ISBN 975 - 7939 - 97 - 8

Türkçede Yayın Hakları PARANTEZ YAYINLARI'na ait olan bu kitap, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir suretle çoğaltılamaz. Sadece eleştiri amacıyla ve kaynak gösterilerek aktarılabilir.

Oktay Güzeloğlu

YENİ ŞEHİR MOBİLYALARI

parantez

Namus Bakımından Temiz Değiliz

Bak Vivi, biz seninle yıllardan beri tanışıyoruz, sen kimsin, ne iş yaparsın, ne yaptın? Ben seni yalnızca Vivi olarak tanıyorum. Senin çok iyi günlerini biliyorum. Bu duruma nasıl geldin? Nerede doğdun, sen nesin, anlatır mısın?

- Bak şimdi ben kimim, Darıca doğumluyum. 02.11.1945 "2" Dilek Ersoy, Darıcalı bakkal Mehmet Ersoy'un, yani Darıca'nın en zengin ailesinin kızıyım. Babam, büyükbabam, amcam en lüks arabalarda gezen bir aile.

Annem ben 1,5 yaşında iken ölüyor, onu tanıyamıyorum. Beni babaannem büyüttü. Evde hizmetçiler, uşaklar aklına ne gelirse. Otobüslerimiz vardı, dükkanlarımız vardı. İstediğin kadar zeytin, üzüm tarlaları.. Yani hiç sıkıntı çekmedim.

Kaç yaşına kadar sürdü bu lüks?

- Sekiz buçuk yaşındaydım. Babaannem bir kurban bayramının arife günüydü, beni yıkadı ve öldü. Öldükten sonra Fuat amcam İstanbul'a, İçerenköy'e gelmişti. Sonra bizde babamla, amcamın yanına geldik. Amcamın büyük bakkalı vardı. İlkokul 5.sınıfı bitirdim daha okumadım. O ara babama genç bir kız buldular, evlendirdiler.

Peki senin adın niye Vivi?

- Niye Vivi, onu da söyleyeceğim şimdi. Eve üvey anne geldi. Genç tabi, beni istemedi, benimle takışmaya başladı. Kardeşim oldu bir tane. Adı Ömür, şimdi İngiltere'de, oraya yerleşti çocuklarıyla. Üvey karı beni babama ezdirdi, dövdürdü. Halbuki ben gözbebeği gibi büyümüşüm. Bu, 16 yaşına 4 ay kalana kadar sürdü. Sonra evlendim, Kadıköy Altıyol'da Madam Tasula adında bir kuaför kadının yanına çırak verdiler, meslek öğreneyim diye. Orada çalışan Abdullah Çakır diye bir kalfa vardı. Bu çocuk bana bakıyordu. Seviyordu aslında, evlenmek, sevgi mevgi yok aklımda. O orospu kadından kaçmak için çare arıyorum. İşte ben bu çocuğa kaçtım. Bir annesi vardı. Çocuğum oldu, bir kızım var benim. Çok pis bir aile idi. Benim ailem temizdi.

Şimdi ailem temizdi diyorsun da, ailen sadece zengin ama temiz değil ki?

- Tabi karakter yapısı zero, zero, zero sıfır. Ama ev temizdi. Namus bakımından değil, kafa bakımından değil ama ev bakımından temiz.

Peki bu kocanla mutlu olamadın mı?

- Ha o gece beni yaptı, daha anlamamışım, o şeyi görmemişim, resmini bile görmemişim, *(eliyle penis işareti yaptı)* sonra bir daha yaptı, o zaman gördüm o şeyi. Evlilik boyunca hepsi on defa falan yaptı, çocuk doğdu. Çocuk 7 aylık mıydı, 8 aylık mıydı ayrıldık. Bu kadar.

Hiç aramadın mı çocuğunu?

- Aramadım. Aradan yıllar geçti ben orospu oldum yani. Ha bak ben boşanmadan evvel, babamla bağımın kopmasını anlatayım, burası çok önemli. Evli iken kocam bana beş lira veriyor, akşamleyin geliyor mesela ıspanak pişmiş, kocam ben sana o kadar para veriyorum nasıl ıspanak pişer diyor. Hem ben ıspanak yapmayı da bilmiyorum. Dolma yapmaya kalktım, gittim makarna aldım onunla yapmaya çalıştım olmadı. Ben hayatımda böyle birşey yapmadım ki.

Sen nasıl o hayata nasıl girdin?

- Ha bak, şimdi bir gün çocuğumu aldım kucağıma babama gittim, dedim ki "ben bu adamla yapamıyorum boşanıcam" dedi ki "olmaz, yerin kocanın yeri" dedi, beni ekarte etti, bi güzel. Ha biraz daha oturdum, yine dayanamadım, kızımı yine aldım babamın kapısına gittim. Babam açtı kapıyı, dedim ki "ben temelli geldim" dedim. Dedi ki "ben sana demedim mi senin evin kocanın evi" pat kapıyı yüzüme kapattı o kadar.

Çocuk ne oldu?

- Çocuk kucağımda benim, şimdi koca evinden çıkmışsın amca evine gittim. O da aynısını yaptı. Mezarına sıçtığım, zaten babamın da mezarına, amcamın da mezarına sıçtırmak için adam tutturdum, yaptırdım. Zaten ben çocukken amcam beni arkamdan yapıyordu.

Nel. Nel. Amcan ne yapıyordu?

- Şimdi, ben amcamın bakkalına gidiyordum, mesela bir şey alıcam beni elliyordu, sesimi çıkarmıyordum. Hiç hiç hiç sesimi çıkarmıyordum. Ne bileyim ben amca sevmesi gibi bakıyordum, o beni elliyordu. 9 yaşındaydım, şeker, para veriyordu. Tabii beni amcam yapıyordu. Bak Oktay bunları hayatımda ne bir arkadaşıma söylemişim ne bir başkasına söylediğim ilk kişi sensin, seni çok severim.

Sağol, o zaman sen kaç yaşındaydın.

- 9, 10, 11 yaşında. Neyse oradan çıktım, hala evine gittim. Kurmay albayla evliydi. Hava soğuk kış, sümüklerim akıyor, almadı. O gece çok üşüdüm. Canı çıksın o halam hâlâ ölmedi. Kızıltoprak'da yaşıyor. Sonra Yeldeğirmeni'ne gelmişim. Hiç tanımadığım bir kapıyı çaldım. Çok şık bir hanım çıktı. Halimi görünce içeriye aldı. Çocuğu hemen sobanın yanına soydu, benim de üstümü başımı çıkardı, ısındık. Çıka çıka hangi ev çıktı biliyor musun?

Hangi ev?

- Dumlupınar gemisi batmıştı. Kaptanı kurtulmuştu, onun evi. Karısı Fahriye hanım hâlâ dostum. Durumu anlattım. "Bak Dilek" dedi "bu çocuk sana ayakbağı olur, onu gidip kaynanana bırakacaksın" dedi. Ha kadın önce babama gitti, amcalarıma gitti, her tarafa gitti, ondan sonra bırakacaksın dedi ben de gittim bıraktım.

Nasıl oldu o işe başlaman?

- Orospuluğa!.. Boşandım. Boşanma kağıdımı aldım. Güzel, imzam da geçmeye başladı, 18 yaşına gelmiştim. Benim anne tarafım daha zengindi, miras kalmıştı. Gittim hemen bir yer sattım. O zamanki para ile 280 bin mi, 300 bin mi ne, o zaman çok büyük paraydı. Taksim'de Osmanlı Bankası vardı gittim oraya yatırdım. 1962-63 seneleri. Hemen gittim kendime Nişantaşı'nda bir ev tuttum. Dayadım döşedim, sonra terzi Mualla'yı öğrendim. Gittim ona "beni giyindir" dedim. "Tamam" dedi, gencim, güzelim, güzel olmasam bile gencim en başta.

Eee..

- Kadın beni nasıl giydiriyor biliyor musun? Mecmualardan çıkar gibi. Şimdi ben zengin koca peşindeyim. Ama köklü koca peşindeyim. Lüks yerleri dolaşıyorum. Derken, bu meyanda ben Roland'ı buldum. "Roland Hakim". Süryani, Suriye'den gelenlerden, annesi Fransız, kendisi Oksford mezunu. Şimdi ben karacahilim. Bu meyanda çok okuyorum, klasikleri takip ediyorum. Madam Butterfly'ları o zaman öğrendim. Beni herkes bir şey zannediyor. Kimi iyi aile kızı zannediyor. Kimi orospu zannediyor. Benim adımı Roland koydu. "Bundan sonra senin adın Vivi olacak". "Sende İspanyol tipi var". "Ben sana Vivi diyeceğim sen Vivi olacaksın" dedi. Peki dedim. "Seninle Fransızca konuşacağız" dedi. "Mesela ben senden bardak istiyeceğim Fransızca, anlamasan da tekrar edeceğim öğreneceksin" dedi. Bana Şişli'den kat aldı. Biz Roland'la beş sene oturduk. Her yere götürdü beni. Kervansaray, bok saray, götürdü durdu. Fakat geceleri evine gidiyordu. Annesi vardı, ayrı yapamıyordu. Neyse beni terzi Mualla'dan sonra Paris'ten giydirmeye başladı. Ben çok içiyordum. 9 kere gözlüğünü kırdım. Fakat onunla beraberken şeyi özlemeye başladım *(el işaretiyle ayıp yaptı)*. Roland yapıyor, yapıyor da, herşeyimi seviyor da, tam yapıcak her şey bitiyordu Roli'de.

Nasıl yani?

- Yahu beni çok iyi seviyor, tam koycak yani Roli bitiyordu. Oraya geldi mi duruyor, heyecandan olmuyor. Ben çok harcama yapıyordum, onun çeklerini kullandım. İçip içip kavga çıkarıyordum. Bir gece yarısı pardesümü giydim evden çıktım. Zaten kocamdan da paltomu giyip çıkmıştım. Çıktım, Divan Oteli'ne gittim. Divan'a geldim oda tuttum. Sabah kalktım, indim aşağıya, içtim birkaç tane, çıktım. Orada Aysel diye bir kızla tanıştım, çok güzel şahane, oturduk, adımı sordu. Vivi dedim. Ne içiyorsun? dedi bana, Konyak içiyorum dedim, ben cintonik dedi, ben o zaman tonik monik bilmiyorum. Verdi, içtim, çok hoşuma gitti ona başladım. Sen niye burda kalıyorsun, ben Cihangir Havyar sokakta oturuyorum, gel kirayı paylaşalım, beraber oturalım dedi. Tamam dedim. Ona taşındık. Aysel çok şık, ben de şıkım ama o çok güzel, çok şık.

Sonra ne oldu?

- Aysel gece iki oluyor gidiyor, sordum, sen gece ikide nereye gidiyorsun dedim. Ben çalışıyorum dedi, nerede çalışıyorsun dedim, orospuluk yapıyorum dedi. Valla ben orospuluk ne demek bilmiyorum. Orospuluk nasıl bir şey, iş mi yani dedim saf saf, ben beylerle yatarım

para alırım dedi. Ay dedim utanmaz mısın, benim dedi ailem fakirdir, Fatih'te gecekonduda oturuyor dedi. Ben sana yardım edeyim dedim. Bankada 50 bin liram var dedim. Aysel, sen çok lüks yaşıyorsun, sen benimle Randevucu Lüks Nermin'in evine gel dedi, günde o zamanın parası 5 bin, 10 bin kazanırsın dedi. Tarlabaşı'nda lüks yeşil bir kata gittik. Aysel beni empoze etti, başladık. Aysel 5-10 bin dedi ya, ben 15-20 bin alıyorum. Beyoğlu'ndan Franpoli'den mücevherler alıyordum. Hem ben hep senaryo yazıyordum etrafa, zengin işadamının kızı olarak tanıtıyordum kendimi, kendime hayali bir baba yarattım İsek Kohen'in kızı Vivi Kohen olarak geziyordum. Ve 63'ten 70'e kadar çalıştım, Lüks Nermin'de. O ara 3-5 tane yer daha sattım. Yetişmiyor para, çok lüks yaşıyorum. Terzi Mualla'dan giyiniyorum, en sosyetik yerlerde geziyorum, para dağıtıyorum. Korkunç nokta.. Yalnız karılarıyla birlikte karşılaştığım iş adamları beni lüks Nermin'den tanıyorlar. Fakat söyleyemiyorlar, karılarının korkusundan. Aysel'e çok saygı duyuyorum. Aysel şimdi sürünüyor. O kalite yapmadı, gecekondudan geldiği için çok para kazanamadı, kalitesiz çalıştı. Bak ben kafasız insandan hoşlanmam tahammül edemem.

Eee sonra?

- Ben sonra Josef'le tanıştım, herşey yolundaydı fakat uçan sineği bile yapmaya çalışırdı, ondan da, bir gece Hilton'da bir davete gideceğiz kuaföre gittim, döndüm, kat hizmetçisinin üstünde, pardon özür dilerim, dedim. Çektim gittim, ama şunu söylemeden geçmem kadınlığımı onda anladım, beni pırlantalara boğmuştu, onda o iş şahane *(eliyle sevişme işareti yaptı).*

Joseph'le ne kadar yaşadın?

Ben ona beni alıyor musun diye sordum, barışmıştık, o seni alamam, benim ailem katolik, yahudi, yahudi olmazsa istemez dedi. Tamam dedim yahudi olurum Josef dedim, Rıza Paşa yokuşu Şadiye Han'da orlon iplikleri toptancısıydı. Büyükadalı'ydı. Onunla evlendik, gittik Şişli'de güzel bir çatı katında oturuyorduk. 2,5 yıl sürdü, fakat Josef beni iyi eğitti, Fransızca falan öğretti. Josef'le evliyim, boşamadım, çok sonra boşandım sonra Roli'ye döndüm, fakat Roli, sana aşkım bitti ama yardım yaparım dedi. Alkolün dozajı arttıkça önce akşam, öğle elbiselerini ekarte ettim, Hilton Otel'inin amerikan barlarından Osmanbey'lere düştük, sonra Balık pazarlarına düştük. İrtifa kaybettik bu meyanda, "Arkın Terzi Başyan" diye bir Ermeni tanıdım, "düğmeci" toptan iş yapardı, bana Kazancı Yokuşu Başyol sokakta soldan ikinci apartmanın birinci katını aldı. Ben bak, Arkın ben zengin

adamlardan geldim dedim. Tabi lüks Nermin'den geldim, ekorte, söylemiyorum onlar çöp tenekesi Artin bunları yedi *(kahkaha attı)* zaten Artin beni gördü şarkıya başladı. "Yalnız Benim Ol El Yüzüne Bakma" şarkısını söyledi.

Yedi Artin, beni Beyoğlu'nda Franguli'ye getirmedi ama, ona yakın kuyumcuya getirdi. Ben de bir hava Artinciğim buralar küçücük dükkanlar dedim, Kapalıçarşı'ya götürdü pırlantacıya, ben ordan, beğendim, beğendim, ödedi hemen. Ayrıca bir orospu ağzı bende, Artinciğim dedim benim masrafım ağırdır dedim, önemli değil dedi kabul etti, oturduk. 68-69 yılları, o kabul dedi, tabi ben uçtum pike yaptım, evlendik. Fakat, Artin'de iş yok, birinci kocam gibi... Fakat doğru konuşuyum, ne Roli'ye ne Artin'e boynuz taktırdım, bu doğru inan. Artin beni taverna türü yerlere götürürdü musikiyi çok severdi, biraz tutucuydu, ailevi yerlere götürürdü. Çok alkol içiyordum.. Yani başka şeylerden tatmin oluyordum saçımı falan hergün başka renge boyuyordum. Artin'den ayrıldıktan sonra doğru lüks Nermin'e, "Zambak Sokaktaki" evinde başladım, önce Artin'in aldığı mücevherleri sattım, hepsini dağıttım, yedim, sonra randevu evine döndüm. Eee, artık düşüyorum, para yetişmiyor Nermin'e günde on bin lira alırım dedim, tamam bebeğim dedi, başladım. Zuhal diye bir arkadaşım vardı, çok güzel, İzmirli... Ben İzmirliler'den çok korkarım, o zaman, Benli Belkıs orospuluk yapıyor, "Anjelo'nun" Parmakkapı'da yeri var ben Anjelo, Manjelo bilmiyorum, benim evli olduklarım beni böyle yerlere götürmüyor, daha lüks yerlere götürüyordu.

Peki ya sonra?

- Bu, Zuhal bana esrarı öğretti, kızım dedi bu kadar içki içeceğine, bunu iç daha iyi dedi. İçinde konyak ağacı çıkacak dedi. Ver kız dedim. Aaa hoşuma gitti, artık konyağı, cini ikinciye koydum; haa çok güzel Zuhal'in peşini bırakmıyorum, çünkü nereden alırım nasıl sarılır bilmiyorum, hep peşindeyim. Bir gece bana dedi ki Vivi, Gönül Akkor diye biri var dedi, Çırağan'da çok iyi şarkı okuyor dedi, oraya gel dedi. O gece Vakko'dan dantel bluz aldım çok güzel. (*Anlatırken üzerindekini yukarıya kaldırdı, çıplak tarif yaptı, sütyenini göstererek anlattı.*) Ufak bir parça esrar aldım, buraya koydum bindim taksiye, yolda başladı mı taksici bana sulanmaya, yolda bir kavga, trafik karıştı ekip polis geldi. Hadi karakola. Beni bir arama tarama, üzerimde çıktı mı, o zaman sıkıyönetim var, 12 Mart mı, ne, benim parmağımda pırlanta yüzük var komsere dedim ki, bunu vereyim beni bırakın benim değil bir arkadaşın diyorum. Yok kabul etmedi. Beni hapis ettiler, doğru Sağmalcılar, 20 ay girdim. "Ömer Parlar" bak bu ismi

unutma ona çok büyük hediye yapmak istiyorum. Erzincan Malliyatın sahibi, Sirkeci'de milyarder bir bey ona diyorlardı. Çok iyi bir kız var, böyle böyle diyorlar onu kurtaralım, Sirkeci'de Akham'da bir avukat tutmuş, sonra beni 3 ayda dışarı aldılar. Çıktım, doğru lüks Nermin'e, yine içip sıçıp dağıtıyorum. O meyanda Nebih'i tanıdım Pakis pastanesinde Gümüşsuyu'nda bir gün o pastaneye gittim. Bir sis, aaa kaymakamın kızı hoşgeldin diyor.

Nerden kaymakamın kızı?

- Nerden bileyim ben kaymakamın kızı, kaymakamı si...m lan, ben kaymakamı Iskenderun'da gördüm o da si...mdi.

Kim o bağıran?

- Yalçın diye bir pezevenk, dolandırıcıydı bok boku nerde tanır kenefte, beni Nebih'le tanıştıran pezevenk. Pezevenk Yalçın buyur canım dedi, oturdum, yanında biri var sordum, arkadaşın kim dedim. Aa ressam dedi ben de hayatımda hiç ressamla tanışmadım ki ne yalan söyleyim ki, ben nerden geldim ki. Bana enteresan geldi biliyor musun. Bak bana bak (diyerek nasıl durumda kaldığını mizansenle anlattı.) Ben böyle bak mahsun (kahkaha attı.)

İlk defa bir ressam gördün?

- Vallahi yemin ederim. Birden sütten çıkmış kaşık oldum. Hemen bir konyak dedim, geldi başladım. O bana hani şeyin çok güzel dedi, söylesene şöyle yan duruşa ne diyorlar.

Profil.

- Haa öyle diyorlar, bravo, ben de kaza geçirmişim, burnum kırılmıştı 2 ay yatmışım. Ha, ulan bu kırık burunla nasıl güzel dedi diyorum, kendi kendime çok kibar, zaten bu dolandırıcılar çok kibar hehikotcu iyi oynuyorlar. Anlatamıyorum sana, valla sütten çıkmış kaşık gibi oldum. Gece gittim, ben zaten yorgundum, telefonlar açıyordu, devam etti. Ben karşımda zeki insan isterim. Nebih anlatıyor, güzel sanatlar falan mezunu 2 sene açtım falan hazır asker inanmadım ama 1976 yılında, Beşiktaş Evlenme Dairesi'nde evlendik. Kastamonulu bir aile yanında kalıyorum dedim, sen kocamsın diye götürürüm Almanya'dan geldim derim öyle yaptım, eve götürdüm. Sonra bir ara bir eve baktım aynı benzerli biri geldi, o da karı pezevengi sonradan anladım, anla nasıl Ramilya. Ha iyi Ramilya di mi iyi Ramilya.

O içerdeyken gidiyordum canım diyordum evin kirası nasıl olacak, o hep "Bir tanem" şöyle olacak bir tanem diyordu. Halbuki benim için

"bir tanem" lafları 9 yaşında bitmişti. Babaannem öldü, amcam beni kullandığı zaman bitmişti. Kedim, o kadar. Kedimi özlüyorum bu gece kedimi otele alıcam. Ben ne istiyorum biliyor musun en başta bir daire istiyorum, sardunyalarımı istiyorum, kedimi istiyorum. 10 yıldır sokaktayım. Hepsi sokak değil, pansiyon var, otel var.

Peki senin bir kızın var onu özlüyor musun?

- Hayır. Ne desem ki, sevmiyorum, vücudumdan bir mikrop çıkmış o kadar, sevmiyorum. Annelik duygusu yok. Bak ben de çocuktum çocuğun hiç farkında değildim, 7-8 aylıktı bıraktım.

Neyse Vivi bu kadar olaylar yaşadın hiç ölümü düşündün mü?

- Tabii bir kere intihar ettim, kurtardılar. Nebih kurtardı. Tabii ikimiz de çamurdan geldik onun için kurtardı. Ben hayatımı yaşadım, o kendini yaşadı. O yurtdışına gitti İtalya'ya.

Peki Vivi memleketin politikası hakkında ne düşünüyorsun?

- Kalkalım.

Peki kalkalım, bir fikrin yok mu konuşmuyorsun.

- Kalkalım dedim, hadi.

Teşekkürler ederim Dilek Ersoy hanım.

Avare Abdullah

-İsmim Avare... Avare filminden ismimi "Avare" koydum. Gerçek ismim Rüştü Geçkin. Memleketim fakir bir memleket. Çanakkale, Biga. Ra(h)metli annem 25 yaşında öldü. Babam asker o zaman. 10 yaşında bir çocuktum. Ana yok, baba yok.

(H)ayatım sefalet içinde geçti. (H)amallık, boyacılık, tuvalet temizledim. Kimseye mu(h)taç olmadım. İstanbul'a geldim. Kimseyi tanımıyordum. Ondan sonra "Avare" filmi çıktı. Ben de ismimi avare koydum ve bütün dünyaya şö(h)ret yaptım. Ondan sonra Nergis'i gördüm *(karısından bahsediyor)*

Nergis'i nerede gördün?

- Dolapdere'de. Kendi (h)alinde bir insandı... (H)ani işi gücü yoktu. Gariban bir insandılar. Gecekonduları vardı. Felaket sevdim. Ama niye sevdim? Gönül kimi severse sultan odur. Aldım, çoluk çocuk sa(h)ibi oldum. Ailemle geçinip gidiyom.

Nergis'e (karına) aşık oldun evlendin.
Kaç çocuk var?

- 4 tane ölen, 4 tane de yaşayan 8 tane.

Torun var mı?

- Yok.. bilmiyorum belki önümüzdeki yılları görebilirsem, bunun garantisi yok... Efendim?.. Belki torun torba sa(h)ibi olabilirim.. 45 yaşında evlendim. Nergis ablan ufak, da(h)a 28 filandı, bilemedin 30 diyelim. Şimdi ben 64 filan, Nergis 45 yaşında... Ben 45 yaşındayken aldım onu 15 senedir evliyiz... Nergis çok fakir, kayınbaba eskiciydi. Fekat felç oldu, çalışamadı. Dostların içinde en büyüğü benim. Görevimi yapmakla mükellefim ve yaptım.

Mutlusun...

- Evet. Niye mutluyum? Ailemin (h)atırı için mutluyum. Babası benim de babam sayılır... Efendim? (H)ayatta daima (h)ürriyeti ve insanlığı seven insanlarız. Yani insanları da severiz, bu şartlarda olsa insanlara kendimizi sevdirebiliriz. Nergis çok zavallı bir insandı. Perişan bir kadındı. Fakat bütün kalbimi ona verdim. Ona, "sen kalbimin sultanısın" dedim. "Seni aldım, ne mutlu sana ki 8 çocuk annesisin" dedim. Ölenlerle tabi. Bana dedi ki: "Raci sen ne iyi kalpli bir..."

Senin adın "Raci" miydi?

- Yani o dönemler "Raci" idi. Avare filminden sonra "Raci" demeye başladılar bana. Tabii, bende gizli kapaklı yok. (H)akiki ismim Rüştü Geçkin.

Peki kanna "Nergis" ismini sen mi koydun?

- "Nergis" ismini ben koydum. (H)akiki ismi (H)abibe Geçkin Taabii... Fekat, (h)erşeyden önce sen ikinci babamsın, bunlar koftici millet.

Sen şimdi bu Avare filminden nasıl etkilendin?

- Ben (H)int (h)astasıyım. Nerden bilir misin, gördüm ki Rac Kopor'un filmi oynadı. Onu eser koydum ben kafama. Ulan dedim ben bu avare şarkılarını öğrenicem. Yani (h)issettim. Yani o şarkılara tariz ettim *(aşık oldum).* O film var ya, bana ikinci bir avare temsilini, yeni nesile bırakmakla mükellef oldu! Var ya; "Aa Avare!" diyorlardı bana "Sen Türkiye'nin avaresisisin" diyorlardı. (H)int şarkılarını beynime koyunca, bütün sokaklarda (H)int şarkıları okumaya başladım. (H)em de boyacılık yaparkene..

Haa boyacılık yapardın bu arada. Peki kendini Raj Kopor'la nasıl bir tuttun. Niye bu kadar yakın hissettin?..

- Yani o filmden bir iz kaptım. Şarkılarını alayım. O şarkıları okuduğum zaman sokaklarda ekmek paramı kazanayım. Şöyle bir du-

rum; garibanlık sa(h)neleri, şarkı sa(h)neleri. Efendim zate(n) Avare filminden önce RacKopor'un bir filmi gelmiştir. "A(h)" filmi... A(h)! filmi A(h)!.. Rınn cınn... rıınn.. "fıcıda efenim" (müziği ağzı ile yapar) ondan sonra 420, ondan sonra "Güna(h)kar" neden sonra "avare".. şimdi ben bu filmleri var ya, belli kısımlarını canlattırarak zi(h)nime koydum. "Ben bu filmlerden (h)is kapacam, şarkılarla kaynaştırarak sokaklarda sölücem, ekmek paramı kapıcam" dedim kendi kendime. Şarkıları kafama iyice yazdım. "Cereya nadi naye kari nede" (şarkı söylüyor) Sonra bir sa(h)ne var, Nergis'le, (h)angi sa(h)ne biliyor musun? (H)ani sandalda.. "Dann dınn nınınnıın.. nın dın dalnın!.. Naaan nın daln dılın!.."

Ne zaman Nergis'le sandala p(b)indi tek o sa(h)ne.. (h)ep o şarkı. Başka bir sa(h)ne Raci ce(h)ennemde ya, Nergis cennette... Dırılım dılıliıım dını dını.. en güzel sa(h)ne burada dınılım dınınılırıım!.. Tabii.. Avaraamu dıın dınn dınılım.. Avaramamuuu!.." Ce(h)ennem orada şeytanlar!.. (H)öndo (h)öndo kando rambada!.. ooo(h)!.. aaeo(h)(h)! Tok!.. Nergis (h)emen kaptı Raci'yi kurtarıyor.. Evladım benim.. Ne sa(h)ne.. Bende böyle (h)issetdiyordum işte aşk sa(h)nesi bir şarkı okudun mu,. bu sa(h)ne başlıyor. Tırıldım bılıdım.. Nergis kaptı beni (h)oop cennete çekti. Ondan sonra bir (h)ayal görüyorum.. kötü (h)erif Kaya... Kaya'nın elinde bir bıçak beni vurmaya teşebbüs ediyor. Ondan sonra "Anne"!.. "Raci n'oldu?".. "Bir rüya gördüm, Kaya beni öldürüyordu".. Uçurumdan aşağı düşüyorum..

Raci..

- Evet yani ben.. Nergis'e sarılmadan önce Kaya'yı görüyorum. Kaya'nın (h)ayaletini görüyorum. O beni vururkene anneme diyorum "Annecim"! diyorum "Kaya beni öldürecek"... Ooe(h) na(h)eyi ayyiae(h)!... dırıllımıın!.. Cennetin var ya tam köşesine geliyorum. Oradan düşüyorum.

Peki Raci, şimdi bu Kaya'ya niye düşmansın sen?

- Benim babam zamanında Kaya (h)ırsızlık dolayısıyla suçladı. Kaya'da babama, yani Raci'nin babasına "senin de oğlun gün gelecek (h)ırsız olacak" dedi...Öyle de oldu. Raci'yi (h)ırsızlığa teşvik etti. Babasından intikam aldı.

Peki bundan dolayı mı düşmanlık?

- Kaya'da Raci'ye "Senin baban bana (h)ırsız Kaya deyip beni (h)akir gördü" dedi... Ne zaman annem yağmurlu bir (h)avada doğum yaptı, annemi kaçırdı. İntikam aldı.

Peki sen bu filmi seyrettiğin zaman yaşamındaki olayları mı hatırladın?.. Böyle bir şey olmuş muydu?..

- Olmamıştı.. (h)ırsızlığa teşvik etti beni. Babamdan intikam almak için kendine bir alet etti.

Peki senin gerçek yaşamındaki baban, yani Rüştü Geçkin'in babası kimdi, neydi, neciydi?..

- (H)akimdi.. Mit(h)at (h)akim.

Yani baban, babanın mesleği neydi?

- (H)akimlik... da(h)a olmadan önce (h)akimliğe teşekkül etmiştir. ve.. (o (h)âlâ filmdeki Raci'nin tesirinden çıkamadığını anlatıyor)

Peki bir anda nasıl Raci oldun?

- Çünkü, o Avare'den kalan Rac Kopor'un ismini kendime bir Avare, bir Raci olarak koydum. O filmi sevdiğim için. (H)iç bir şey görmedim. Fakat cennetten bir şey gördüm. Aslan gördüm.

Nergis'le...

- Ve beni ce(h)ennemden kurtarıyor, cennete çıkarıyor beni orda bütün sa(h)neler başlıyor... şarkılar, müzik Alla(h) Alla(h)!.. Ondan sonra Nergis dedi ki "Raci ben faaakir bir Raacii".. Mit(h)at (h)akim benim babam ya, fekat Nergis'i büyüttüğü için beni evlat olarak tanımıyor. Raci olarak tanımıyor. Nergis onu babası olarak bilir. Efenim?.. Babasına bıçak çekiyor Raci. (H)apisten kaçıyor ya...

Filmle seni karşılaştırmak istiyorum. En büyük etkileşim ce(h)nnemden cennete Nergis'le geçişin mi?.

- Eveet, tamaam!..Ben cennette aynı sükseyi konforu yarattım. Nergis'le ordan uçucam, zaten ölücem.

Dur şimdi daha ölme, öncesine gelelim. Nergis'le yani Habibe hanımla evlendin sen, yani o sahneden mi etkilenerek oldu bu?..

- Taabii cennete aldı beni.

Habibe hanım mı?

- Eveet.

Boyacılık yapıyordun. Evlendin, cennete mi geçtin?

- Ondan sonra şarkı olarak "tıbıöiö rıdının trınım.." işte (h)erşey bununla başladı.

Senin kendi hayatında, gerçek hayatta Nergis'le (Habibe) evlenince hayatında ne değişti?

- Değişen şöyle oldu. Boya sandığım olmadığından dolayı Taksim'de gidiyorum beş-on kova su taşıyorum çiçekçilere 3-4 çiçek alıyorum onları satıyorum, geneleve çiçek götürüyorum, satıyorum. Masaj yapıyorum, geçiniyorum. Kimseye müstaç (mu(h)taç) olmuyorum. Fekat bu güne kadar (h)ep garibanlıkla yetiştim. Nergis'i aldım. Evlendim. Mesut olduk. Çoluk çocuk sa(h)ibi olduk. Ondan sonra mesut olarak yaşıyoruz. Sonra dedim ki bizim Nergis'e; "Nergis sen akıllı bir kadınsın, yetiştiremiyorum. Ben gariban fakir bir adamım, bana sağ, sol yardım ediyor. Bir ev kadını olarak bunları düşünmem icap ediyor. Biliyorsun ki ben varlıklı bir adam değilim, onun için bana anlayış göstermem lazım", fekat kadın milleti maalesef anlamıyor. Bir anlayış göstermiyor. Ev durumları şartları çok zor, ancak ve ancak gelirim kuvvetli olursa, evini geçindirebilirsin, fekat maalesef yok. Avare'de Nergis cennette ya, ben de ce(h)ennemdeyim, şeytanlar (h)ücum edecek... Nergis cennete aldı beni.

Peki gerçek hayatta ne oldu?

- Da(h)a ce(h)ennem oldu. Aile kurduğun zaman, ne zaman ev geçindirmeye başladığın zaman sevgi değişti. Filmde (h)ususi (h)ayat değişiyor. Bana başka oldu. Evlilik gerçek bir şeydir... Efenim?.. Bir kadının kocasını idare etmesi lazım.

Etti mi etmedi mi?

- Zaman geliyor ediyor, fekat o da (h)asta bir kadın, menenjit geçirmiş. Dört saat iyi, iki saat kötü. Ben bir kocası olarak idare ediyorum onu. Yani filme benzemiyor (h)ayat. (H)ayır efendim o bir film, bir gölge. (H)akiki dert burada. O filmden çok menfaatlandım. O film sayesinde çok para kazandım.

Peki filmden çıktın..

- Çıktım..

Gerçeğe girdin..

- Tamaam..

Cennet ne oldu?

- Cennet bana girdi.

Bu gün ne gibi etkiler var?

- Şu anda ben mesut olmasam da, fekat mesutmuşum gibi görünü-

yorum. Ama ne bakımdan.. Mesut değilim. Çünkü niye değilim. Şartlar çok pahalı, geçim zor, kendimi geçirttiremiyorum. (H)akiki gerçeğe giriyoruz. Mafeder insanı. Bütün sorunlar burada...

Gerçek Nergis'le hayat zor demek ki?

- Demek istiyorum ki, en güzel (h)ayat insanın yuvası. Gerçekler (h)epsi yalan.. İyi de olsa evinde.. Ailesinde.. En gerçek bu.

Film nerde kaldı?

- Film duruyor.. Onun sayesinde yolumu buldum. Çünki niye? Evimin reisiyim.. (H)anımım da evimin (h)anımı. Aşk devam ediyor, yine burda. Fazla sürmüyor, bazı kere kavga ediyoruz. Sevişiyoruz, bazı kere öpüşüyoruz.

O benim (h)akkım tabi afedersiniz. Efendim?.. Bazı kere dedim "Benim kudretim yeterli değil" Menencit (h)astası ya bazen şey der "Üüüü", "yapma yavrum, sultanım, bana güna(h), ben ölürsem (h)ayatınız kaydı".. derim.

Yahu Raci, 64 yaşından sonra yani gerçek hayatta da "Kaya"lar var değil mi?

- A be çok be ya. Tabii.. İnsanlar bana karşı (h)iç bir zaman dürüst (h)areket etmediler. Beni çok kere (h)akir gördüler. Varlıksız bir adam olduğum için gördüler. Eveet!..

Ben de yeri gelince ne yaptım, kimseyi tanımadım. Kimseyle fazla samimi olmadım. Kendi ekmeğimi kendim kazandım. Bir insanlık görmedim insanlardan. (H)erkes bana yanlış bir (h)areketlerde bulundu. Kız kardeşimin çocuğu var. Ulan kerata 15 gün (h)asta yattım, sen niye gelip demedin, "Dayı bir i(h)tiyacın var mı?" Aç susuz.. Bir koltuk çıkmadı. Darbe yedik yani.

Ben diyorum ki Raci, film çok eskidi "Avare"de unutuldu...

- Ama ben (h)âlâ Avare olarak tanınıyorum. Efendim, yaşlanana kadar yine Avare filmini canlattırıcam. Aynı (h)areketlerle (H)int şarkılarıyla dans edicem sokaklarda, evimi geçindircem.

Peki Nergis yengenin sana ne gibi bir faydası oluyor?

- Nergis yengen kendi (h)alinde bir kadın. (H)içbir faydası yok bana. Yeter ki evimle alakadar olsun. Çoluk çocukla alakadar olsun. Ben Nergis'ten onu bekliyorum. Benim kalbimin sultanı o. Seviyorum onu. Bir yerde sevmiyorum (bükeme) çaktırma.. bakıyorum... Efendim?.. (H)akikattan saf bir kadın. Menencit geçirdi ya...

Avare diye diye onun için mi bir iş yapmıyorsun? Yani biraz da kendin alışmışsın sen avareliğe...

- Ne (h)avada ne karada nerede bulursam efendim. Şimdi şu an sevdiğim insanlar sayesinde geçiniyorum.

"Sinyal" yani.

- Değil.. Bu bir çok sevdiğim insanlarla çok sevdiğim abilerime karşı, (h)ani düşkün bir durumda olduğum için onlar da beni tanıdıkları için. Ama on, ama onbeş bu bir "sinyal" değil.

Raci hiç okula gittin mi?

- (H)iç gitmedim. Okumam yok, yazmam yok.. Ancak imza atabiliyorum. Ekonomi.. Ay uçlanamadım pezini (lafı söyleyemedi) şöyleki şu an bile siz buradasınız diye kaç komşu geldi gitti. Siz geldiniz diye. Siz olmasanız kimse uğramaz buraya. (H)epsi koftici.

Koftici mi, kim?

- Yok be ya ne alakası var... Kofti mu(h)abbeti. İnsanların birbirini sevmesi lazım. Bu insanların insanlıkla alakası yok. Bu penizleri (lafları) yazıda çok uçlama (söyleme) kavga etmeyelim. Kendi millletimden da(h)a çok zarar görüyorum.

Neyse; şimdi Raci sen keraneye gidiyorsun..

- (H)as (sus) Nergis karşıda duymasın gacı. Efendim masaj yapıyorum. Biraz mincoları okşuyorum. Minco derken bükme.. masaj masaj.. Evladım benim! Peniz etme! (Söyleme) Yengen duyacak. Sen (h)iç mesut olmadın mı bu evde ya.

Yok iyiyim ben, sen devam et Raci..

- Benden memnun kalmadıysan kaynanamı getireyim sana.

Hahl Hahl Kaynanan gelip mesut mu edecek beni?

- (H)iç be ya gül biraz.. Şiştim ciddilikten.

Peki Raci bundan sonra ne düşünüyorsun?

- Şu an yaşlanmış durumdayım. Fekat yine yaşayabiliyorum. Gelecek için birşey düşünmüyorum. Çünkü bir sigortam yok, gelirim yok, onu bırak be ya evde kapı yok. Baksana sankim Bombay'dayız.

Ya çocukların geleceği..

- (H)içbirinin bir şeyi yok.

Okula gidiyorlar mı?

- Yok. (H)içbiri de gitmiyor. Gönderdim (h)epsi de gitmedi kaçtılar.

Nergis yenge.

- İmza atmasını bilmez. A(h) yavrum, sultanım. Bu evde benden başka imza atmasını bilen yok. (H)epsi zirgulava (boş). Gelecek yok, sigorta yok, sandalye yok, Nergis.. onu karıştırma bu akşam kayıcam ona...ay şaşırdım.. o benim (h)akkım.. Efendim?

Bu ara gidiyor musun masaja?

- Efendim bugün siz geldiniz gidemedim. Yarın Alla(h)ın izniyle gideceğim. Biliyorsunuz onlar (h)ayat kadını. Onlar mayne (muayene) olarak geliyorlar. 9.30-10.00 gibi gidiyorum.

Ne veriyorlar bir masaja mesela?

- Kimisi yüz lira kimisi iki yüz.. iş yapmıyorsa almıyorum, idare ediyorum. Ama az ama çok veriyorlar fekat mokar (penis) yiye yiye.. ay ne diyorum, ne fena adamım ben. (H)ayata küsmüş insanlar. (H)aftada iki milyon bazı kere üç milyon kazanıyorum, belli olmuyor. Çünkü benle beraber burada üç masajcı var. Ama gel kulağına söyleyim.. Öbürler yalayıcı... ben o işlere bakmıyorum. Biz (h)arbiyetten kazanıyoruz. Taka tuka efendim.

Masajı nerede öğrendin?

- Askerde bir arkadaş vardı. İşi biliyordu. Öğretti. Masaj sayesinde ekmeğimi aldım.

Peki Raci biz yine filme dönersek, film dedik, hayat dedik, karşılaştırdık. Avare filminde masaj yoktu, kerhane yoktu. Yaşam seni gerçeklere sokunca ne oldu. Ekmek kavgası, masaj, çocukların geçimi, seni senin avareliğin bitirdi.

- Bitti fekat yeni şarkılar öğrendim. Avareden sonra. "Adnan Yarveren" da(h)a yeni şarkılar. "Adnan Subaşılar" çıktı. Yeni Avare'ler söylediler. Sokaklarda söyledim yolumu buldum. "Aaa Raci yeni şarkılar söylüyor" dediler. Sonra Abdulla(h) filmi çıktı. O şarkıları da kattım sonra "Avare Abdulla(h)" demeye başladılar bana. Boya sandığına vurup vurup söylüyordum.

Raci, Avare, Abdullah.. Kimse senin adının Rüştü olduğunu bilmiyor mu?

- Yok, Türkiye'de Rüştü desen kimse tanımaz.

Peki, sen turnelere de gittin.
- Eveeet.

Nereye gittin?
- Yunanistan'ı gezdim 30 sene önce. A(h)met Üstel'le beraber tabii. Bizim dansöz Babus'un yiğeni vardı. Selma dansöz. Arnavut Sali(h) vardı, ra(h)metli oldu, veremden öldü. Alla(h) göstermesin. çekin kulaklarınızı çocuklar. Fekat o zamanlar Yunanlar Yunanistan'a gitmemişlerdi. Türkiye'deydiler. O zaman dra(h)mi'nin değeri düşüktü. Sa(h)neye çıkarken alıyordun 50 dra(h)mi, ayıptır söylemesi.

Kim götürdü seni?
- Kemal Savarcı, organizatör.

Seni nasıl keşfettiler de götürdüler?
- Efendim ben Çiçek Pasajı'nda şarkı okuyordum. Masalara söylüyordum. Kaptılar beni aldılar, getirdiler. Yunanistan'da yevmiye 50 dra(h)mi. Selanik, Kalava, Gümülcine, Drama. Atina'ya gidemedim. Ne yalan söyliyeyim. İki ay on gün. Bir gün para veriyorlar bir gün vermiyorlar. En sonunda otelleri dolandırmaya çalıştık. Aç susuz, para yok. Bir de dayak yedim. Bir dakka.. Dayaktan sonra bi de var ya (h)amallık yaptım. Güya okuyucu olarak gittim. Bavulları taşıdım. Para vermiyorlardı. Bir de bavulları taşıttılar.

Sanatkarlar para alıyor muydu?
- Alıyorlardı tabii. Demek ki beni (h)akir görüyorlardı. Tabii ya.. ki (h)e(y)eti ben kurtardım. Sinemaları ben dolduruyordum, şarkıları da dansları da.

Ama parayı sana vermiyorlardı.
- Vermiyorlardı ama. Bütün oranın Romanları'yla samimi oldum. (H)epsi benim için deli oluyordu. "Avare" diye fekat patron anlayışsız bir adam. Milletin karılarıyla samimi oluyor, yani tok gittim aç geldim. O patronun inşalla(h) boynu altına gelsin. Evden dışarı.. En sonunda bir battaniye aidıydım, o battaniyeyi sattım burasa 40 kuruşa dedim ki "ya avare ne olacak senin bu durumun be"... Alla(h)tan umut kesilmez. (H)ep bu teselli altında yaşadım. Kötü yola düşmemek için. Ama ne yaptım irademi yendim. Kötü yola düşmedim. Mücadele tettim, Çiçek Pasajı'nda kibrit kutularıyla şarkı okudum.. Kibrit kutularıyla ritim tutarak, (h)alkı neşelettirdim. (H)er masada piyola kaydım. (içki içmek)

Hiç esrar içtin mi?
- (H)iç kullanmadım. İçki içerim. Kendime göre.

Nasıl kendine göre. Boyun 1.50 ne kadar yani?
- Efendim 4-5 duble içerim eve gelirim.

Başka içmez misin... Evde?
- Evde yok ki bi şey. Gelirim eve bir şey aldıysam yiyecek veririm. Derim ki "beni ra(h)atsız etmeyin"

Bir daha turneye gittin mi?
- Gitmedim ama teklif ettiler.

Kim?
- Aynı patron. Iran'a götürmeyi teklif etti, reddettim. "Benim paramı vermediniz, bavul taşıttınız, dövdünüz, (h)akir gördünüz, niye bi da(h)a senle geleyim (h)a bulaşık"... dedim.

Niye dövdüklerini anlatmadın?
- O kızın bavulunu taşımadığım için dövdüler.

Taşımadın mı?
- Taşıdım. Ben sanatkar mıyım yoksa (h)amal mıyım? Arnavut Sali(h) girdi araya "Ne vuruyorsunuz, o bütün (h)eyeti kurtardı. Bizi kurtardı" dedi. Neymiş, karıların bavullarını taşımadığım için... Karılara asılıyor ya. Ama o arkadaş da onu dövdü. Beni müdafaa etti. "Bu adam büyük sanatkar" dedi. Patronu yatırdı yere.. Patron n'oldu bilir misin Zinguvalla!.. Asumaniiii! Dunra(h)ivayeet!! bu şarkı ne biliyor musun? Bütün (H)int fakirleri şelaleye gidiyorlar tapınmaya.. Ağlıyorlar "Yarabbi" diyorlar. O şelale dile geliyor, o (H)int fakirlerine bir mücev(h)erat yarattırıyor. Sadece ağlıyorum. Gözyaşlarımı döküyorum. Fekat oranın insanları "Raaaci, sen ki bizi büyüledin" okuyorum (h)alkı coşturuyorum, (h)ayat veriyorum, neşe veriyorum. O boya sandığım var ya.. çalgımdı benim. Taabii.. Çalgı yok nerde, gündüz boya sandığı, akşam kibrit kutusu...

Raci, Türkiye'nin politikası hakkında ne düşünüyorsun?
- Ben (h)iç kimsenin (h)akkında bir şey düşündüğüm yok, "kendi (h)ayatımı düşünüyorum", "kendimi düşünüyorum, çoluğumu, çocuğumu düşünüyorum, beni alakadar etmez, Türkiye'de ne olmuş, ne olmamış, kendi düşen ağlamaz"

Hükümetler hakkında ne düşünüyorsun?

- (H)ükümetler zavallı adamlar... "Sevemez kimse seni" boş ver... Sen (h)ükümetsen senin vekillerin var, bankaların var. Benim yatağım yok, yorganım yok, fakir bir adamım, gelsinler bir baksınlar bakalım. Fakir fıkaranın ekmeği var mı? Suyu var mı? Bir araştırsınlar. (H)alimize baksınlar da ondan sonra traş etsinler. (H)alimenin altını biraz da (h)alkı düşünsünler rey zamanı yalvarıyorsunuz. Sen bu (h)alka ne verdin ne istiyorsun?

Sana "oy ver" diye gelen oldu mu?

- Oldu. Bizim bir mu(h)tar vardı. (geçen gün (h)ayırlısıyla geberdi. Alla(h) ra(h)met eylesin..) o istemişti iyi adamdı.

"Geberdi" diyorsun nasıl iyi adamdı? Hangi partiye oy verdin?

- Gel kulağına söyleyeyim. Ecevit... Aslanım benim.

Erbakan hakkında ne düşünüyorsun?

- (H)iç bi şey düşünemeyecem. Ben ne düşüneyim onu?..

Son bir şey söylemek ister misin?

- Söyleyeceğim. Sizi görmekten (h)akikaten çok mutluyum. Benim evime (h)uzur verdiniz, neşe verdiniz, Alla(h) (h)epinizi kazadan beladan saklasın. Cenabırabbilalemin mutlu günler eyle.

Ne oldu Raci mevlûte mi geldik?

- (H)epinizi öpüyorum.

Sağol Raci.

İçindeki Erkeği Öldüreceksin

- Rize doğumluyum, vücudumda, 8-9 yaşlarında değişikliği farkettim, ilk cinsel ilişkimi Kuran Kursunda benden, 3-4 yaş büyük birisi ile yaşadım. 5 yıl kadar sürdü, aşık olmuştum. O da beni seviyordu. Yıllar sonra memlekete gittiğimde gördüm onu evlenmiş, çoluk, çocuk sahibi olmuştu. O hâlâ orada yaşıyor, beni yaşam nerelere sürükledi. Ne yapalım hayat çok hızlı işliyor.

Bir sohbetimizde bana demiştin ki geçmişte özlediklerim var. Bir kahvede oturmak, kağıt oynamak... İnsanlann rahatsız edici bakışlarından uzak bana insan olarak yaklaşmalannı özledim demiştin...

- Ben travesti olmadan önce, çocukluk ve gençlik yıllarımda kahveye giden bir insan değildim. Ama bu yaşadığım hayatta herşeyin kısıtlı olmasından dolayı geçmişinde yapmadığın şeyleri bile özler oluyorsun onlar sana çok hoş geliyor. Herşeyin kısıtlı, ne kadar rahat bir ortamda bile olsan kalabalığın arasından seni alan tek bir bakış bile rahatsız etmeye yetiyor. Nasıl söylesem, cinselliğin ön planda oluyor, cinselliğiyle beraber gezen bir insan gözüyle bakılıyor, bu da beni rahatsız ediyor.

Bu rahatsızlık ne gibi durumlarda nasıl nerelerde gösteriyor kendini.

En hafife alacağın bakışlarda hissettiğin şey meraktır. Sanki daha önce karşılaşılmamış bir canlı gibi yaklaşılıyor, bunun içinde travestilerin mecburen yaptığı iş fuhuş da olmaları, hemen yatağa atılacak bir insan, hafif meşrep bir insan hemen ilişkiye girilecek bir insan gibi düşünmeleri her yerde bu bakışlarla denk geliyorsun. Tabi bunun suçu sadece toplumda değil. Bizde var. Bizdeki toplumdan kaynaklanan bir şey öyle görmek istedikleri için affedersin kaba konuşayım.

Rahat ol tabii...

Yani ibnesin ama senin anladığın budur, beynin düşüncen yoktur aklının çalıştığı yer ordan aşağısıdır. Senin duygularını, düşüncelerin, sevgilerin, aklın, hiçbirinin önemi yok tek düşündüğün orası. Böyle görmek isteniyor bize de yansıyor. Düşün yine yıllarca fuhuş içindesin o insan ne kadar zeki bile olsa, örneğin ben körelmediğimi hissediyorum bu körelme döneminde düşündüğüm, fuhuş, iş, erkek, para, belli bir noktadan sonra, hayat bu değil diyorsun.

Yaşadın bunlan değil mi?
- Tabii. Bunu kimse beceremiyor.

Anlayamadım?
- Yani erkeksin, bu sadece senin cinselliğindir, bu senin hiçbir şeyine yansımamalı, düşüncene yansımamalı düşüncen insan olmalı. Kadında da erkek düşünce çok fazla bana göre bunu yıkacaksın, erkeği öldürdüğün zaman bitiyor herşey.

Yine anlıyamadım tekrar et "ERKEĞİ ÖLDÜRME" güzel bir deyim bu genelde mi? Yalnızca travestiler için mi geçerli?
- Genelde bir şeylerden kurtulmanın çabası, ben görüyorum erkeklerin daha çok ezildiğini görüyorum. Mesela müşterilerime falan bakıyorum, nedense bize sataşmalar, o aşağılamalar, hep burdan kaynaklanıyor. Erkeklerde rol yapıyorlar, hep o erkekliği ön plana çıkarıyorlar. Bunun arkasından gelen aşağılama, ben bile yapardım. Mesela travesti olmadan önce, fazla elemine değildim. Belli bir yaştan sonra eleminеliği düzeltmeye başlıyorsun. Ergenlik zamanında çok eleminesin, çok kırıksın falan biraz daha akıllanmaya başladığın zaman herkes senle dalga geçiyor, erkekliğim göze batıyor.

Diğer erkek gruplarından uzak kalıyorsun, kadın gruplarından uzak kalıyorsun tavırlarını erkeksileştirmeye falan çalışıyorsun ve daha kırık bir eşcinsel görsem makaraya alıyordum ki kendi ibneliğim ortaya çık-

masın diye yani bir çeşit bastırma bak ibne ama ne kadar üstüne gidersem o kadar erkek oluyorum, ne kadar aşağılasam o kadar yükseliyorum, erkek oluyorum.

Sen bunu yaşadın mı?

- Yaşadım. Psikolojimde sürekli bir aşağılama olayı yoktu. Sürekli yapan değildim ama öyle bir ortamda yaşıyorsun ki bunu yapmak zorunda kalıyorsun. Ben de şey fazlaydı, askerliğimde falan da vardı, bunu dalgaya alma, hep taklide, espriye vuruyordum.

Yani bunu yaparak kendini kamufle ediyordun, karşı tarafa da yapıyordun tabii onlann da hoşuna gidiyordu.

- Tabii herkes memnun oluyordu.

Hande, "müşterilerim" diyorsun, sen bu "müşterileri" nasıl değerlendiriyorsun.

- Grup grup onlar, ben onları gruplara ayırmışım bir kısmı var, gerçekten seni beğendiği için, seni kadın gibi gördüğü için onun için, senin kadınsılığın, önceden erkek olman önemli değil, bir kısmı böyle, yani heteroseksüel derim, çünkü ben bu tanımı, ben hayatımda hiç heteroseksüel tanımadım, çünkü benle yattığına göre eşcinseldir, diğer grup bir şey var, biseksüeller var. Hem kadından hem erkekten hoşlanırlar. Bir grupta şey var çok bastırılmış, yani benden farkı yok, yani gerçekten bir eşcinsel, tamamıyla belki zaman, imkan, şartlar, ya da onun bulunduğu ortam elverse o da etek giyip gezecek, ama bunu bastırmış, bu yatakta ortaya çıkıyor, bir bakıyorsun ki, senden daha kadın ayrıca, abazan gruplar var. Ay ben de çok şanslıyım, bütün gruplar geliyor. Ha ha ha.

Peki, benim asıl sana sormak istediğim şu hani erkeksi gözüküpte, seninle yatağa girdiği zaman, yatakta senden daha kadınsı olan bir tiple anın var mı?

- Var tabii, şöyle çok maço şimdi kimileri bunu kabullenmişler yani, ben oğlancığım bu şekilde devam ediyorlar, bir bakıyorum gözlemliyorum, arkadaş gruplarıyla geliyorlar, hep bizim taklitlerimizi falan yapıyorlar, niye yapıyor, hissediyorum, bu, bu, ama bir de şeyler var en korkunçları, yani o bastırmış bastırmış, yatağa giriyor. Artık o şehvet anında dizginleyemiyor bir şeyleri, açığa çıkıyor herşey ama sonrasında, boşalma sonrasında ne yaptım sorusu geliyor, işte katiller, eşcinseller cinayetleri falan bunlardan çıkıyor, o pişmanlık falan değil çünkü yatakta sen onun gerçek yüzünü görüyorsun, o an sen-

den artık saklayacak bir şeyi yok, o çok maço çok erkeksi insan, bütün çıplaklığıyla karşında, o zaman bu sefer, sana, niye kestirmiyorsun, niye kestirmiyorsun, bu ne diye, diyor ama bu biraz önce sana lazımdı, yani her neyse bu sefer şiddete, aşağılamaya başlıyor, yani bunlar da şey var "yap ama sakla" yani bu olsun ama ortaya çıkmasın, o iki yüzlülük çıkıyor ortaya ben sakladım, bunca yıl ben bunu bastırdım, sen niye bu kadar rahat yaşıyorsun ki bunu, diye bir nevi kıskançlık çıkıyor ortaya, bunu kendilerine yediremedikleri erkeklik güdüsü de var ya, ben erkeğim ne yapıyorum, boşalma sonrasıda herşey pat diye yüzüne çarpıyor. Sonra apar topar kaçıyor. Bir bakıyorsun tavırları sertleşiyor, ilişkiden önce çok yumuşak olan o insan, bambaşka biri oluyor.

Hiç böyle bir tiple anın var mı?

- Böyle bir tiple bir anı... yaşadım da şu an aklıma gelmiyor haa! Sarkık bıyıklar, ben onlara böyle diyorum açmıyayım fazla...

Biraz aç istersen. Rahat ol.

Onlar da geliyorlar. Daha ilişki öncesinde konuşmalarında ben size hak veriyorum, siz de insansınız falan, sonra yatağa giriyorsunuz o şey oluyor falan işte, tüküren mi olmuyor, arkadaşıyla hadi gidelim bu ibnelerin yanından ben kadın zannettim, bir bakıyorsun karısı cep telefonundan arıyor, biraz önce kadın olan bir insan bir bakıyorsun erkek oluyor. Bunu sen niye bağlıyorsun.

Bu durumu bu tutumu neye bağlıyorsun sen?

- Erkek egemenliği.

Kendilerini erkek egemen gibi gösterip altında bastırılmış bir eşcinselliğe mi bağlıyorsun?

- Yani bende o tipler erkek egemenliğini bu kadar üst seviyeye getirdiler. Her zaman derim ki bunu çözümü ne olacak Türkiye'de zamanla toplum alışacak, o ayrı bir olay ama bilinen yazarlar, bilinen sinema sanatçıları, bize ibne diyorlar ya ben asıl o tiplere ibne diyorum, çıkıp da en azından ben buyum diyebilmeli ki topluma, toplum da, kardeşim bu böyle ama bak bu adam da yazar olmuş, diye düşünürler, bu adam bir sanatçı der. Bunlar kendilerini topluma deşifre etse ben buyum diyebilseler o zaman hiçbir problem kalmaz. Belki ilk zamanlar toplum dışlayacak ama sonraları herkes buna daha rahatça alışacaklar ve bu yük üstümüzden kalkacak her yerde de olabileceğini düşünecekler.

Bu çevreden tanıdıklann var mı?

- Çok var ya... Sinema dünyasından bir çok... Filmlerinde çok maço gördüğümüz insanlar... Bizim ortamda her şey çok çabuk duyulur, kim ne, kimle ne olduğu. Yani çoğu bugün kendilerini açıklasa ya... O kadınların aşkları, genç kızların sevgilileri olan sanatçılar, herkes şok olur.

Tarihten günümüze, edebiyatta, şiirde erkek erkeğe aşk, var ortada, aynı cinse aşık olmak benim sana sormak istediğim böyle bir aşk yaşadın mı?

- Bana göre aşk, kavuşulmayan aşklardır. Leyla ile Mecnun, Ferhat ile Şirin eğer kavuşsalardı aşkları bitecekti, ya da aşk olarak kalmayacaklardı. Gerçek aşk bunda yaşanıyor sonuçta bir kavuşma olayı yok hep gizlidir. Hep saklıdır. Cinselliği, hepsini bir tarafa bırak, ben gerçek aşkımı, bir yerde çalışıyordum ve 17,18 yaşındaydım, daha travesti olmamıştım. Bizde çalışan bir şöfor vardı, beni hergün götürüyordu evime. Evli, çocuk sahibiydi, o adamla çok iyi arkadaşız zerre kadar ikimizin beyninden de cinsellik geçmiyordu. Ben sırılsıklam aşık oldum anlatamam ve başkasıyla gittiği zaman deli oluyordum. O denli bir aşktı bazen işten kaytarır sahile giderdik orada saatlerce omzunda yatardım bana niye benim omzumda yatıyorsun derdi ya da ben sen niye izin veriyorsun derdim, hiç konuşulmadı ve dokunma dahi olmadı, sadece duygu, yaşadığım en büyük aşk olduğunu biliyorum. Ölümüneydi bu denli ölümüne kadar seviyorduk. İşte o evliydi, karısına gidiyordu kendi kendime kıskanıyordum ama kıskanma cinsellik değil karısıyla yatıyor diye değil başka bir şeydi, şimdi yine aşığım.

Bu nasıl aşk?

- Bu daha açık, herşey bilerek yapılıyor, o dostluğu gerçekten yakaladım. Kaygıları, korkularımı yenmemde onun yardımı var.

Ne gibi korkulardı bunlar?

- Ailemle barışmama o sebep oldu, uzun zaman ailem bilemedi ve hep kaçtım. Aklım sıra kendime ait bir dünya kuracaktım. Herşeyin başındasın, yalnız olduğunu hissetmiyorsun, sonraları pat diye yüzüne vuruyor. Kalıplaşmış laf derler ya, bu alemin sonu yok. Şimdi anlayabiliyorsun sonunun niye olmadığını, daha ince şeyler var gerçekten ve devam ettiğim sürece yapayalnız kalacağım.

O sana ne yaptı?

- Sevgiyi, o zamanlar düşünmemiştim o bana ailende sevgi varsa kazanırsın, sen busun bunu söylemek zorundasın sonuçta o senin annen,

o senin baban seni gerçekten seviyorlarsa seni erkek evladı olduğu için sevmiyorlar, kız evlatlarını da aynı seviyorlar ayrımsız sevgi varsa kazanırsın yoksa zaten onlar sana lazım değil dedi.

Barıştırdı mı seni?
- O cesareti verdi bana, yoksa hep kaçacaktım.

Söyledin mi ailene?
- Kolay olmadı, karşılarına pat diye çıkamazdım, sonuçta onların erkek evladıydım, bilmedikleri bir şeydi şimdi annem söylüyor "sezinliyordum, kalem çekiyordun, gözüne, sen zamanında makyaj yapıyordun gözüne, diğer evlatlarımın hepsi top oynardı, sen evde kanaviçe işlerdin, erkek işleriyle uğraşmazdın." Bu yanlış, eşcinseller askere gitmemek için çürük falan alıyorlar kadınlar yapıyor bu işi askerliğe karşıyım o ayrı. Ama bu erkek işidir. Bu kadın işidir, bu da yanlış ailemin karşısına pat diye çıkmadım, çekiniyorsun gerçekten çeki düzen veriyorsun ama bocalıyorsun. Bir de babam dindar bir insan, kalıplaşmış ve yobaz dindarlardan değil, bana sen bunu seçmedin niye öbür oğlum olmadı eğer bu para için yapılıyorsa ya da özenti falansa sen hırsız olurdun, ya da pezevenk olurdun gerçekten erkeksen böyle yaşamazdın kolay değil, tabii hâlâ keşke olmasaydı diye düşünüyorlar. Beni sevdikleri sürece ben de budüşünceleri kırılır. Bu bir insan dedikleri zaman toplumda da bu düşünceyle kırılır.

Aşık olduğun kişi ne iş yapıyor?
- Kumaşçı.

Patron mu, işçi mi?
- Çalışıyor bana çok şey öğretti. Ben alın terini falan öğrendim, daha önce yaşadım ama kıymetini bilmiyordum. Üretmenin ve birşeyler ortaya çıkarmanın kıymetini bilmiyordum çocukluğumdan beri çıraklık, kalfalık, ezilmiş bir insan ama bunu kabul etmiş bir insan değil bir yerde okumuştum çocukluk, ergenlik döneminde acıyı tatmayan insanlar ilerde hiçbir şey bilemezler o dönemde acıyı yaşadığın zaman ilerde herşeyi aşabiliyorsun, herşeye karşı koyma gücünü bulabiliyorsun, herşeyi daha rahat yaşayabiliyorsun, koluna takıp her yere gidebiliyoruz. O benim cinsiyetimi, cinselliğimi, yatağımı değil beni seviyor Hande'yi seviyor, aşk da budur.

Ne kadar zamandır sürüyor?
- 4 yıl oldu.

1 ay, 2 ay değil bayağı uzun zaman olmuş. Şiddet, aşağılama gibi şeyler yaşadın değil mi?

- Evet iki defa oldu.

Nasıl oldu?

- O zamanlar otostop'a çıkıyordum, arabalarına alıyorlardı. Onların gözünde insan falan değilsin sadece rahatlıyabileceği insansın arabaya biniyorsun seni kaçırmaya kalkıyorlar o riski de göze alamıyorsun sonrası nedir en kötüsü tecavüz ederler. Şeye de gelebiliyor bu işi sen zaten yapıyorsun tecavüz edilse ne olur hesabına falan geliyor, ama bu kadar basit değil, kırılıyorsun, inciniyorsun, şiddet var hırpalanma falan da var ortada Beni kaçırıyorlar, trafik ışıklarında araba durdu kendimi attım, kaçmaya çalıştım, sırtımdan yakaladılar ve bırakmıyorlar, araba hareket halinde, ben sürükleniyorum bu da onların hoşlarına gidiyor. Kimsenin aklına ezildiğim gelmiyor tekerin altında kalabilirdim, daha önce de olmuştu gene aynı olay sonra başka arabaya bindim, biraz sonra taksinin önünü kestiler. Taksici de çok önemsemiyor. Bu travesti olduğundan da değil Türkiye'de insana ne kadar önem verildiğinden kaynaklanıyor. Bunlar beni arabadan çıkarıp asfalta yatırdılar, şişe kırık kalçama şişe soktular hâlâ izi var sonra tekme tokat devam ediyor.

Yaptılar mı bunu? Ne diyorlardı?

- .mına koyduğumun ibnesi, bilmem ne küfürler.

Sence bunlar neyin hırsını alıyor?

- Bu şiddet hep var, işin açıkçası bu direk bize değil. Biz zayıfız bir nedeniz, durduk yerde sokakta 2 kişiye sataşıp da o şiddetini ona dökmekse sistem bu toplumun anasını belliyor. Niye sisteme değil de zavallı kendini koruyamayan acize yapılıyor, neden?

Tabii sonra polis geliyor arabaya bindiriyor hani evine git diyor, sen insansın sonuçta her tarafım kan içinde n'oldu, ne gitti diye sorduğu yok. Onlar da döverken bunu biliyorlar, polis de gelse bizden yanadır, ibneden yana değil nereye giderse gitsin onlar haklıdırlar çünkü bir ibne dövülmüştür. Erkekliği reddeden bir ibne dövülmüştür. Ondan kaynaklanıyor.

Peki fahişeliğe nasıl, ne zaman başladın, kim öncülük etti?

- İstanbul'a geldim. Abimlerle Esenler'de kalmaya başladım. Ortamı da bilmiyorum. Kendi semtimde sinemaya gidiyorum, bu arada sinemada birinin yanına oturdum ama ben adamı erkek biliyorum beraber yolda yürürken, koluna girmişim, kolunu sıktığım zaman adam ayy ay

falan diyor. Adam bıyıklı mıyıklı biri, komiğime gitti. 35-40 yaşlarında, ben 18'inde falanım bu işler bizim yaşlarda falan yapılır zannediyordum. Sonradan adam İstanbul'un en hızlı lubunyası çıktı, o sonraları beni geylerin gittiği birahanelere, gey barlara götürdü falan.

Adam ne iş yapıyormuş?

- Çorap tüccarıymış, zaten ondan sonra çevre tanımaya başladım, gerisi çorap söküğü gibi geldi.

Fahişeliğe nasıl başladın, onu soruyorum?

- Ortamı öğrendikçe ailenden kopmaya başlıyorsun, çünkü eve gitmeme başlıyor 3 gün dışarıda, 3 gün evde olmuyor. İnsanlarla, ya para karşılığı ya da ihtiyaçlarını gördürmeye başlıyorsun böylece ortama girmiş oluyorsun.

Para kazanç durumunuz nasıldı?

- Tabii çok iyi kazanıyorsun. Fakat elinde kalmıyor, yaşam tarzımıza baktığın zaman. Hiç bir otobüse binemiyorsun, normal yerlerde oturup yiyip içemiyorsun, gece yarılarında oralarda buralarda masrafların oluyor, ev kiraları başkasına 50 milyon ise bize 150 milyon. Bakkaldan 10 kuruşluk aldığın şeyi bakkal 100 lira yazıyor sürekli taksi paraları. Her taraftan kazık lüks gibi görünen şeyler, normal insanın harcamasından, 100 misli fazla oluyor.

Fuhuş hâlâ devam ediyor mu?

- Evet, devam ediyor.

Pişmanlık duyuyor musun?

- Tabii. Hayalimde, ileride bir erkek satın alacağım.

Anlamadım, açar mısın?

- Şey sonuçta, içerlerine kimse dokunamıyor ama, o bedeni satın alma, hissi bende de bir erkek satın alma hissini doğuruyor, yav adamla, beraber oluyoruz. Yatıyoruz, bana şunu yapacaksın bunu yapacaksın diyor. Allahtan ki bizler piskopat falan tanımışız da, ondan fazla girişemiyorlar.

Onlan söyle?

- Ne bilim acayip, acayip istekleri var...

Ne gibi lütfen açar mısın? Yatmış artık daha ne istiyorlar?
- Daha sınırsızları var, sen uç noktadasın... affedersin götümü öp'-den tutta, bilmem neye varana kadar istiyor... Sen ibnesin ya üstüne üstlük bir de bedenini satıyorsun adam götünü öptürmekten zevk alıyor. Çünkü para ödüyor, şu kadar zaman o zamanı bitirene kadar iliklerini sömürmek istiyor sömürüyor da yüzde ellisi böyle.

Nasıl oluyor, ne biçimde davranıyorlar?
- Kimisi kaba kuvvetle, kimisi sözle kimisi şu, bu biçimde olacaktır.

Peki bu işin çıkışı ne, sen ne düşünüyorsun?
- Ben belli bir iş istiyorum, etrafımda her türlü insan olsun kimse, kimsenin cinsel yaşamına karışmasın istiyorum.

Böyle bir iş, bir ortam bulabileceğini zannediyor musun?
- Yok.

Ayrıca, sen şu anda kazancınla her istediğini alabilecek durumdasın. Asgari bir parayla bunu karşılayabilecek misin?
- Bilmiyorum, tabii isteklerim var kadın olmak gibi falan.

Sen kadın olmak istiyor musun?
- Hayır.

Neden?
- Ben her ne kadar kadın olmayı istesem de biraz çıkarcı düşünüyorum, çünkü erkek olmanın avantajı var.

Ne gibi.
- Tabii erkek, her saat, her yerde istediği gibi dolaşabiliyor.

Yani bu avantajı da kaybetmek istemiyorsun. Yani içindeki erkeği öldürmek istemiyorsun.
- Tabii, bu yüzden kadınlara kızıyorum, haklarını arasalar, istedikleri saatte gezebilseler her şey çözülecek.

Bu durum da olmayacağına göre?
- O zaman da kendimizi feda etmek zorunda kalıyoruz.

Peki, geleceği düşündün mü bu yaşamın bir de yaşlılığı var. Sen bu duruma ne gibi hazırlık yaptın?

- Kendim için söylüyorum, yani hiçbir şey, hep sıfır, bakmayın öyle çok para kazanıyoruz gibi geliyor ama arkadaşlarım da hep sıfır ancak yüzde on'u iyi.

Genelde bu toplumun yüzde doksan beşinin de geleceği olmadığını biliyorum, fakat bu sizinki sıradışı bir iş onun için soruyorum.

- Benim başka hayallerim var. Dernek kuruyoruz topluma sesimizi duyurmaya çalışmak, kendi içimizde bilinçlenmeyi sağlamak bedenin sadece fuhuş olmadığını anlatmak, başka alternatif işler kuracak mesela ben kuaför açmak istiyorum. Çünkü bizim rantımızı başkaları yiyor. Onun için kendi işlerimizi kurmak istiyoruz.

Peki toplumda travesti olarak kaç kişi var?

- 3 bin kişi var, tabii bu sayı travestiler için geçerli, bütün İstanbul'u koyarsan 3-4 milyon eşcinsel vardır. Çoğu gizli doğuda da var, batıda çok fazla iç anadoluda da, karadenizde de her yerde var.

Peki müşteri yaş ortalaması ne, evli, bekâr ne kadar?

- Yaş olarak, en çok ekonomisini kurtarmış 30-35 yaşlarında, evliler ise yüzde yetmiş var.

Adam hem evli, hem sizlerle, sebep ne hiç sordun mu?

- Şeydir yani, yalan söylüyorlar, aslında kendi eşcinselliklerini kamufle edebilmek için, yok karımla uyumsuzum, yok beni tatmin etmiyor gibi konuşuyorlar, yok beni anlamıyor falan. İşte bizim, muamelemiz dertleşmemiz iyi diyorlar. Bize gelme sebeplerinin başında, biz hem erkekliği, hem kadınlığı iyi biliyoruz. Şimdi hangi kadın adamla askerlik muhabbeti yapar, atıyorum kendi bedenini iyi tanıyorsun, onun için erkek bedenini iyi tanıyorsun. Ben böyle düşünüyorum, gelenler de en çok gördüğüm altında "bir erkeği becermek yatıyor". Bazen soruyorum kardeşim benimle kaldığına göre sende de bir eşcinsellik var diyorum. Köpürüyorlar eşcinselliği onlar şöyle anlıyorlar. Eşcinsellik "ibneliktir" sen bunu hatırlatınca zorlarına gidiyor, bazen de beni yap diyenler de çıkıyor. Adam benim cinsel organımı tutuyor, ben zevk alınca o da haz alıyor. Adam senin zevk almanı istiyor yani karşılıklı zevk almak hoşuna gidiyor. Kadınsı havalara giriyor, yani zevk alıyor. Biseksüel gruplar, kestirmiş istemiyorlar, gençler ameliyatlı istiyorlar.

Ne demek oluyor şimdi bu?

- Yani hem kadınsı olsun, hem erkeklik organı olsun istiyorlar. Bizim toplumun yüzde altmışı biseksüel, transeksüellikle bizim toplum için

bulunmaz olay al işte hem kadınsı hem erkeklik organı var. İşte biseksüelin arayıp da bulamadığı şey. Ben travesti olduktan sonra, biseksüel falan anlamadım. Travesti olduktan sonra gelen müşterilerin, yüzde ellisi erkeklik organımı tutmaya başladığında anladım. Yoksa travesti olmadan, göğüslerim çıkmadan, kadınsı havaya girdikten sonra gördüm. Çünkü onların kafasında, nasılsa bu kadın zarar gelmez diyerek yapıyorlardı. Travesti olmadan önce benim gözümde erkektiler. Erkek de becermeyi bilir zannediyordum, ama öyle değilmiş.

Neyse, ülke politikası hakkında ne düşünüyorsun?

- Her şeyde olduğu gibi ikiyüzlü, yalan üstüne kurulu, en azından bizim gibi olsalar, biz bu'yuz deseler her şey hallolacak birisi bir partiyi destekliyorsa çıkarı için yapıyordur. Hepsi aynı, ben şimdi bu ülkeyi kimsenin yönettiğine inanmıyorum, onları da birileri yönetiyor. En son söyliyeceğim şu, hayat herkesin hayatıdır. Kimse karışmasın. Sevmeyi çıkarsız öğrenmek lazım, yani karşılık beklemeden sevmeyi öğrenmeli. Ha bir de, travestilik para için yapılmıyor. Ayrıca hiçbiri psikopat değildir, deli değildir, yaptıkları yaşamın zorlukları karşısında kendini korumaktır.

Teşekkür ederim.

Sabriye Erkuş
1934 Tophane İst. doğumlu
Lakap: Sabo Bacısanatçı
Firma Adı: Sabo Sabrina

Sabo abla, nerede doğdun, nasıl büyüdün, kısaca anlatır mısın ?.

-Annemin anlattığına göre, Tophane'de doğmuşum. Sıra dükkanlarda. Necati Bey caddesinde, 314 numaralı evde, 1934 yılında... Babam nalbanttı, bir kaç tane at arabamız vardı. Babam evimizin arka tarafına ahır yapmıştı. Annem arabaları kiraya verirdi. Şimdiki gibi taksi, maksi yoktu ki o zaman...

Niye annen kiraya veriyordu? Baban ne iş yapıyordu?.

-O zamanlar 7 sene askerlik vardı. Babamı bir görür, bir görmezdik. Devamlı askerdi rahmetli... Arabaları kadıncağız çalıştırıyordu. Annecığim ayrıca ulema kadındı. Mevlütlere giderdi. Ona "hafız hanım" derlerdi. Ayrıca dikiş, nakış yapardı. Çocuktuk, okuduk biraz...

Kaça kadar okudun abla ?

-Ben ilkokul birinci sınıftan çıktım.

O kadar mı okudun ?

-Sonra birinci sınıfa girdim, üçe çıktım gece okulunda, üçü okurkene beşe çıkarttılar beni.

Niye ?

-Ne biliyim herhalde güzel biliyordum işleri, kendi kendime çözmüşüm okumayı, kendi kendime çözdüğüm için çok çalışkan bir çocuk olarak beni gördüler, beni atlattılar. Okulu ben bitirdim bir senede.

Bir senede bitirdin yani ?

-Tabii, bir senede beşe geldim, bitirdim.

Şimdi Sabo abla çocukluğun kısaca bu. Bir de senin sanat yaşamın var: Şarkıcılık, dansözlük. Bunlar nasıl başladı, nasıl devam etti?

-Şimdi güzel kardeşim, onüç yaşında Cihangir'e taşındık. Fındıklı'nın üstünde ailece oturuyoruz. Ama güzel bir evdi. Denizi seyrediyoruz, gemileri görüyoruz. Ana caddeden kuş bakışı bakıyoruz. Fındıklı o zaman daha gelişmişti. Arabalar falan daha yeni yeni... Ağaçlar, çevre tertemiz, sanki yalancı cennet. Örneğin, şöyle bir şey anlatayım: Rahmetli İsmail Dümbüllü de Cihangir'de oturuyordu. Sonra Üsküdar'a taşındı Hz. Muhammediye'yi duymak için. Neyse Dümbüllü babamız aracı gönderip beni çağırtmış. "Parlak Ali Bey'i" yollamış.

Nerden tanıyor seni Parlak Ali Bey, o zamanlar ne yapıyordun?..

-Beni daha önce düğünlere götürüyordu. Ben de sünnetlerde falan oynuyordum. Darbuka çalıyordum. Kastanyak vurup dans ediyordum. O da demiş ki: "Benim bir kız var, onüç yaşında ama canavar... İstediğin programa götürebilirsin" demiş. Tabii, beni biliyor. Zengin düğünlerine gidiyoruz, iyi paralar kazanıyoruz. Dümbüllü demiş ki, "Sen o kızı getir bana, turneye çıkacağız. O kız işime yarayabilir." Rahmetli annem de korkuyor. Kız çocuğu, nereye gidecek, bir şey gelir mi başına diye. Annemi ikna ettiler.

Baban hâlâ askerde miydi?

-Babam asker, piyasada yok ki. Baba bir kayboluyor, bir çıkıyor, bir gidiyor. Neyse ben de anneme diyorum ki: "Anneciğim merak etme, İsmail Baba tanınmış insan, meşhur insan, bize ne zarar gelir ondan, koca İsmail Dümbüllü... Ben zaten sanata aşinayım"... Neticede Sirkeci'den trene bindik. Adapazarı, Düzce, velhasıl angajman olan yerlere gittik, bir ay turne yaptık, döndük.

Sonra ne oldu?

-Sonra Tepebaşı Gazinosu başladı. Üsküdar Musiki Cemiyeti, Belca Yazıcı Musiki Topluluğu ile her Ramazan ayında program yaptık. 15 sene devam etti. O zamanlar Tepebaşı'nda Nuri Sesigüzel, Muzaffer Akgün'ler, Yıldız Tezcan'lar hepsi oradaydı.

Başka kimlerle turneler yaptın?

-Erkek dansöz Kudret Şandıra ile çalıştım. Çok iyi kanto düet yapıyorduk. Daha çok panayırlarda, çadır tiyatrolarında çalıştım. Sonra panayırlar modernleşti. Fuar oldu, biz aç kaldık.

Peki Şükran Ay'la fotografınız var. Onunla da turne yaptın mı?

-Yahu Şükran Ay'la turne murne yapmadık. Biz Antep'te Kavaklı Gazinosu'nda karşılaşma yaptık. Aynı gazinoda çalıştık. Hatta kızı, benim kızlar, onüç-ondört yaşlarında o zaman, onunkiler de öyle, Savaş Ay'da öyle çocuktu. Biz arkadaş olarak çalıştık. Babaları, rahmetli İllüzyonist Turan Turanlı'ydı. İyi sanatkârdı.

Peki be abla, sanatçılık böyle gitti, para kazandın mı?

-Bak şimdi 16 yaşında evlendim. Yaşım 23 iken 3 çocuğum vardı. Beyim rahatsızlık geçirdi. Şöfördü. Ama çalışamadı. Hepsinin bakımı üstüme kaldı, kendi anneme babama da bakıyordum. Kocamın mide rahatsızlığı döndü döndü kansere dönüştü. 17 sene onu yaşatmaya çalıştım. Bu meyandayken çocuklar 3'tü, 5 oldu. Hamileyim işe gidiyorum, dönüyorum çocuk bakıyorum. 40 günlük lohusaydım yine işe gidiyordum. Hatta bir keresinde Belca (Yazıcı) geldi. Emzikliyken işe götürdü, sahneye çıkardı, töbe olsun!...

Sonra eşin öldü... Ne oldu?

-Hayır, şimdi eşim ölmeden önce biz bir ayrılma yaptık. Şöyle: Ben bu turnelerde çok gezdiğim için, bakıcı bir kadın ayarladık. Bu kadın da bunun yalnızlığından istifade ediyor. Beraber oluyorlar falan derken bir-iki çocuğu oluyor. Çocuklarına nüfus kağıdı çıkarmak için benden nikahımı istedi, verdim ayrıldık.

Sonra n'oldu?.. Bir daha evlenmedin mi?

-Sonra Yücel Bey'le karşılaştık. Matbaacıydı. İkinci evliliği onla yaptım.

(Biz ikinci kocasından bahsederken, sokaktan geçen yaşlı bir adam yavaşça yaklaşıp elleriyle Sabo Abla'nın gözlerini kapadı. Meğer bu adam Sabo Abla'nın ikinci kocasıymış. Tanıştırdı. Ondan bir erkek çocuğu varmış. Adam gittikten sonra sordum)

N'oldu abla heyecanlandın mı?..
-Biraz tabii, biraz heyecanlandım.

Eskiyi hatırladın mı?..
-E tabii... Hatırlamaz mıyım... Tabii, tabii, tabii... Aramızda bir evladımız var. Şimdi 25 yaşında olmuştur. Askerliği falan bitmiştir. İki yaşında vermiştik, o büyüttü.

Sonra evlendin mi?
-Yok hâlâ bekârım.

Peki abla, gelelim senin meyhaneciliğine. Bir zamanlar Tarlabaşı'na inerken kocaman levhalı "SABO BACI'NIN YERİ" diye bir yer açmıştın, meyhaneciliğe nasıl başladın?
-Nasıl oldu biliyor musun evladım. Adam bir sabah toplamış eşyalarını gitmiş. Dedim ki "Kızım Sabo, kenarında üç-beş kuruş var, kendine aklını kullan mekân aç" dedim kendi kendime... Başımda boy boy yetim. Neticede Beyoğlu'nda Kilit sokakta meyhaneyi açtım. O arada daha kocamdan boşanmamıştım. Kocam geldi kasada oturmaya başladı. Kaynım garsonluk yapıyordu. Bunlar başladı içmeye, biz para kazanacağımıza, başladılar haha hoho!.. Para veren yok, bir gün dedim: "Bana bak Yücel Bey, bu böyle olmayacak al kardeşini siz matbaadan anlarsınız, mekânı terkedin" dedim. Gittiler.

Sonra yalnız kalınca ne yaptın?
-Tabii, yalnız kaldım. Sokak da pis. Benim gibi o kadar modern kadın, sanat hayatı olan kadın. Afedersiniz köylüler gibi kafam, bacağımı her tarafımı kapattım korkudan, genç kadınım. Allah'tan ki kalburüstü insanlar geliyor. Sabo Bacım diyorlar. Sokağın pisliklerinden de korkuyorsun. Gelen temiz insanlara bir şey yapmasınlar diye, sarhoş olanı da bir de araba çevirip evine yolluyorum. Bak ya şu başıma gelenlere, sene de 73-74 yılları, o zamanlar çok pis her taraf, randevuevleri.

Halbuki güzel bir yerde olsak, bunlara gerek kalmaz. Diyarbakırlılar, Batmanlılar, Mardinliler, Nusaybinliler. Aman yarabbi hepsi ordalar, kardeşim o zamanla bu yabancı sigaraları kaçak - köçek satıyorlar.

Ayol gelip giden adamların önünü kesip biçecekler kardeşim. Tarlabaşı caddesinin karşısında bir inşaat yapılıyordu. Sabahleyin bir bakıyor millet, insan kelleleriyle top oynuyorlar. Cinayetler falan, kardeşim gel de korkma!..

Peki abla senin başına hiçbir bela geldi mi?..

-Gelmez mi kardeşim, adamın biri kafayı takmış bana. Ben de o ara mahkemedeyim, boşandım boşanacam, bir gece saat 01.00 diyelim, işçiyle temizlik yapıyoruz, kepengi de yarıya kadar indirmişiz. Sokak da kapkaranlık, o saatten sonra adamın biri içeri daldı. Tutmuş kolumdan "Benle geleceksin dedi." "Ne diyorsun sen ya!" dedim. "Benle geleceksin, dışarıda araba var" dedi. Başladı beni çekelemeye, dedim ki "Ulan sen ne diyorsun lan, hergele! Sen ananı mı götürüyon, babanı mı çekeliyon öyle." Kaptığım gibi ekmek bıçağını Allah ne verdiyse buna, barsaklarını tuta tuta adam gitti. Ben bıçağı nasıl atmışsam caddenin ortasına, tedirginim adam öldü mü, n'oldu diye, meğer adamı hastaneye yetiştirmişler.

Nasıl öğrendin abla?

-Mahallenin bekçileri "Sabo Bacı temiz kadındır, böyle bir şey yapmaz" deyip beni koruyorlar, herkesin ağzında "Sabo birini bıçakladı" lafları falan filan. O arada da bir kızımı baş-göz etmişim, bir taksiye doğru onların evine beni bekçiler götürdü, kızıma "Alın annenizi saklayın" dediler. Allah razı olsun onlardan, ekmeğimi yediler nankör çıkmadılar.

Peki abla vurduğun bu adamdan şikayet gelmedi mi? Adam sonra n'oldu öldü mü?

-Anlatıcam. Kemal diye bir arkadaş vardı. "Olum bana bir erkek elbisesi bul, sen de yanıma takıl şu hastanede yatan adama bir gidip bakalım, durumu nasıl dedim. Buldu geldi, erkek gibi giyindim. Kemal'le hastaneye gittik. Harbi harbi konuştum. "Sen haklısın" dedi. "Sana tav olmuştum, davacı olmuycam" dedi. Biz işi kesinleştirmek için emniyet amiri dostumuzu aracı koyduk, mahkeme günü sağolsun polis arkadaşlar da zaptı benim lehime güzelce yazmışlar. Hakim bey bana: "Bak kızım, haklısın geçmiş olsun" diyerek cezamı beş yıl tecil etti. İlk mahkemede serbest bıraktı. Allahıma kurban olayım adam ölmedi, sonradan beni ziyarete geldi. "Ben seni gerçekten seviyordum, meğer ölümüme gelmişim" dedi gitti. Ben kaçak gezerken bu arada şu ikinci kocam olan matbaacı Yücel Bey'in kalleşliğine bak. Gidiyor "Benim karım meyhaneciydi, adam vurdu şöyleydi, böyleydi" diyor. İki şahitle mahkemeye gidip, haberim olmadan beni boşuyor. Bu da önemli değil, benim zoruma giden ne biliyor musun?.. Terbiyesiz adam, ben senin nikahının altında hiçbir terbiyesizlik yapmadım. 6-7 yetime baktığım gibi senin annene kadar baktım, hepinize faydalı bir kadın oldum, hem kadınlık yaptım, hem delikanlılık yaptım, senin matbaanın makinalarına kadar hacizden kurtardım, o karanlık günleri unuttun,

kalktın beni arkadan vurdun, boşamak beni arkadan vurmaktır abi!... (*Sesi ağlamaklı*). Bu benim öyle zoruma gitti ki. Başladım bunalıma girmeye, aldım bağlamacı işçimi, benden on yaş küçük, onunla oturmaya başladım resmen. (*ağladı*) Tek adam bana lanet etsin diye, bak şimdi adam da bana tapıyor, kardeşim adam kalkıyor, dükkânımı yıkıyor, siliyor, kalkıyor bir program yapıyor ki aklın durur, diyorum sana. (*Abla anlatırken sanki geçmişi yaşıyordu*)

Kısaca bağlamacıyla beraber yaşadın.

-6 sene beraber oldum. 6 sene sonra alkolik oldu, öldü o da gitti, şansa bak!.. Oğlum içme, yapma, etme evladım, gitme evladım... Dediysem de, içti içti gitti rahmetli.

İnsan olarak nasıl birisiydi?..

-Sanatçı adamdı, ben de sanatçı aşinası bir kadınım biraz, Türk Sanat Müziği'nden benden hocalık falan, adam temiz adamdı rahmetli.

Meyhane sonra n'oldu Sabo Abla?..

-N'oldu biliyor musun yavrucuğum? O fırtınaları atlattıktan sonra hadi çıktı mı bize bir Dalan! Belediye Başkanı o zaman Dalan ya, ora yıkılacak, bura yıkılacak. Bir gün baktım ki belediyeler gelmiş "şuraya imza at". Ben de bu konularda kekoyum anlamıyorum ya, "size belediye yerler gösterecek" dediler imzayı attırdılar, biz de cahiliz yuttuk, dükkanlarımız gitti elimizden, yıktılar sonra. Gittik belediyeye, size işte Dudullu'da -afedersiniz, Allahın .iktir ettiği yerde- dağın başında. Eee?... Napıcaz biz orada amca?. "Biz belediye olarak sizlere alacağınız metrekare kadar falan taksit, filan taksit", cart curt... Bir sürü hikaye. "Bak oğlum ben İstanbul insanıyım, Tophane'de doğdum. Cihangir'de evlendim. 35 senedir de Beyoğlu'nda yaşıyorum, ben o dağbaşında gidip ne yapıcam, sizin parayı nasıl ödiycem, benim dükkanımı yıktınız, orada bize göre çalışacak iş yok, sizin başkanınız zengini zengin, fakiri fakir etti" dedim. "S.ktirin" dedim, çıktım. Sonra film piyasasında figüranlığa başladım, ekmek parasına... Çünkü belediye hiç para ödemesi yapmadı.

Meyhaneyi kaç sene işlettin?

-9 - 10 sene ...

Bu 9 - 10 sene hiç para kazanmadın mı?..

-İşte hadiseleri anlatıyorum. Hararete buz mu yetişir?.. Kira köşelerindeyim, çocuklar, yetimler, kocalar, sokaktaki serseriler, ufak hadisede polis-

ler, "Gel Sabo Abla, gel Sabo Abla"... yedir, içir, ver, avanta - lavanta bu hararete buz mu dayanır?.. Haa, yanlışa, yamuğa sapsaydım para kazanırdım.

Ne gibi "Yanlış- yamuk" abla?..

Sende bilirsin, Beyoğlu'nda bir sürü yanlış var para kazanmak istersen çok, ben öyle yapsaydım Beyoğlu'nu satın alırdım, neyse.. Allahıma bin şükür ki ben bu mertebeye geldim. Bugün yine "Sabo Bacı"yım!.. Allah sarstı, sarstı yıkmadı.

Abla hiç aşık oldun mu ?..

-Oldum. 15 yaşındayken ilk kocama.

Peki abla, bağlamacı öldükten sonra bir şey oldu mu?..

-Yok abi yok, istemedim. Neler beni istiyor ama ben sevemedim. Ben o insanın sanatına, sazına, helal temiz süt emmişliğine tav olmuştum ondan sonra ben bakirim.

Neden abla ?..

-Hiç istemedim. Hakim emeklileri, yok hocalar istedi ama "gidin kardeşim benim hacıyla - hocayla işim yok" dedim, benim işim garibanla, dağlar sığmaz benim gönlüme, boşver.

Boş verelim abla, gelelim şu Yeşilçam'daki figüranlık durumlarına. Nasıl davranıyorlar. Kaç lira veriyorlar, biraz da onları anlat..

-Adımbaşı ajans açılmış, figüranları topluyorlar, geliyoruz, "abla yarın şurda şu saatte iş var orda olun" diyorlar, kardeşim akşamlara kadar, şuraya geç, buraya geç allahımızı şaşırtıyorlar. Bir de bağırıyorlar bir gün birine "ulan bana bak" dedim. "Senin yaşın kadar benim unutmuşluğum var, akıllı ol, sen koskoca yönetmen olmuşsun ama insan olamamışsın evladım. Bu adamların hepsi asaletli insan, nüfus kağıtlarını görsen ayaklarına su dökemezsin" dedim. Bu gibi hadiselerle karşılaştım çok yerden azil edildim, çok yerden de edilemedim bazı filmlere de çağırıyorlar gardiyan oynuyorum. "Kaç lira verirsiniz" diyorum işte, zaten ajans 5 alıyor, "2,5 senin, o da senin için"... Yok kardeşim 15'ten aşağı olmaz diyorsun öteki taraftan bedavaya başkası gidiyor, meraklısı çok, bazen konuşup yarın işe gitmeme karar alıyoruz. Sabah herkes erkenden orada. Bu meraklılardan biz sanatçılara iş yok, ben bir sene grev yaptım, gitmedim.

Abla şimdi bir video-klip furyası var iş çıkmıyor mu?..

-Hamam'da oynadık, Sibel Tüzün'le güzel bir çekim yaptık, göbek

atmaca falan. Sibel Hanım'ı kaldırıyorum, oturtuyorum, sular döküyorum, oynuyorum ulan Allah'tan korkun be hamamdayız, o sıcakta kaç saat çalıştık iki milyona talim. Arkasından bir sandviç. Sulu yemek, köfte-möfte hak götüre, bekleme, bir keresinde harabelerde buz gibi havada maskeli bir adamın klibinde oynadık, sabaha kadar donduk, şarkı rezil, adam rezil, ismini bile hatırlamıyorum. Gene aldık iki milyon.

Peki Sabo Abla bu anlattıklarını 65 milyonun çeşitli dertleri, sen bu ülkenin politikasını nasıl buluyorsun ?..

-Ben hiç bu politikalardan memnun değilim abisi. Kardeşim ben beş katlı bir binada oturuyorum. Altı kahvehaneydi. Kahveci kaçtı gitti. Kaç milyar su borcu bıraktı gitti. Suyu kilit altına aldılar. Ben 9 senedir suyu hortumla komşudan alıyorum. Bunlar nasıl politikacı?.. İnsan sormaz mı bir mahallede kaç gariban var, ne derdi var, suyu akar mı, elektriği varmı?... Şikayet ediyoruz gelen yok, arayan yok, ha kardeşim, siz bu zamları yaptıkça biz anaparaları kurtaramazken sizin bu faizlerinizi nasıl ödeyeceğiz?

Yani sen parti başkanlarından, Başbakan'dan, Cumhurbaşkanı'ndan memnun değil misin ?...

-Yok, yok, yok !... Hayır, hayır hiç birinden...

Peki abla seçim zamanında senden oy istemeye gelen parti oldu mu?..

-Oldu, Refah Partisi'nden.

Hiç hediye falan verdiler mi?..

-Verdiler. Erzak merzak zeytinyağı, mahallemizin dul karısıdır deyip verdiler. Ramazanlarda, bayramlarda falan, ama ben onlara oy atmadım ki, eee...

Erzakları almışsın niye atmadın?..

-Ben fakirim, getirmişler alırım. Allah razı olsun, "ben harbi kadınım, atmam" dedim. Benim gönlümün sultanı Tansu Çiller'dir. Parayla pulla satın alamazsın oyumu, ona attım, yine de atarım. Ben doğrunun yanındayım, o kadın doğrudur.

Peki abla bu ülke nasıl düzelir?..

-Bak oğlum: Bu ülke doğrulukla düzelir. Bak şimdi, benim Müslüm Gürses'e de kıyağım var, ona aylarca baktım, evimde kaldı, meyhanemde türkü söyledi. Türkiye Cumhuriyeti nasıl Müslümansa,

Müslüm Gürses de bana hastaydı. Aşıktı bana, o zaman bekârdı. Şimdi Muhterem Hanım'la evli Allah mesut etsin, fakat o benim kardeşimdir. Benden küçüktür. Muhterem'den de küçüktür. AS Otel'de rehindi oradan aldım, aylarca evimde baktım. Helali hoş olsun iyi çocuktur, kendi halindeydi, şarapçıdır, içkicidir ama kimseye zararı olmaz, şu dünyada bir o kalsın, bir ben kalayım yine de o benim kardeşimdir. Ben reklamı sevmem ama, o zamanlar bütün Beyoğlu beni onun karısı zannediyordu. İnan olsun bir günden bir güne o adama bir art niyet kullanmadım, kardeşimdir. Hatta Muhterem Abla'yla evlendiğini duyduğumda, inan onun kadar mutlu oldum. Yalnız ki şurdan kırgınım: Be adam, kara gün dostlarını unuttun da, iyi gün dostlarına sarılıyorsun Müslüm!.. Bir gün şu Sabo Abla'nın tuzunu, biberini, ekmeğini yedinse, yataklarını paylaştınsa, çoluk çocuğumun giysilerine kadar, bir gün de hiç olmazsa bir kart at "Ablacığım nasılsın?" diye, "Geçmiş bayramlarını tebrik ederim" diye..

Niye böyle oluyor abla?

-Dedim ya, onlar, kötü gün dostlarını aramazlar, iyi gün dostlarına sarılırlar. Hayat böyle be!.. Ülke politikası da işte böyle... Hükümetlerin g.tü sıkışır, halka zam yaparlar, zengine dokunmazlar. Gerçekler hep acıdır, ama ben acıyı severim. Gelir sarılırdı bana "seni yılanlar soksun Sabo, çiyanlar soksun Sabo" diye ama kardeşimdir. Tebrik ederim.

Son söyleyeceğin bir şey var mı abla?..

-Vallahi bir kırgınlığım var. Ölsem de kalsam da bu kırgınlığım geçmez. Hiç mi o kardeşim yatağa yattığı zaman "Yahu bir zamanlar bir Sabo Bacı vardı, o garibanların anası, ablasıydı be, ekmeğini paylaştık, bizimle evini, yuvasını paylaştı, o kadın nasıl unutulur be, Muhterem'e dese, Muhterem Hanım bile bu işe eminim o da önem gösterir. Çünkü o da muhacir kızıdır. Anlar...

Tamam Abla, senin kırgınlığını benden yazması, gerisini "Müslüm Baba" düşünsün. Teşekkür ederim Sabo Sabrina Abla...

Adı: Arif Susan, Mesleği: At Arabacılığı Dolapdere Sakini, Esrarkeş Atın Özsahibi

Baba biz seninle uzun zamandır tanışıyoruz. Gece yarılan seni görüyorum. Rakı şişesi, plastik şişe topluyorsun. Sen kimsin Adın ne, kaç doğumlusun kısaca kendini anlat bana.

- 1930 doğumluyum. İlk hayatım şundan başladı, at arabasında çalışıyordum inşaatlardan moloz taşıyordum. Nişantaşı'ndan, Topağacı'na götürüyordum. Her akşam geçerken, bu sırada 14-15 yaşlarında bir köylü kızınla tanıştım. Her akşam beni pencerede beklerdi. El sallardık birbirimize, artık teyzesi mi halası mı, almışlar kızı köve götürmüşler, anlamışlar.

Anlatmaya Aşk'la başladık, neyse senin yaşın kaçtı baba ?.

- 14-15 vardı. Baktık 2-3 gün kız yok ben işi paydos ettikten sonra, geldim köşede bekliyorum. Halası mı, teyzesi mi bilmiyorum, geldi. Hiç boşuna bekleme kızı köve yolladım dedi. Aradan iki ay geçti baktım halası beni görünce ağlıyor, geldi benden özür diledi, gel dedi eve çağırdı, bana yemek falan verdi, oğlum dedi çok büyük günah işledik dedi, özür dilerim senden dedi. Kızı köve götürdük dedi kahretti, dedi, verem oldu öldü dedi. (Babanın sesi burada boğumlandı: Sesi düştü, gözünden bir, iki yaş döküldü.)

Evet Baba, acı bir aşk yaşamışsın geçmiş olsun. Peki hiç okula gittin mi? Baban ne iş yapıyordu.

- Gitmedim, göndermediler. Babam hiç iş yapmazdı, o zamanlar Kınalı Ada'da Çiroza giderdik. 8-10 yaşlarındaydım. Hani Çiroz balığı var ya onların barsaklarını çıkarırdık, kurutur satarlardı. Biz annem ve kardeşlerimle, giderdik.

Babam da aylak aylak gezerdi, içerdi. Son zamanlarında Ortaköy'de balıkhanede çalışırdı. Lakerde yapardı. Evimize biz bakardık. Büyüdük, bize, git para kazan derlerdi. Biz yedi kardeştik en küçüğünün bir büyüğü bendim. Hepsi öldü bir ben kaldım. Ben de geniş olmasaydım şimdi mezardaydım.

Baba afedersin ismini hâlâ söylemedin?.

- İsmim ARİF SUSAN.

Nerede doğdun

- İstanbul Dolapdere'de

Okula niye göndermediler baba?

- O zamanın adamları öyleydi, biz büyüdük evi baktırdılar, biz öyle yapmadık okula yolladık, meslek sahibi yaptık.

Kaç çocuk var baba ?

- 8 çocuk, 27 torun var. 5 kız 3 erkek.

Maşallah. Hepsi bir kadından mı?

- Yok iki hanımdan

Kaç kere evlendin ?

- 3 Kere

Helal baba sana kaçı birinden kaçı birinden ?

- Şöyle, ben birinci hanımla evliyken bir tane de Uzunköprü'de hanım vardı.

Anlamadım şimdi çocuklar kaç hanımdan?

- Anlatıyorum, Uzunköprü'dekinden bir çocuğum vardı. Onu İstanbul'da tanıdım. Uzunköprü'de oturuyordu. Ben 15 günde bir giderdim. Geçimlerini verirdim, gelirdim.

Sonra babası onu başkasına vermiş. Ayvan gibi satmış o zamanın parasıyla, 30 liraya vermiş.

Eee baba, sen evli değil miydin?
- Evliydim, ama memnun değildim.

Nasıl memnun değildin?
- Çocuk sonra yetişmiş, İmam Hatip Okulunu bitirmiş, geldi beni buldu, Allah dualarımı kabul etti.

O ne demek baba ?
- Çocuk geldi, bana, baba beni niye aramadın ?. Oğlum dedim, aradım, annene mektup gönderiyorum, annen yırtıyor, aramıyor.

Çocuk kaç yaşında geldi ?.
- 15 yaşında geldi, şimdi askerliğini yaptı 1 çocuğu bile var. Ben Allah'tan şundan korkuyordum. Ölmeden, gelse de şu kardeşlerini bir görse, bir gün ben ölürüm gelir İstanbul'a çalışır. Yanlışlıkla, kız kardeşlerinden birini alır karı deyi günaha girerim, Allah'ın huzurunda. Neyse Allah'a karşı dileğim de oldu. Gelip gidiyor annesini de reddetti, şimdi Almanya'da.

Baba anlıyamadım bu çocuklar hangi kanndan?
- Birinci karımdan 1 çocuk oldu öldü ayrıldım. İkinci karımdan 5 kız 2 erkek oldu. İkinci karım, 1,5 sene evvel öldü.

Baba neyse, bayağı hanım almışsın peki birinci hanımından niye ayrıldın?
- Ben moloz arabalarında çalıştım, soğuk demircilik yapıyordum. Bu hanımla hiç geçinemiyordum. Ben işe gidiyordum o annesinin evine gidiyordu, eve geliyorum evde yemek yok, kızım diyorum ne var annenin evinde, evinde otursana diyorum, oturmuyor, bir-iki kere dövdüm bu sefer gitti gelmedi, çok zoruma gitti aldım bıçağı karar verdim onu öldürecektim. Gittim Elmadağ'da yakaladım. Sokakta, bir bıçak vurdum. Bıçak, mantosunun düğmesine geldi kırıldı. Allah Allah bunda, bir şey var dedim. Öldürmedim, hadi s.ktir git dedim ayrıldım.

Korktun mu?
- Tabii ben öldürmek istedim bıçak kırıldı neyse, lanet olsun git dedim.

Sonra ne yaptın?
- Bir bakkal Ahmet vardı. Onun at arabası vardı onda çalışmaya başladım. Sabah 5'de kalkardım. Balıkpazarı'ndan, kasaplardan kemik toplardım. Depo'ya götürürdüm. Sonradan bu Ahmet kemik postala-

rını gönderirken, çuvalın yarısını taş, yarısını kemik doldururdu. Yani sahtekârlık yapardı. O zamanlar bu kemik postaları Filistin'e giderdi. Sonra yakalandı rezil oldu, bir daha malını almadılar.

Sen bu kemik satma patronluğuna nasıl başladın?

- O zamanlar Kazlıçeşme'de " Hayim Pınkoz "diye Yahudi bir derici vardı. Beni çağırdı al dedi sana araba, al dedi sana para, kemikleri sen bana topla, dedi, öyle başladım.

Yani sen hep at arabacılığı yaptın? Peki hiç unutamadığın bir anın yok mu, bu hayattan? Hani bir zamanlar atlardan falan bahsederdin anlatsana...

- Haa var tabii, Kasımpaşa'nın Çarşamba Pazarı'na bir at getirdilerdi, aldım. Kurşun gibi at on beş günde eridi.

Nasıl yani?

- Fıstık gibi beygir on beş gün içinde kuru kemik oldu, eve getirdim, yem yemiyor. Sahibini buldum gülmeye başladı. Bunu, bunu yap dedi, ne dedim "GOŞO" ver, dedi. Goşo nedir, esrar yani bok ver, dedi. Nasıl vericem dedim. İşte yap dedi. Gittim oturdum birkaç kişinin yanına, baktım nasıl içiyorlar, nasıl sarıyorlar, bir iki kere yaptım, saramıyorum, bozuk oluyor, mahalleden de almıyorum, demesinler adam da içiyor, adamı eve de sokmuyorum.

Soksam, ya karıma gelecek, ya kızıma gelecek Tophane'den alıyorum. Bir gün sardım, ahırda yaktım, at kokusunu alınca yerinden bir kalktı üstüme geldi. Kendimi yemliğin altına atmasam ezecek beni, durdum düşündüm nasıl vericem, birden aklıma geldi, dedim burnunun deliğine koyayım, bir burnunu kapadım, öyle bir çekti ki bitti cigara...

Oo anıma çekmiş ha...

- Yaa, ondan sonra doldur yemliği yesin valla, onun dalgasına 20 sene içtim ama atı da 12 sene kullandım.

İyi attı yani!..

- Ne diyorsun sen, bir ton yük atıyorum bir şey yokmuş gibi gidiyor. Kendi de fındık gibi bir şey, afedersin yarış atı bok yemiş yanında.

Ee sonra ne oldu. Atla anılann var mı ?

- Var tabii, eskiden Elmadağ yokuşu Alman kaldırımıydı, araba çıkmazdı, o yokuşu yük yokmuş gibi gidiyordu.

Ne kadar içiyordu günde?

- Akşamdan akşama bir cigara içiyordu. Ne yapalım alıştırmışlar, bu insanoğlu afedersin büyük bir canavar, bana sorsalar en büyük canavar nedir? İnsanoğludur derim. 15 tonluk fili oynatan adam canavar sayılır, fil insana bir bassın pestil eder seni değil mi?

Peki atla başka anın var mı? Esran 12 sene birlikte mi içtiniz?

- Ne yapalım alıştık bir kere, esrarı 20 sene sonra bıraktım.

Sonra at ne oldu?

- Ben kemik işi yaparken, mafya türedi beni devamlı sen toplamıyacaksın diye tehdit ettiler. Aldırmadım, sonra atı öldürdüler.

Çok üzüldün mü?

- Sen üzülmez misin?

Tabii ben de üzülürdüm baba.

- Tabii üzüldüm, insan gibiydi hatta insandan bile daha zekiydi bir gün ona şaka yaptım, yanaklarını sıktım, o da bana şaka yaptı bak parmağımı ısırdı kopardı. (Kopuk işaret parmağını gösterdi, yarısı yoktu.)

Yani hayvan şakası yaptı. Neyse peki baba sen bu kemik işinden 30 senede para kazanmadın mı?

- Yook parayı patronlar kazanır, n'olucak benim sermaye de yok ben on lira veriyorsam başkaları 30 verdi, ben kaybettim. Rekabette parası olan kazanır.

Peki baba bu kemikleri ne yapıyorlar?.

- O zamanlar tutkal yapıyorlardı kemiğin yağını alıyorlardı, tutkalını alıyorlardı, kemiği de un yapıyorlardı.

Başka ne işte kullanıyorlar?

- Şimdi ise tavuk yemi yapılıyor içine kum da atıyorlar.

Niye kum koyuyorlar?

- Şimdi koymasa yumurtayı nasıl yapacak?

Başka ne yapıyorlar?

- Yağından da sabun yapıyorlar. Kemik tavuklara et yapar, iyi besler.

Neyse kemik kültürünü de öğrendik; başka neler yaşadın?

- Neler yaşamadık ki be oğlum, devlete vergi ödemekten yoruldum, bir kere Bağkur borcu, vergi borcu öyle yığıldı ki kendimi bahçedeki incir ağacına astım, dal kırıldı da kurtuldum. Bıraktım herşeyi, gerisini biliyorsun, hayatım gitti be oğlum.

Peki baba hayatın da başka unutmadığın bir şey var mı?. (Baba biraz durdu düşündü, dudaklarını sürekli yiyordu) sordum. Baba niye sürekli ağzını yiyorsun? Çenelerini niye sıkıyorsun?

- Eee sorma, ben on iki sene önce kamyonetle başka bir kemikçiye çalışıyordum. Kasımpaşa Küçükpiyale'de bir kadına çarptım kadın anında öldü. Mahkeme kadını suçlu buldu, yaya köprüsünden geçmediği için beni suçsuz buldular, beraat ettim. O anında öldü kurtuldu, o bir gün öldü ben hergün ölüyorum vicdanen rahat değilim, hırs yapıyorum, aklıma geliyor, çenem kitleniyor, hep hırstan ağzımı yiyorum, o günden sonra bıraktım herşeyi bir daha arabaya binmedim.

Şimdi şişe toplayarak geçiniyorsun, ayda ne kadar kazanıyorsun?

- Hiçbir şey kazandığım yok. Kimseye muhtaç olmuyorum.

Rakı şişesini kaça alıyorlar?

- Tanesini 3 bin liraya alıyorlar şimdi onu da bıraktım plastik şişe topluyorum.

Onun tanesini kaça alıyorlar?

- Onun da, kilosu 20 bin lira, biraz da kola kutuları topluyorum onun da kilosunu 200 bin liraya alıyorlar, eh işte günde bir milyon liraya yakın kazanıyorum.

Çok az değil mi ?

- Az, az ama ne yapayım, zaten yaşlandık, Allah'tan bir gecekondum var, kira yok, çocuklardan torunlar hiçbir fayda yok, herbiri 100'er bin verse evimde rahat otururum. 70 yaşında adamım, sabaha kadar çalışıyorum.

Her gün aynı parayı kazanabiliyor musun?

- Yok her zaman kazanamıyorum.

Niye?

- Belediye bırakmıyor, kendi topluyor, bizim arabaları topluyorlar, fakir fukaraya onlar bakacağına devlet ekmeğimizi elimizden alıyor, is-

tiyorlar ki aç kalalım talebeler gibi biz de karşı gelelim istiyorlar.

Yani öğrencilere hak veriyorsun?
- Tabii onların da kendilerine göre hakları vardır. Bu belediyenin Kasımpaşa'da deposu var oraya topluyorlar.

Baba resmi arabalarla belediye mi yoksa şahıs mı topluyor?
- Bilmiyorum. Belediye arabalarıyla topluyorlar

Hangi belediye yapıyor?
- Beyoğlu Belediyesi yapıyor, ekmekle oynuyorlar.

Sana partilerden oy verin, size yardım yapalım diyen oldu mu?
- Tabii Refah partisinden, arkadaşlar geldi, reyini bize ver sana yardım edelim dediler, kömür verelim dediler, ben de niye vereyim ben İnönü'nün partisindenim size vermem dedim, ben Atatürk'ün partisindenim dedim, yardım etmediler. Ep kendi adamlarına veriyorlar. Bizim mahallede manavı kapattılar, el arabalarını koydular, ep kendi adamlarına her şeyi veriyorlar. Bana muhtar fakir kağıdı verdi, gittim Belediyeye kömür vermediler, iyi bir kadın muhtarımız var bize yardımcı oluyor, ama onlar vermiyorlar.

Yani sen bu hükümetleri, belediyeleri beğenmiyorsun?
- Hiç beğenmiyorum, onlar alışmışlar kendileri yemeye, fakir fukaraya yok. Ben 70 yaşına kadar hep böyle gördüm.

Son olarak bir şey söyliyecek misin?
- Bunlar ep kendi ceplerini dolduruyorlar köylünün eline versinler dozeri, adamlar işlerini yapsınlar, İstanbul'a gelmezler. Başka memleketlere nüfusuna göre versinler dozerini, okulunu, doktorunu, neden gelsinler buraya, vermezsen gelirler, sonradan daha kötü şeyler olur, sen de kızamazsın, adam aç, sen yaptırıyorsun, onların suçu yok. Fakir fukarayı aç bırakırsan herşey olur. Ver makinesini eksin, biçsin hem kendileri yararlansın hem millet yararlansın. Bu memlekette kötü şeyler olursa onlar kaçar biz fakir, fukara nereye kaçıcağız, onun için kimseyi aç bırakmasınlar kötü şeyler de olmasın, bizi idare edenler uçağa binip volta giderler, biz burada kalırız, ee başka ne anlatayım hepsi bu kadar.

Peki baba teşekkür ederim.

**Arif Susan Baba, Haziran 99'da bu dünyadan çekip gitti.*

Kim Bu Yaratıklar?

Ismail U. Yaş: 22

- 12 yaşında tinere başladım. 6 yıl kullandım, sebebi; Aile sorunlarım var, üvey annem vardı, beni istemiyor, resmen üveylik yapıyordu. Kendi çocukları da vardı onları oğlum, gülüm, falan, bizi işte öyle sokağa kaçtım. Bende tiner koklarken, ne bilim, benim elimdeydi kendim bıraktım içme sebebim, sevgisizlik vardı. Polisler o zaman işte dövüyorlardı, sopayla bizi kovalıyorlardı. Meydan da dövüyorlardı, Bakırköy'de, sonra Allah razı olsun sokak çocukları gönüllüler derneği sahiplendi askere gittim, askerde de bırakmadılar, şimdi ben evlendim bir de çocuğum olacak yakında inşallah, yarın Allah kısmet ederse benzincide pompacılık yapacağım. 12.10.1998 dernek hâlâ da yardımcı oluyor. Bu cinayet çocukların suçu değil, bu yani anne baba da kabahat, önce de devlette zamanın da bunlara sahip çıkması lazımdı. Çoğu arkadaşımız cezaevinde çünkü sokakta kalıyor mecbur para bulmaya bir şekilde dilenerek ya çalarak bulacak, yani sokakta bırakılmış sahiplenilmemiş.

Murat U. Yaş: 22

- Sekiz yaşın da başladım ben bu olaya; tiner, hap, her türlü uyuş-

turucu maddesi kullandım. Her türlü uyuşturucu parayı verince çok satılıyor çok şükür şimdi kurtuldum. S.Ç.G Derneği ellerimden tuttular ve şu an mutluyum evliyim bir tane de çocuğum var pazarlarda giyim satıyorum. Maddi durumum iyi olsa sokaktaki bütün arkadaşlarımın elinden tutmak isterim. Benim üvey babam vardı. Anlaşamadım devamlı dövüyordu, sokağa kaçtım sokakta da horladılar dernek olmasa kurtulamazdım ben bu cinayet olayı hakkında, çok saçma diyorum, bu çevrenin bakış açısı 4 - 5 kişi kötü bir şey yapıyorsa, sokakta 200 - 300 bin çocuk yaşıyor, bu televizyon da gazetede yazılanları saçma buluyorum, ben içinden geliyorum, aç kaldık, dilendik, çaldık, fakat insanlara kötülük yapmadık Mesela; "CİNO" adında bir çete vardı yanındaki çocuklara çok kötü davranıyordu. Onları çalıştırıp üstlerinden para kazanıyordu, karşı geleni falakaya yatırıyorlardı. Yahutta bıçaklıyorlardı adamları vardı.

Murat A. Yaş: 17

- CİNO'nun yanında kalıyordum. Cihangir'de her akşam kafası kıyak geliyordu. Herkese, bende dahil, ellerimize 60 - 70 tane sopa vuruyordu. Fatih diye bir arkadaşımız vardı. Para çaldı diye iftira attılar kafası gözü kırıldı, bana da aynı şekiller oldu. Hap atıyordu, esrar içiyordu, bira içiyordu. 30 kişilik çetesi vardı, herkesi dövüyordu. Öldürüyordu. Biz korkudan polise gidemiyorduk, bizi de öldürür diye korkuyorduk. Mağara gibi bir yerde kalıyorduk. Benim öz annem öldü, üvey annem vardı, istemiyordu, evden kaçtım, sıcak davranmıyorlardı. 89 - 90 yıllarında Yusuf abi'yi tanıdım, ayağım tinerden yanmıştı, elimden tuttu, bırakmadı. Bu cinayet olayı, ortam dışı bir şey, toplum bugüne kadar sıcak davransaydı, bize yol gösterseydi böyle bir şey olmazdı.

Mustafa Z. Yaş: 18

- Ben de Cihangir'de CİNO'nun yanında kaldım. Arada bir kaçtım yine yanlarına çağırdılar gittim. İmam Adnan sokağında kalıyordum, bir hamamcı abi vardı bana yemek veriyordu. CİNO eğer Cihangir'e gelmezsen, seni geceleri yakalarsak döveriz, bıçaklarız diyordu. Mecbur kalıp gidiyordum. 3-4 kere dövdüler. Beni para götürmediğim zaman CİNO dövüyordu, ses çıkaramıyorduk. Bu KANSİZ, diye bir adamı vardı, evden kaçmış küçük bir çocuk vardı, ona sulandı öpmeye başladı, sırtını okşadı, bağırdım. Fakat beni dövdüler. Benim üvey annem vardı, babam içki kullanırdı, döverdi. Salih diye bir komşumuz vardı, o bali kullanıyormuş, onlarda televizyon seyrediyorduk, bana da çek dedi, hayal kurarsın dedi öylece başladım. Evden kaçtım, sokakta da bazıları iyi davranıyordu, bazı insanlar kötü davranıyorlardı, Yusuf abi'yi ta-

nıdım, derneğe getirdi beni, 5 - 6 kere kaçtım gene getirdi, şimdi iyiyim. Bu cinayet olayını 4 tane çocuk yaptıysa diğer çocukların suçu yoktur. Ben şimdi onlara soruyorum kendi çocukları bizim gibi sokaklarda olsaydı, böyle kötü bir olayı yapmış olsaydı, gene asın kesin diyecekler miydi? Diyemezlerdi. Ellerini vicdanlarına koysunlar, bunu 4 kişi yapmışsa, bizim üstümüze yürümesinler, bizim suçumuz yok, zaten o 4 çocuğa devlet hükümet bakıyor, bizim suçumuz yok.

Ahmet A. Yaş: 23

- 8 Yaşında başladım. Arkadaşım Murat vardı, Fatih Yetiştirme Yurdu'nda kalıyordum. Annem babam ölmüştü, Murat tiner kokluyordu ve ben de içiyim dedim, verdi, başladım, Beyoğlu'na, Ağacami sokağına geldim, Murat CİNO'nun yanında kalıyormuş. CİNO beni gördü, kim bu dedi, Murat arkadaşım dedi, Cihangir'e götürdüler, bir gece orada kaldım, öbür gün kaçtım, gene yakaladı, bir daha gittim, sakallı çocuklar vardı, yani büyük, en küçük Murat'la bendim, Herkes ondan korkuyordu. CİNO, çocukları işe çıkarıyordu, oto teybi çalıyorlardı. Beni dilendirdi, askere kadar orada kaldım, kaçan çocukları dövüyorlardı, bıçak yarası veriyorlardı. CİNO, Batman'a memleketine gitti, evlendi, paraları biz verdik. Ben askerden izinli gelmiştim. 4-5 sene önce Mecit diye bir çocuk vardı, CİNO'nun akrabası vardı, o Mecit'e pislik yapmaya kalkmış, 4 çocuk onu öldürdü. CİNO, sen de bu işin içinde varsın diye dizimden iki büyük yara verdi. Hastaneye götürmeseler ölücektim. Bu cinayet hiç bilinmedi, kapandı, herkes korkudan konuşmadı. Antepli, Memet Y. diye bir çocuk vardı CİNO onu zincire vurdurdu. 30 kişi sopalarla dövdüler, çocuk kan kustu, öldü. Bir kerede Cankurtaran'da Siirtli Arap vardı. CİNO onu da ekmek bıçağıyla gırtlağına 4 kere soktu bıraktı, ben de yanındaydım, ben yapmadım. Öyle bıraktı onu, sonra duyduk adam ölmüş. CİNO'yu kimse sevmezdi, çok çocuk vurdu, herkes korkuyordu ondan. 10 kişilik çetesi vardı hepsi de büyüktü, sonra ben her şeyi bıraktım, şimdi geleceğimi düşünüyorum, nasıl kurtulucam, bu dernek olmasaydı, belki de ben ve bazı arkadaşlarım çoktan ölmüştü.

Muzaffer A. Yaş: 20

- 1990'da İstanbul'a geldim, boyacılık yaptım, sonra 92'de arkadaşlara uydum tinere başladım, sebep her üvey annem. Beni okutmadı, okula gidip de ne yapıcan derdi babam. Suudi Arabistan'da işçiydi. İki annem vardı, babam öz annemden her şeyi aldı, üvey anneme verdi. Ben evden kaçtım. 1994'te tinerden bıktım bunu içmektense ölüyüm dedim, bir şişe tineri içtim, gözümü hastanede açtım bir ay hastanede

kaldım, çıktım. Bir daha içtim bir şey olmadı, kendim hastaneye gittim. Ondan sonra beni bıçakladılar. Bir arkadaş vardı çalışmıyordu, benden para istedi, vermedim, kolumdan vurdu. Sonra derneğe geldim, işe girdim, hayatımda hep beni sevenlerle sevmiyenler arasında kaldım. Ailem bu durumumu öğrenmiş, eve almadılar, dernek bana iş buldu. 96'da okula başladım, dışarıdan imtihanlara girdim, şimdi ortaokul sondayım, askere gidiyorum. (12.10.1996 gecesi) bu cinayet olayı benim düşünceme göre insanları kaynaştırıyor, bu tepkiler çocukları yanlış yollara itiyor, benim görüşüm bu.

Fatih K. Yaş: 18

- 12 Yaşında başladım ben, özentiden başladım, Kadıköy'de başladım. Annem öldü, babam dövüyordu, kardeşimi de dövüyordu, kaçtım, sokakta insanlardan hiç sevgi görmedim, yanlızca dernektekilerden gördüm. İnsanlar bize kötü bakıyorlardı, bunlar canavar diye bakıyorlardı, ama bize canavar diyenler, canavardır. Tiner içen insan bir şey yapmaz, içer bir kenarda oturur, ben bu işi yapanları, tinerciler yapmadı diyorum, öyle diyorlar bize saldırıyorlar. Ben her şeyi bıraktım, şimdi matbaada çalışıyorum. Ben CİNO'nun yanında kalıyordum, hap içiyordum o zaman, kafan güzelse dolduruşa geliyorsun, beni bir kere dolduruşa getirdiler, Yusuf abi'yi arkadan vuruyordum. Bizi dolduruşa getiriyorlardı, dernek sizin hakkınızı yiyor, sizin üzerinizden para kazınoyorlar deyip gaza getiriyorlardı. Derneğe gitmemizi istemiyorlardı, bir kere çocuklar derneği basmışlardı, ben dışarda bekliyordum, emanetler bendeydi, sonra düşündüm, emanetleri gittim attım. Cihangir'e geldim, beni polisler çevirdi, attım dedim. Karakoldan kaçtım dedim. Bizi dolduruşa getiriyorlardı. Kör Metin diye bir kötü insan vardı. Cezaevine para götürüyorduk ona. Sonra öldü. Puşt biriydi, bu CİNO'lar iki arkadaşımızı öldürdüler, ben yoktum arkadaşlar görmüşler, şimdi CİNO'lar hapiste, iyi oldu, ben şimdi dernekte iyiyim, her şeyi bıraktım, ben bu olayları tinerciler yaptı demiyorum, onlar tinerci değil inanmıyorum.

İlhan Ö. Yaş: 19

- 8 Yaşında tinere başladım, 11 senedir kullanıyorum. 2 sene bali çektim, 9 sene de tiner çektim, ben televizyonda gördüm tiner çekenleri, merak ettim, beni dayımın oğlu kandırdı, evden kaçtım, Hortum Süleyman diye bir polis vardı, bizi hortumla dövüyordu, bir hafta cumaya kadar bizi içerde tutuyordu, cuma namazını kılıp bizi dövüyordu, bırakıyordu. Ben de CİNO'nun yanında kaldım, mekanda "DAL YAKALANMA" yazıyordu, asılı zincirler vardı, hırsızlık yaparken yakalanırsan

CİNO oraya asıyordu, herkese dövdürüyordu. Bu CİNO memleketi Batman'a gittiydi, bir Kör Metin vardı, sapığın biri demiş ki ben bu CİNO'nun kafasını kopartıcam, yerine geçicem demiş, bu laf CİNO'nun kulağına gitmiş, bir gece CİNO onun kelebeğini aldı (*sustalı bıçak*), Kör Metin'in karnına soktu, sonra yatanları kaldırdı, siz de vurun dedi, vurmayanı ben vurucam dedi, herkes korkusundan vurdu, en sonunda Y...diye bir çocuk vardı, en son o da kalbine soktu. Kör Metin su diye bağırıyordu, ben bardağı doldurdum, getirdim. CİNO beni dövdü, biz orda 4 kişi vurmadık. Cingöz, Urfa, Kansız, ben de.. Orda herkes vurdu, 20 kişi vardı, ondan sonra adam öldü. Bizim mekanın karşısında A...abla vardı, iyi insandı, o bağırmaları duymuş Karaköy polisine telefon açmış, daha polisler gelmeden, CİNO Kansız'a bıçağı al, beni sırtımdan vur dedi, yani önce o vurdu sonra ben vurdum diyecek, Kansız CİNO'nun sırtına iki tane soktu. Y...diye bir çocuk vardı CİNO'ya sen suçu üstüne alma ben vurdum derim dedi, kelebeği aldı eline sonra, araştırmalar geldi Y... suçuüstüne aldı, gerçeği kimse söylemedi. Bu CİNO, sonra Mehmet S. diye bir arkadaş vardı, onu öldürürken yakalandı. Bu CİNO sonra Diyarbakırlı diye bir çocuğu da öldürttü. Taksim'de boğazını kestirmiş. Ben sonra kaçtım onların yanından, her şeyi bıraktım bu gece memleketime gidicem.

(12.10.1998 gecesi).

Yusuf Kulca. Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği Bşk.

Bu "4 çocuk cinayeti" ile ilgili gazete ve televizyon haberlerine ne diyorsun?.

- Yargısız infaz var, yalnız bu çocuklar için söylemiyorum, bu çocuklarla birlikte bu çocuklar gibi yaşıyan yaşam mücadesi veren binlerce çocuk var. Bu olay öyle bir noktaya getirildiki sokaklarda yaşayan çocuklar, işte bu çocuklar sadist, işkenceci, bir şekilde insanları asıyor, kesiyor gibi gösterildiler böyle bir şey yok. Bu çocuklara şöyle bakmak gerekiyor, ailenin şiddeti, toplumun şiddeti, kendi aralarındaki şiddet yani patlamaya hazır bomba kıvılcım bekliyor. Bu tür yönlendirmeler vatandaşın galeyana gelmesine sebep oluyor.

Bu çocukların kurtarılması için neler yapılmalı?.

- Aileleriyle yeniden köprü kurulması, sevgi gösterildikçe barınacakları yerler çoğaltıldıkça, tedavi merkezleri arttırıldıkça, bu çocukların kurtarılma şansları var. Bunları topluma yararlı hale getirmek lazım, biz bu güne kadar dernek olarak yüzlercesini topluma kazandırdık. Çocuklar hedef tahtası gösterilmedikçe bu çocuklar böyle olayları yapmıyacaktır. Bu olaydan ders çıkaralım. Bütün yetkililerin bu konuya ciddi

eğilmelerini diliyorum. Günlerdir gazetelerde, televizyonlarda sapık canavarlar, asın bu yaratıkları, idam edin, hepsi birer canavar; Vahşet, tinerci sapık canvarlar, vs vs. Bütün medyanın büyük (!) köşe yazarları ağız birliği etmişcesine yaygarayı basıyorlar. Acaba bu büyük(!) köşe yazarları hiç hayatlarında suçladıkları bu çocuklarla, sokakta yaşıyan binlerce çocuk ve yetişkin kaç kişiyle konuştular yahutta konuşmak, tanımak iç dünyalarını anlamak gibi bir ihtiyaç duydular mı?. Hiç zannetmiyorum. Onların yaşadıkları sırça köşklerle, kaldırımlar arasında erişilmez uçurumlar var. Kendileri beş yıldızlı otellerde, villalarda, köşklerinde içerler, suçladıkları insanlar ise sokaklarda bir kaldırım taşı gibi otururak, tiner yahutta, içki içerler. Özünde ne fark var, ikisi de içki, aradaki tek fark mekân. Siz yanlızca suçladığınız insanların elindeki içki şişesini, bali kutusunu, tiner şişesini görüp onun insan olduğunu göremezseniz, iç dünyasını bilemezseniz, yanlızca asın, kesin, idam edin, hepsini yok edin naralarından başka yapacağınız bir şey yoktur.

Örneğin; Fatih Altaylı köşesinde şöyle diyor. "4 Tinerci, daha önce de pek çok sabıkaları var. İnsan değiller 4 pislik... Dışkı"

Helal olsun sana, işte yukarıda da yazdığım gibi bir suçlama: Tinerci, pislik, dışkı... insan değiller. Ve devam ediyorç Fatih Altaylı; "Var mı bir fikriniz? Saçma sapan laflar etmeyin, ekonomik düzenmiş, sistemmiş, eğitimmiş, sosyal şartlarmış falan demeyin çok sinirlenirim."

Tabii arkadaş çok sinirlenir, çünkü, arkadaşın sistem'le, düzenle bir sorunu yok, uzlaşmış. Yanlızca kendisine sahibinin gösterdiği her hedefe, saldıran bir eğitime sahip.

Ve Fatih Altaylı devam ediyor."Size olsa Allah korusun sevdiğiniz birine, bir yakınınıza ne dersiniz ne yaparsınız ?" diye soruyor, bu sorularla toplu çocuk infazları bekliyor, binlerce sokak çocuğuna karşı sürek avı istiyor. Şimdi kendisine soralım, sizin veya yakınınızın bir çocuğu sokaklara düşse veya atılsa, böyle bir olay yapsa, siz ne yapardınız?

Hemen ellibin tane avukatla, yazılarınızla, programlarınızla diğer suçluları, hırsızları akladığınız gibi hafifletici sebepler bulup kurtarırdınız. Ama sokaktaki sahipsiz çocukların yargısız infazını rahatlıkla veriyorsunuz.

Ve devam ediyor Fatih Altaylı "Bu yaratıkları suça iten şartlardan söz edin ama önce dürüstçe 'Benim bir yakınımın başına bu gelse ne yapardım' sorusunun yanıtını verin. Bana vermeyin bu yanıtı vicdanınıza verin" diyerek daha da kışkırtıyor.

Toplumun duygularıyla oynayarak bütün sokak çocuklarının suç işlemeden peşinen ölmelerini istiyor. Arkadaş hem bu suçu işleyenleri insan yerine koymuyor, hem dürüstlüğe çağırıyor insanları. Aslında yazdıklarıyla kendisi hiç dürüstçe davranmıyor. İnsanları toplu katliama ça-

ğırarak suç işliyor.

Ve devam ediyor; "Bunları asmak lazım, diye bağırdım, gelen tek itiraz asmanın az olacağı yolundaydı."

İşte arkadaş sokak çocuklarının yargısız asılmasını istiyor, o da yetmiyor parça parça edilmesini istiyor. Şimdi bu kafaya ne denir, yanlızca Hitlerci kafa...

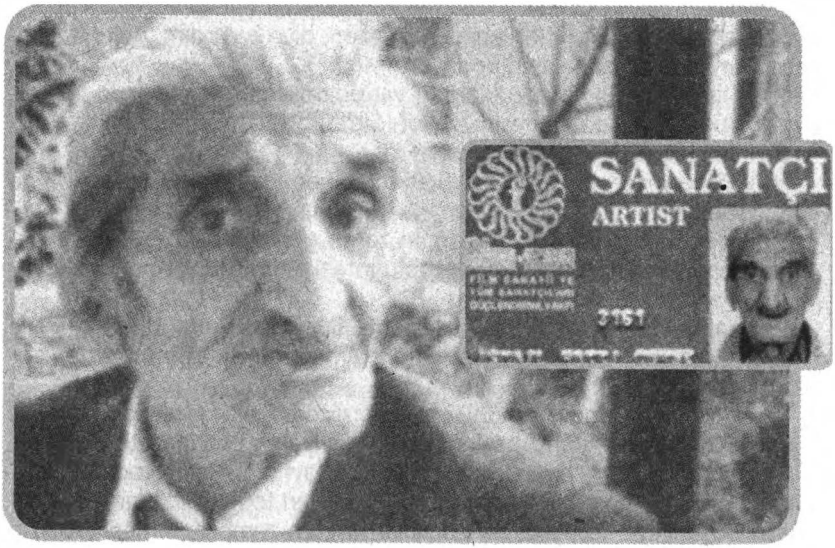
Ve devam ediyor. "Yaşları küçükmüş, hadi canım ya büyük olsa ne halt edecekler Allah bilir" diyor.

Eh be arkadaş yaşadıkları zaman zaten görmemişsin, bütün sokaktaki çocukları hedef göstererek toplu infazlarını görünce bol buzlu viskine meze mi yapacaksın.

Sabah gazetesindeki baş köşesinde Güngör Beyefendi de... Şöyle diyor; "Adalet mağdurların intikam duygusunu da tatmin etmek zorundadır."

Sokak çocuklarının ölümünü istiyor, gizlice hukuku yönlendirmeye çalışıyor. Bu kafayla Fatih Altaylı'yla buluşuyor. Ben bu cinayeti ve yapanları savunmuyorum, ama 4 kişinin yaptığı olayı onbinlerce çocuğun katledilmesini, hedef tahtası gösterilmesini isteyen toplumu kışkırtmaya çalışan düşünceye karşıyım. Bu çocuklar gökten zembille inmediler. Sizin gibi düşünenler yarattı...

Ayrıca siz kimsiniz ya'u?.

Sonuç: İzmir Gürçeşme Huzurevinde Ölüm

7 Kasım günü İzmir'e eski tuluatçılarla söyleşi yapmaya gittim. Önce iki yıl evvel söyleşi yaptığım meddah İ. Hakkı Karadayı'yı görmek için Gürçeşme Huzurevi'ne ziyarete gittim. Huzurevinin kapısına geldim; danışmaya sordum, deftere bakıldı, cevap 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nda öldüğünü söylediler. Müdürle görüşmek istedim. Müdür hanımmış. Ümmühan Halis Hanım'a ayaküstü sordum, evet dedi, biraz oturduk. Müdüre hanımla konuşmaya başladık. Dayının huzurevindeki yaşamını sordum. O anlattı. Dayının hiçbir yerden geliri olmadığı için geçinmek için çocuk yuvalarına gidip kukla gösterileri yaptığını, bütün çocukların onu kuklacı amca diye çağırdıklarını, gittiği bir yuvaya ikinci defa çağrıldığını anlattı. Kısaca dayı 86 yaşında 5 yaşındaki çocukların kuklacı amcası, çocuklar dayının geçim kaynağı olmuş. Mezarını sordum. Müdüre hanım iki gün kendi morglarında beklettiklerini kimse aramayınca belediyeye haber verdiklerini söyledi. Ve Dayı'nın Doğançay semtinin şehir dışındaki kimsesizler mezarlığına sessiz sedasız atıldığını öğrendim. Atılmış diyorum, çünkü gittim mezarını arayıp zorla buldum. 1979 numaralı mezar üzerinde hiçbir isim yoktu, yazılmamıştı. Görevliyle konuştum, o da kim olduğunu bilmiyordu. Yalnızca belediye arabasının getirdiğini,

boş bir yere gömdüğünü söyledi. İnanın tüm kimsesiz mezarlarının hiçbiri doğru dürüst kazılmamıştı. Çünkü yağmurlu havalarda tümseklerinin yok olmuşluğunu gördüm. Zaten evvelden de bu olaylara sokak insanlarının gömülmesinde defalarca şahittim. Yalnızca sıkıldım.

Eh be dayı, sen böyle bir sonu haketmemiştin, sen Cumhuriyet Türkiyesi'nin ilk ve son meddahıydın ama seni beni yönetenler, sana bu sonu onlar hazırladı.Ülkemizde sanatçı geçinen bir sürü laf cambazları kendilerine usta payesi veren sözde ustalar da seni ve senin gibileri ne aradılar ne sordular. Kısaca sizi adamdan saymadılar. Bazıları senden gelip bir şeyler öğrenmek yerine, eline üç kuruş sıkıştırıp DÜET satın aldılar. Kendilerine sahte misyonlar yüklediler. Zaten bu ülkede kimse kimseye sen nereden ustasın, ne yaptın, ne yapıyorsun diye sormaz. Herkes sanatçı, herkes usta. Magazin gazetesi sayfalarında, TV açık oturumlarında sanatçılık-ustalık taslayıp birbirlerini sahtece onore ediyorlar. Aslında kendileri de biliyor ki bir şey değiller, biz de biliyoruz hiçbir şey olmadıklarını. Neyse fazla lafa gerek bile yok. Dayı sen rahat uyu. Sen sanatçı görevini 80 sene durmadan ülkenin köyünde, kasabasında son günlerinde de beş yaşındaki bebelere yuvalarda ortaoyununun, meddahlığın, kuklanın, ana bilim dalı olan tiyatronun temel öğelerini örneklerle pratikte sen ve senin gibi yüreğini sanatına adamış bir kaç asıl sanatçının yaşadığını bilmek yaptıklarını görmek bile ben ve benim gibi düşünen insanların onur kaynağı olmuşluğunuzdur.

Sizleri önemsemeyen yöneticilere ve sizleri tanıyıpda sahiplenmek yerine elinizdeki sahip olduğunuz malzemeleri üç otuza satın alan sahte sanatçı ve sahte usta geçinenlere tiyatro adına yuh olsun. Bir de seninle iki yıl önce yaptığımız söyleşide masaya vurarak ayağa kalkıp, "Beni sanatçıdan saymadılar, emekli yapmadılar, seksen yılımı yok saydılar, yok saydılar" diye kükreyişin hâlâ gözlerimin önünde rahat uyu dayı.

Huzurevinde birlikte yatan koğuş arkadaşları dayı için şöyle konuştular:

- İsmail Bey'le beş sene burada kaldık, çok iyi adamdı kimseye ziyanı yoktu, sabah yolunu bulmaya giderdi, akşam yatmaya gelirdi. Dümbelek çalardı, bizi güldürürdü, mızıka çalardı bizi eğlendirirdi, çok severdik çok, çok iyi adamdı, çok üzüldük.

Ali Tanrıverdi (Elazığlı), 65 yaşında hammal

- Ben onu elli sene evvel İstanbul'dan meyhanelerden tanıyordum. Güldürücü hokkabazlıklar filan yapardı, yolunu bulurdu, fazla arkadaşlık yapmadım, benim çeşidim değildi, onun özü Sulukule çingenesiydi; fazla sevmezdim, benim branşım değil çeşidim değildi. Dengim değil, ben

efendi insanı severim, onun efendiliğinden ne olacak mefendiğilinden ne olacak yau. O zamanında memlekete hayır yapmamış ki, ne sanatı yapmış yau, hokkabazlık yapmış, kukla yapmış, arpayı kapmış, o sanattan ne olur yau. Taklit yapar, maklit yapardı, kukla oynatırdı. O sanat olsa ne olur yau, ben değerli kuvvetli sanatçı severim, ben onun yaptığına gülmem, iyi şarkı söyleyen olursa şakşaklarım, kendine göre iyiydi ziyanı yoktu.

Ali Ekrem Çiçek (İzmirli), 86 yaşında yağlı boyacı

- İsmail mi ?. İyi adamdı para vermezdi, cimriydi para vermezdi, vermezdi cimriydi. (Amca doğuştan körmüş)

Ali Rıza İlhan (Sivaslı), 70 yaşında dilenci

- Az buçuk tanıyordum. Tanıdığım kadarıyla ikinci bir İsmail Dümbüllü'ydü. Bizi güldürürdü, zaten fiziki olarak komikti, fizyonomisi artist tipi gibiydi, Dümbüllü'yle sahnede çok kavuk sallamış, okullara giderdi, kukla oynatırdı hoş sohbet arkadaştı, ekseri komik şakacıydı. Bu huzurevininin korosunda da darbuka çalardı. Ben şahsen ölümüne çok üzüldüm, bilakis aydın bir insandı, en azından İstanbul toprağı çiğnemiş bir insandı, Allah rahmet eylesin.

Ramazan Tuncer (İzmirli), 65 yaşında taksi şoförü

- Allah gani, gani rahmet eylesin. Kırk senelik arkadaşımdı, çok üzüldüm. Ölümünden haberim olmadı, sen gelmesen öğrenemiyecektim, onu ağır bölüme yatırmışlardı, bir aydır oradaydı. Haberim olmadı, söylemediler. İdarenin gevşekliği, halbuki ben onunla eşgüdüm sanatçı olduğumuzu anlatmıştım onlara. İsmail dayı'nın tek hatası çocuklarına eğilmedi, onun için hiç aramadılar, onun için ayrıydı. Sanatı çok iyiydi, çok iyi mızıka çalardı, çok iyi düet oynardı, çok iyi meddahdı, çok Düet vardı onda. Son zamanlarında bana beş tane Düet yazmıştı. Allah rahmet eylesin, çok iyi çok da kötü günlerimiz oldu.

Papyon Kemal (İzmirli), 69 yaşında eski tiyatrocu tuluatçı, Karadayı'nın huzurevi arkadaşı

- İyi bir adamdı bize bir kötülüğü yoktu, çocuklar gelirdi mektepten onlara kukla oynatırdı biz de seyrederdik iyi bir adamdı, Allah rahmet eylesin.

Ali Akbaba (İzmirli), 70 yaşında mezbahada kasap

- Allah rahmet eylesin iyi adamdı, bizi güldürürdü, az yemek yerdi, Allahtan sevgi olsun.

Mehmet Açıkgöz (İzmirli), Huzurevinin aşçısı

İsmail Hakkı Karadayı'yla iki yıl önce yaptığım bir söyleşiden alıntılar.

Dayı kaç yılında nerede doğdun? Sanatçılığa kaç yaşında nasıl başladın?

- 1330'da İstanbul'da dünyaya gelmişim, Kadıköy'de, altı yaşında başladım, mahalleden, Ramazanlarda, davulcular geçerdi, davul sesi duydum mu, sokağa kaçardım, takılırdım davulcuların peşine giderdim. Allah'tan olucak. Davul sesi beni çok sarsardı, bi tahta buldum mu davul gibi çalardım darbuka sesi de beni sarsardı, onüç yaşında panayırcıların peşine takıldım, evden kaçtım, çok iyi davul, darbuka çalmayı öğrendim, ama ben daha ekstra çalmayı denerdim, çalardım. Bu davul hastalığımdan askere iki sene geç gittim, yani iki sene firar gezdim. Bu ara İsmail Dümbülü'yie de çalışıyordum hem davul çalıyordum hem İbiş oynuyordum, düet söylüyordum.

Kaç sene çalıştın Dümbüllü'yle?

- Çoookkk çalıştım. Dümbüllü beni severdi. Karısını, kızını bana teslim ederdi. Ben çok yakışıklı adamdım, kadınlar kızlar beni rahat bırakmazdı. O zaman biraz da meşhurum ya, Dümbüllü bana nasihat ederdi. Bak karaoğlan, bu içkiyi, o kötü şeyleri içmeyi, bırak, bak sen çok iyi komiksin, benden sonra yerime sen olacaksın derdi. Ama bizde her yol var. O ara polis e... içerken yakaladı, içerde yattım.

Dayı ne içiyordun ki?

- Boş veeer. Her boku içiyorduk, bir buçuk sene yattım, ulan bir de asker firariyiz, çık dışarı, git askere... Askerden sonra yine Dümbüllü'yle çalıştım, Dümbüllü çok nasihatlar yaptı tutmadım.

Dayı senin asıl soyadın Çubuk, Karadayı ismi nereden geliyor?

- Haaa, yahu ben uzun boylu, yakışıklı, kara bir gençtim, biraz da külhanbeylik var ya, Dümbüllü İsmail sen hem karasın, hem de her boku yiyorsun dedi, külhanbeylikte yapıyorum ya, onun için bana Karadayı ismini taktı. Benim de hoşuma gitti öyle kaldı işte.

Yani Karadayı ismi oradan geliyor. Ehh be dayı sana da yakışıyor halen maşallahın var.

- Yok be oğlum dalga yapma, şimdi dayılık gitti, geriye yaşlı kara bir adam kaldı boşveeerr....

Dayı Anadolu turnelerinde çok gezdin bir anını anlatsana.

- Hangini anlatayım, hatıra çook, İkinci Cihan Harbi yılları Kuşadası'na gittik, o zaman cambazhanedeydim, ulan çalışıcaz bir pezevenk

kaymakam var, devamlı bizim karıların arkasında geziyor, izin veriyor, vermiyor, kaldırıyor, otele geliyor, hani biz de genciz zorumuza gidiyor. Külhanbeyiyiz ya o zaman, en yakın arkadaşım Kofti Keman Nusret'te vardı, biz Kofti'yle anlaştık, ulan bu pezevengi dövelim dedik. Çektik içkileri, düştük peşine, sokakta yakaladık. Kafamız da kıyak, caddede kaymakamı çevirdik, ulan sen bu kadar insanın ekmeğiyle niye, oynuyorsun, biz seyyar kerhane miyiz, dedik, dövdük herifi.

Eee dayı sonra ne oldu?

- Ne olucak Kofti'yle doğru içeri. İkibuçuk ay yattık.

Dayı sen emekli oldun mu?

(*Dayı bu soruya sinirlendi, gözleri fal taşı gibi açıldı, masaya yumruklar atmaya başladı, kalktı ayağa, sanki ben şuçluymuşum gibi bana elini gözüme sokarcasına*) - Sen ne soruyorsun be, bu pezevenkler, benim, seksen senemi, yok saydılar yok saydılar, sen sanatçı değilsin, dediler, emekli vermediler. Kaç kere dilekçe verdim, belge getir dediler. Ulan ben seksen yıldır sanatkârım, müzisyenim. Millete sorsunlar beni, memleketin her yerinde bilirler, daha ne belgesi olucak, başka ne sigorta, ne emeklilik var. Yapmadılar yapmadılar yapmadılar, pezevenkler....

Dayı ortada dönüp dolaşan Dümbüllü'nün bir kavuğu var, elden ele geziyor ne diyorsun ?

- Ne diyeceğim be oğlum, Onların hiçbirini tanımam. Ben de biliyorum içip, içip birbirlerine verip duruyorlar. Ne diyebilirim, bu memleket böyle, eee ben de buralarda yaşam derdine düşmüşüm. Bana ne onlardan.... Haaa Münir'i severim (Münir Özkul). Kavuk ona yakışırdı onun hakkını yemeyelim.

Lakabı: Konsolos

Konsolos, biz seninle kaç senedir tanışıyoruz?
- Tabii altı yedi yıl oldu baba.

Konsolos senin asıl adın ne? Kaç yaşındasın? Nerelisin? Okula gittin mi?
- İstanbul çocuğuyum, Unkapanı çocuğuyum, 1944 doğumluyum. Adım Metin Akban, ilkokulu pekiyi ile bitirdim.

Peki sana niye Konsolos diyorlar?
- Doğru, kimse bilmez benim adımı.. Beyoğlu'nda herkes Konsolos der. 20 senedir.

İşte, niye Konsolos diyorlar?
- Konsoloslukta çalışıyorum ya.. .... Konsolosluğunda; forum dolduruyorum ya...

Sen lisan biliyor musun?
- Yazacak kadar, vıdı vıdı bilmem baba, yazacak kadar bilirim, çok güzel de iş bitiriyorum.

Nasıl bitiriyorsun?
- Yirmi senemi verdim baba.

Yirmi senedir ordasın ha Allah Allah.
- Allah Allah her gün orada beş altı milyon yolum var. Laf dinle baba oooh babama bak.

Yani şimdi sen yirmi yıldır mı ordasın ha.
- Tabii annem, sorabilirsin herkese, yirmi yıldır, 79 dan beri.

Ne yapıyorsun Konsolos orda?
- Forum yazıyorum baba, Allahuekber, göstermedim mi sana? (*Cebinden Konsolosluk forumlarını çıkardı gösterdi iki forum kağıdı: Biri işçi çalışma formu, diğeri davetli gitme formu, üzerinde ücretsiz damgası var.*)

Ne yazıyor bunda ver bakim.
- Bunlar işte işçi ailesi, devamlı gidiyorsun dimi, işçi ailesi için, bu da turistik. Yani üç aylık davetiye, bakımlı yani baba.

Haa... bu ücretsizdir damgası ne demek?
- Ücretsizi bırak, kapıda veriyorlar.. Yani sana bir davetiye geldi, üç aylık bakımlı gidicen, ticari olarak gidicen, turist olarak gidicen, bunlar doluyor..

Kaç para alıyorsun bunlardan
- Yav kafama göre, beşyüz alıyorum, bir milyon alıyorum.

Sabah kaçta gidiyorsun işe?
- Sabah dörtte geliyorlar.

Yani dörtte işe gidiyorsun?
- Evet, dolduruyorum, evet hepsi memnun.

Günde kaç tane dolduruyorsun.
- 5 tane, 10 tane.

Peki senden başka var mı yapan?
- Büro var orda.. Milleti dolandırıyo.

Nasıl?
- Bir buçuğa yazıyo, ben beşyüze yazıyorum.

Sana bir şey demiyorlar mı?
- Ben oranın şeyiyim...

Neyisin?
- Eskisiyim işte güzelim, lütfen bana traş eden olamaz.

Büro açmış adam..
- Açmış ama annem, benden sonra gelme.

Yani sana bir şey diyemiyorlar öyle mi?
- Lütfen!..

Seni kimse koruyor mu?
- Lütfen, lütfen, kendi kendimi koruyorum ben.

Nasıl yani, yazamazsın deseler yazamazsın?
- Lütfen, lütfen, öyle bir şey olamaz.

Allah Allah, kimse bir şey diyemiyor yani ?
- Taabi.. Lütfen kimse, bir şey yapamaz, oooo bir kişi vardı, traş ediyodu vıdı vıdı...

Ne yapıyordu? Büro sahibi mi?
- Yok annem ayakçı, ona yazdırmayın da, büromuz var, gelin diyor oraya yazdırın, tekim ya ben, pis herif bana iş koyuyor. Sallamıyorum ki, müşteri bana geliyor babacığım, ucuz yazıyorum.

Konsolos, ucuz yazıyorsun diye dövmüyorlar mı?
- Yok yaa.. sakın ha.. şişşşt.. yok yaa babaa polisler de kolluyor beni ara sıra..

Bir şeyler kopuyor musun?
- Yalan yok, 2-3 kere çay götürüyorum, 50 şer binden, 200-300 bin lira olur yaa annem onlar da bu çocuğa dokunmayın diyorlar..

Dokunmayın dediler mi, sen de dümenini götürüyorsun?
- Ama yirmi senedir be aabi.. Lütfen.

Konsolos sen şimdi dörtte işe gidiyorum diyorsun, ben seni hergün görüyorum sarhoş, üstün başın paspal, niye?
- Ben kötü adamım.

Ne gibi kötü adamsın?
- Elim açık, yaa sen gel, o da gelsin, bu da gel, ne yani...

Onun bunun kötülükle ne ilgisi var?
--lyilik esasında.

Niye kötüyüm diyorsun?
- Ben öyle kabul ediyorum, kendime bakmıyorum.

Doğru, hiç kendine bakmıyorsun.
- Ne güzel bir otele git, rahat yat di mi?

Tabii üstünü başını düzgünce giy, böyle paspal geziyorsun, sana müşteriler güveniyorlar mı Konsolos?
- Taabii taabii, lütfen!

Nasıl güveniyorlar?
- Zati, Bursa'dan, geliyor, Kocaeli'den geliyor. Trabzon'dan geliyor, bilmem nereden geliyor. Forum yazacak mısınız diyorum, yazıcağız diyorlar. Ben de kravat takmışım ya dümenden, hadi yaz diyorlar, ne kadar, 500 yüz... Ona güveniyorlar işte, bana güvenmiyorlar.

Traş mıraş olsan, aslan gibi?
- Ah be baba, orda olsan beni döversin, diyorum sana inanmıyorsun.

Konsolos senin bir derdin mi var.. Böyle kendini bırakmışsın?
- Yok annem, hiç bir şeyim yok da.. Ne derdim olucak.

Konsolos, çoluk çocuk yok mu? Evlenmedin mi ?
- Yok be Abicim, nişan bile yapmadım.

Ne sıkıntın var, kendini boşlamışsın.. Bu kadar boşlamanın bir sebebi mi var?
- Tembellik galiba.. Hadi bismillah dörtte işe kalkıyorum, kaça kadar baba biliyor musun? Sabah dokuza kadar, halbuki 12 ye kadar iş var da (*parmaklarıyla 5 6 7 8 9 diye saydı*) 5 saat çalışıyorum işte. 12'ye kadar çalışsam, 8-10 milyon havada baba kazanırım.

Yau Konsolos, yıllardır seni görüyorum dağınıksın. Sokakta, oturup içiyorsun, bazen senin cebinden metazori paranı da alıyorlar?
- Eveet tabii, herkes alıyor.. Ee işte ne biliim, ben şaka zannediyo-

rum iyi mi. Haa ciddi alıyorlar. Aaa ulan ben sana yedirdim, içirdim şimdi, yedik, içtik ya, bir büyük rakı, üç kişiyiz, bir tavuk aldım sana, gel bir de cebime dal, bakıyorum cebimde 9-10 bin lira var. Almışlar.

Sen bir şey demiyorsun, bir iki kere değil sürekli alıyorlar, öyle değil mi?

- Susuyorum yaa.. Devamlı olmuyor canım.

Niye susuyorsun sebep ne?

- İhtiyacı vardır diyorum belki, tamam mı? Ne bilim işte, biraz hatalıyım, niye susuyorsun eşşek, eşşek misin sen, di mi? İstesem iki tane takarım ama, hayatta kimseye vurmadım baba...

Yapmazsın sen, ben seni iyi tanırım. Çok kibarsındır. Biraz fazla kibarsın ama, öyle mi?

- Lütfen, ben işte hep bayanlarla muhatabım, Konsoluslukta çalışıyorum, lütfen, onlar çalışabilir mi? Lütfen, ayı oğlu ayılar... Hıyarlar, Hıyar bunlar yaa.. Ancak cepten para çalarlar.

Konsolos, kaç yıldır ya otel köşelerindesin, ya sokaklardasın, nolucak bu yolun sonu?

- Napiim annem, kader böyle. Abi, benim kardeşlerimle Unkapanı'nda bir arsam var. Püüü. Top sahası. Annanemden kalma... 5 kardeşiz ama ben gitmem onlara, görüşmem. Sülalemle, "*merhaba, merhaba,*" bazen kardeşim gelir, amaan boşver baba... Kader

Konsolos, sen her şeye eyvallah diyorsun, paranı çalıyorlar, sinyalle yaşıyorsun, bazen nara atıyorsun, ben senin iç sıkıntını anlayamadım, ne var senin içinde?

- Sakın da... Sıkıntım yok, parasız kalmam ben sinyal yaparım, ama arasıra..

Allahverdi'de senin gibiydi, peki Konsolos sen Allahverdi'yi sever miydin?

- Güzel delikanlıydı, aslan gibi, kendi halinde çalışkandı.

Ne çalışkanı, bir iş yapmazdı ki?

- Sinyalde çalışırdı.. Sinyalde çalışkandı yani.. Ne bilim kendi halinde biriydi, nur içinde yatsın, ne bilim bir kötülüğünü görmedim, lütfen, kimse kötülüğünü görmedi. Tek hatası fazla ısrar ederdi sinyalde çalışırken.

Boşver şimdi Konsolos, hiç evlenmedin? İlkokuldan sonra okumadın; bu yaşa kadar ne yaptın? Çocukluğun nasıl geçti?

- Çocukluğum, babama 10 bin lira ver dedim, babam manavdı, çok güzel manavdı... Baba dedim 10 bin lira istiyorlar dedim. Kuleli'ye gidicem dedim, ne parası, söylesene baba yaa, okumasan para yanıyor ya.

Kayıt parası...

- Ha ondan, bir düşünim dedi. Haa ne düşünicen şimdi, kocaman subay olmuştum. Tabii yaa hâlâ düşünüyor, ulan senin çocuğun ilkokulu bitirmiş pekiyi ile hâlâ düşünüyor, acaba okur muyum diye, sen düşünür müsün? Düşünmezsin yav, 20 bin lira verirsin yaa...

Yazık olmuş, neyse başka nasıl geçti?

- Berberlik yaptım, Uzay Traktör fabrikasında çalıştım, Cibali fabrikasında çalıştım. Hep çalışarak geçti. Başka başka, işte bu Konsolosluğa takıldım. 78'de bir abi çağırdı; adam lazım dedi bana, gittim oraya, bana boyuna pasaport getirtti içeri, güzel para veriyordu. Paranın para zamanı sıra yazıyorum sabahleyin, paramı veriyor. Yazıyı kimler öğretti bana biliyor musun? Şimdi sekreter var iki tane bayan tamam mı, ben onlara çay taşıyorum, yemek taşıyorum, bana öğretin yaa dedim. Tamam mı? Sonra kendi başıma öğrendim, çalışmaya başladım.

Konsolos, ne kadar zamandır çalışmıyorsun?

- Nereden baksan 2 ay oldu baba. Paltom yok, bir şeyim yok, param yok, kazağım yok, sende var mı? Bana verir misin?

Olur... Konsolos üçkağıt dönüyor mu orada?

- Nasıl kandırıyorlar biliyor musun; senin vize işlerini yaparım, bürosu var ya, pasaportları bırakın bana, bırak mani, baba parayı da aldı tabii, bir ay sonra çağırıyor onları, alın diyor pasaportları kendiniz yatırın diyor, buyur bakalım nasıl olucak bu iş.

Yapmıyorlar yani?

- Yok be annem üçkağıt, yetkisi yokki baba, hani içeri girsin de, şu işini bitirsin,

Senin yetkin var mı?

- Yok tabii.

Anlatır mısın yetkin yoksa işi nasıl bitireceksin?

- Doğru bitiremem. Kimsenin haberi yok ki.

Nasıl yok?
- Yok tabii. Cumhuriyetin haberi yok.

Yani nasıl kimsenin haberi yok. Kimse şikayet etmiyor mu?
- Eee yok. Herkes pasaportunu kurtarmaya bakıyor

Şikayet eden olmuyor mu?
- Eee bir kişi olsa var ya çarşı karışacak ama yok. Herkes pasaportunu kurtarmaya bakıyor. Paradan bıkmış. Aman parayı boşver. Ver pasaportu diyor.

Ha pasaportu almaya uğraşıyo.
- Gir içeri diyor. Seni bekliyor diyor herif, giriyor içeri, gene 1 ay bekliyor. Vay bee.

Üç kağıt yapıyorlar yani?
- Herkes.

Onun için para kazanıyorlar di mi?
- 2 Daire aldı. Mercedes aldı. Baba dinlemiyorsun sen.beni, iki tane karavan aldı.

Dinliyorum Konsolos.
- 2 Daire aldı. Evlendi. Şimdi. İki tane karavan almak ne demek be. Karavan ne demek sen bilmiyor musun?

Tabii pahalı şey.
- Mercedes nedir?

Tabii pahalı ya.
- Üüff benim ayağımda ayakkabı yok.

Peki Konsolos...
- He baba.

Bu üçkağıtları polislerde biliyor di mi?
- Çoğu da bilmiyor. Boşver.

Bilen de var, bilmeyen de öyle mi?
- Bilmiyo, boşver, çoğu da bilmiyo.

Bilenler indiriyor parayı tabii?
- Aman baba lütfen yaa...

Peki Konsolos neden çok eziksin?
- Kafamdan.

Sebep?
- Boşver Elleme! Bu kafa işte.

Neden eziksin?
- Ne bilim annem. Bak dün akşam nerde yattım söylim de, inanır mısın? Bak Kuran çarpsın, yağmur yağıyordu, ister inan, ister inanma.

İnanırım niye inanmayayım.
- Bir yer buldum, kum var, kumun içine girdim yağmur yağıyordu. Nasıl dondum baba biliyor musun? Böyle yattım. Üstümde bişey yok. Altımda karton yok. Nasıl titredim biliyor musun baba, nasıl titredim?..

Anladım.
- Dıdı dıdı dıdı, Ahh. Baba Ah. (*Konuşurken titriyordu*)

Sen hangi otelde kalıyordun?..
- Otel motel yok...

Hayır bir ara kalıyordun?
- Haa Emek'te kalıyordum.

Peki konsolos ya şimdi sen kaç yıldır bekârsın?
- Hiç evlenmedim ki

Hiç kadın ilişkin yok mu senin?
- Vallahi yok.

Hiç olmadı mı?
- Bırak.. Yok canım bi dostluk hayatım oldu.

Nasıl oldu dostluk hayatın?
- Boşver, sana ayıp olur.

Niye ayıp olsun ki Allah'ını seversen anlat?
- Baba sana... Baba ayıp olur

Hayır. Ayıp olmaz
- Eee, ne diyordum Emlakçıya gittim. Tamam mı?

Ne zaman?
- On sene evvel, emlakçıya gittim. Kardeş dedim, bana bi oda var mı? O da var bakarız derken filan, baktım orda bi bayan oturuyo, bayanında iki çocuğu var, Allah Allah, sonra beyi geldi bende de para vardı... (*sustu*)

Sonra?
- Sonra da bayana el koydum baba haliyle.

Nasıl dost yaşadın?
- Eeh Hikaye işte. Ailece plaja gittik, cebimden paramı çaldılar hep 500'lük, nah böyle 500'lük (*eliyle çok işareti yaptı*).

Kan-koca mı çaldılar?
- He ya. Baba çok ayıkladılar beni, çok ayıkladılar da boşver, olsun canları sağolsun.

Hayatında başka bir kadın olmadı mı hiç? Ee nasıl olacak böyle, peki hayatında kadın yok, bir şey yok, hı?
- Boşver kadınları sevmiyorum

Senin cinsel hayatın nasıl Konsolos?
- Ne gibi baba?

Yani hiç cinsellik ihtiyacı hissetmiyor musun? Eşcinsellerle aran nasıl, buralarda dolu geziyorlar, bazı arkadaşlann para alıyor onlardan, ne diyorsun sen bu işlere?
- Iıh ııh.. Baba ben o işlere giremem, oğlan moğlan anlamam ben, lütfen!

Soruyorum sadece...
- Lütfen lütfen, sakın ha lütfen, valla öyle bir oğlan görsem, gırtlağını keserim!.. Lütfen,lütfen!...

Peki bunu geçelim, sen para falan kazanıyorsun, efendi adamsın, hiç kadın falan ihtiyacı hissetmiyor musun?
- Lütfen, yok abi, harbi konuşuyorum etmiyorum, ben yalnız içki içerim, lütfen lütfen, ihtiyaç hissetmiyorum.

Allah Allah, genç adamsın, eli ayağı düzgün adamsın...
- Ne genci bee lütfen, ne eli ne ayağı baba, yok bir şey bende lütfen!..

Ömrünü hep böyle, sokaklarda, içki içerek mi yaşayacaksın?
- Nerde yaşıyacağım, tabii sokaklarda yaşıyacam, nerde yaşıyacağım, boşver...

Geceleri sokaklarda nelerle karşılaşıyorsun?
- Hep kötülüklerle karşılaşıyorum.

Ne gibi kötülük?
- Önüne gelen beni Si....e kalkıyor.

Nasıl?
- İçki ısmarlar mısın diyor, tamam kardeşim, beşyüzüm var helal olsun, başka ne yapim, hep kazıklıyorlar, başka yok.

Nasıl başka yok hepsi bu mu, bir şey ısmarlamak, vermek, kötülük mü, devam et, anlat, rahatlarsın Konsolos...
- Eeh baba madem soruyorsun, anlatim.. Tabii ya peki peki baba, madem iyi aklıma getirdin. Baba Kuran çarpsın beni demirle dövdüler iyi mi. (*Pantolonunu sıyırdı demir izlerini gösterdi, derindi.*) Aha izleri burda.

Nasıl oldu? Kim yaptı?
- Aha şurda bir evde yatıyordum, Şakir'in yanında, çingene puşt, ne yapıyorlardı biliyor musun, Konsolos evde şu yok Konsolos evde tüp yok, bilmem ne yok, esir aldılar beni, Evde yemek yok, Ah ulan Ah Allahverdi'ye de böyle yaptılar, o da yattı orda, onu da çok dövdüler, rahmetli öldü de kurtuldu. Ah be abi, neler geçti hayatımızdan, (*dedi, sustu*).

Niye durdun devam etsene, demirle nasıl dövdüler?
- Yalnız beni mi Ahmet'i de dövdüler, Allahverdi'yi de Hasan'ı da.. Yok karısına saldırmışız, yavşağa bak, senin karın kim lan pis herif, Ahmet'in kollarını kırdı valla, ne demiri levyeyle, levyeyle dövdüler, ben işe gitmiyormuşum, sana ne lan, ben işe giderim gitmem, yavşak, (yine sustu).

Anlatsana Konsolos niye sustun, onlardan mı korkuyorsun?
- (*Ağlıyordu, burnunu sildi, ağlayan sesiyle.*) Niye korkim baba, merhamet benimki, bi kere sekiz milyon lazım eve dedi. Verdim, Kuran çarpsın sermaye lazım dedi, baktım ibneye, aaa esrar almış, rakı almış, sekiz milyon gitmiş; orda yatıp kalkıyoruz ya bir oda verdiler, Allahver-

di, Ahmet, Hasan, hep beraber bir yatakta yatıyoruz, neler yetiştiriyoruz eve biliyor musun? Yemekler, rakılar, pezevenkin esrar parası, kendisi tabii niye çalışsın, beleş var ya, bir şey götürmedik mi dayak yiyorduk, eeyy önce karısı vuruyordu, karıya böyle yapıyor (ayağa kalktı gösterdi) sen vurmasını bilmiyorsun, lan ver demiri diyordu, baba levye, baba levye, sen vurmasını bilmiyorsun, bak böyle vurulur diyordu, orospu çocuğu, Allah belanı versin. Artık takılmıyorum takılırsam Kuran çarpsın, sakın ha baba... Ulan bir ev tutamadık be Allahuekber, ne hayat be..

Konsolos esrar içiyor musun?

- İçtim, töbe ettim, 69 da beş sene yattım. Valla iki kere yakalandım, artık töbe, Kuran çarpsın bıraktım. İnfazıyla beraber beş sene üüüf..

Geçmiş olsun, şimdi gelecek için ne düşünüyorsun?

- Ah bir odam olsa, çok soğuk be, üç gündür nerde yattım biliyor musun, ister inan ister inanma. Kuran çarpsın. Taşta yattım baba, Taşta yattım, nasıl dondum biliyor musun, neyse, senin moralini bozmiiim.

Korkma bozulmaz. Şimdi ne düşünüyorsun?

- Neler geldi neler geçti değil mi abi, Topal Ismailler, Allahverdiler, Saitler, bunlar ölücek adam mıydı abi, Mustafa öldü ecel işte, şimdi sıra bende. (*Konuşurken gecenin sessizliğinde uzaktan bir şarkı lafların arasına giriyordu.*) Sıramı bekliyorum, Her şey sırayla bak gözlerim doldu, hep gözlerim doluyor, baba gözlerim doluyor, baba bana bir kıyak yap, traş falan olim, gözlüklerimi kaybettim. Gözlerim görmüyor. Ah baba Ah. (*konuşmaların arasına "vefasız o yar, o yar duymasın" şarkısı girmeye devam ediyordu.*) Ne güzel şarkı di mi abi... *(hâlâ ağlıyordu)* Arkadaşlarım aklıma geliyor Abi, hay Allah hepsi koç gibiydi tanırsın Abi, ağlasam nolucak, gerimi gelecekler, ama gözlerim doluyor abi; ulan bana bir şey olmuyor, nasıl oluyor peki, olmaz mı be baba olmaz diye bir şey mi var, sıramı bekliyorum. Taşta yatıyorum baba, taşta.

Konsolos bu kışı nasıl çıkaracaksın?

- Vurucam bir adam, karakola gidicem, beni atın içeri diycem.

Peki Konsolos vurucağın adama yazık değilmi?

- Yazık değil, kafamda biri var zaten, Allah belasını vermiş, gözleri, patlak patlak puştun biri..

Boşver Konsolos bunları, bul birisini evlen işte.

- Sakın ha ooo... O işi konuşma baba.

Niye?
- Çabuk geberirim, istemem karı marı

Sana bakar işte.
- Lütfen, aman aman kendine baksın, abi hayatımı neye borçluyum ben biliyor musun?

Neye?
- Bekarlığa borçluyum öyle, baba, lütfen, laf mı.. Evli olsam çürür giderim, abi laf mı, karı beni çürütür. Çürütür işte, sabah bana on tane delik gösterir. Lütfen baba lütfen, bir odam olsun, sen beni traş ettir baba, boşver karıyı marıyı..

Konsolos, sen sabahlara, kadar sokaklardasın ne gibi dümenler dönüyor?
- Ne dümen dönmüyor ki, kumar var, hırsızlık var. Geçenlerde birini gördüm, eroin satıyor gençlere, zulasını da Araba lastiği'nin arkasına koymuş, beyaz saçlı, yaşlı biri.

Tanıyor musun?
- Tanımıyorum baba, ben içki içiyordum, hep gördüm orospu çocuğu, öldürüyor gençleri...

Neyse Konsolos, sen bu ülkenin politikası hakkında ne düşünüyorsun?
- Öyle bir soru sordun ki (sustu). Bilmem ki baba, bu işleri bilmiyorum, bilmiyorum ki, bu işleri bilmiyorum.

Yau niye bilmiyorsun, hükümetleri beğeniyor musun? Size seçimlerde para verdiler mi?
- Bilmiyorum ki.

Belediye, hakkında ne düşünüyorsun?
- Düşünürüm de annem, bana yararı olursa.

Konsolos bu yaşa gelene kadar hiç oy kullanmadı mı?
- Lütfen, zaten kayıbım ben, yok, vermedim, lütfen.

Peki hiç sevdiğin Politikacı yok mu?
- (Bir an sustu sonra) Hay Allah, kızmıcan ama.

Niye kızıyım Konsolos?
- Ecevit'i beğenirim, lütfen, dürüst adam, ne gibi terbiyesizliği var ki, lütfen baba, lütfen.

Peki Konsolos, gelecekte hayatından ne bekliyorsun?
- Hayatımdan, bir oda bekliyorum, başka bir şey daha söylersem kızarsın?

Yav Konsolos niye kız'ım
- Sayısal Loto'dan altı çıksın.

Çıksa nolucak? Mesela çok para çıktı?
- Garibanlara dağıtırım, harbi. Garibanlara dağıtırım, üüüf. Allah Allah garibanlara dağıtırım (*Bunları kendi kendine söyledi*).

Son söyliyeceğin bir şey var mı?
- Ne söyliim ya babacığım bu gece ben gene taşta yatıcam, baba, boşver be Annem, boş ver.

Konsolos saat 03.00. Hadi sana da bana da iyi geceler.

Adı: Cengiz, Doğum: 1937 - İstanbul
Meslek: Gece Adamı - Sinyalci
Lakabı: Efendi Cengiz

Cengiz Abi sen kaç yılında, nerede doğdun?
- Emirgan'da doğdum, 1937 yılında.

Kaça kadar okudun abi?
- İlkokulu bitirdim, orta birden ayrıldım.

Abi senin mesleğin neydi, ne gibi işler yaptın?
- Asıl mesleğim, ütücülük, kolacılıktı, sonra garsonluğa başladım, güzel meze yaparım, çok güzel garsonluk yaparım, çok iyi müşteri çağırırım. Eeh işte, bunlar asıl mesleğimin haricine giriyor.

Kendinden, yaşamından biraz bahsetsene?
- Nasıl bahsediyim hocam, çocukluğum çok iyi geçti. Hocam be, esrar, Ahududu likörü, votka, 5 kilo baklava, 5 kilo tatlı...

Niye? Bu baklava, tatlı niye?

- Bak bizim 60 senelerinde, bir tane kardeşimiz vardı. Arabası vardı bunun, 4 kişi veya 5 kişi biniyorduk arabaya, 100 gram esrar, 5 kilo şam fıstık, 2 kilo börek, 3 kilo bilmem ne, doğru Rumeli Kavağı'na, aleme gidiyorduk.

Peki, Cengiz abi, ailen, annen baban ne iş yapardı?

- Babam Istinye Tersanesi'nde ustabaşıydı. Annem, bir zamanlar bir mağazada yemek dağıtıcısı olarak çalışmış. Tekavüddü, maaş alıyordu. Sonra, 1986' da 36 milyon miras aldım. Babamın da iyi parası varmış, biliyor musun baba.

Nereden aldın, nasıl neyin mirası bu?

- 5 kardeşiz, ev, bark, para, benim hisseme 36 milyon düştü, 36 milyon ne biliyor musun? 20 tane daire alırdım, şu Tarlabaşı'ndan.

Anladım, abi çocukluğun nasıl geçti?

- Çocukluğum, çocukluğum hocam, benim 15 yaşından 20 yaşına kadar, kolacı dükkanım vardı. Boyacıköy'de ben tam bir beş sene orayı çalıştırdım, parayıda kazandım ama, bizi yanlış adamlar, yanlış yöne sürükledi...

Nasıl yanlış adamlar abi?

- Hocam, 20 yaşına gelmeden önce, bir araba geliyor hadi, binelim gidelim, nereye gidiyorum, hadi aleme, 200 gram esrar, al git, buyur.

Hiç gitmem demez miydin Cengiz Abi?

- Hocam, hiç diyemedim, deseydim kurtarmıştım, hiç diyemedim.

Cengiz abi hiç evlendin mi?

- Hayatta hiç evlenmedim.

Peki çoluk, çocuk, yok mu, yani evlilik dışı?

- Yok Hocam, hocam bak, iyiki evlenmemişim. Evlenseydim n'olurdu biliyor musun?

Nolurdu?

- Rezillik olurdu, çoluğumu çocuğumu perişan ederdim.

Neden Abi?

- Çalışamıyacaktım, çoluğa çocuğa bakamıyacaktım. Bakamayınca nolucak? Hamfendiyi rezil edecektim. Iyi ki evlenmemişim.

İstemez miydin bir evin bir ailen olsun?

- Yav bak dünya güzelim. Ben isterdim bak ben 1958 senesinde, Emirgan'dan bir kızı kaçırdım, aldım, Büyükada'ya götürdüm.

Seviyor muydun?

- Işıl diye bir kız, çok seviyordum, multimilyarder bir ailenin kızı. Bense babası İstinye Tersanesi'nde ustabaşı, eeh bombok bir şey, neyse fazla uzatmiim, hocam ben fakir bir aile çocuğu o Işıl güzel zengin bir hamfendi. Ben 34 senedir Büyükada'ya giderim, oturduğumuz çamların altında otururum, hâlâ giderim, param olursa giderim, yaa işte ağlıyacağım yaa (*Koca adam ağlamaya başladı yüksek sesle.*) ya ne güzeldi be yaa;...

Cengiz abi ağla açılırsın rahatlarsın? Anılann güzeldi abi?

- Baba orada güzel anıların güzeli vardı be, güzelin güzeli vardı bee, güzelin güzeli vardı.

Sonra noldu Cengiz abi?

- Şöyle bir şey oldu efendim, saat gece 10 vapuruna bindik, Emirgan Karakolu Işıl'ı arıyor, beni arıyor, arıyorlar, arıyorlar. Cengiz olabilir diyorlar, Işıl benim ilkokul aşkımdı, sonra biz onbirbuçukta Ada'dan geldik, otobüse bindik Emirgan'a geldik, bir şeyden haberimiz yok ya baba, bizi polisler yakaladı, karakol, bir sürü korkunç hadiseler, bana diyorlar ki, sen bu 14 yaşındaki kızı niye kaçırdın, falan filan, babam araya giriyor, babam bayağı beyefendi adam, babam 3 tane büyük rakı içer beyefendiliği hiç bozmaz, neyse babam da geldi, anam da geldi, netice de işi yırttım.

Cengiz abi, bu senin ilk ve son aşkın mı oldu?

- Tek o'ydu.

Hiç başka bir kadına aşık olmadın mı?

- Hiç hiç olmadı, olmaz da.

Sen hep o aşka mı bağlı kaldın?

- Evet o aşka bağlı kalmıştım, hocam şöyle bir şey diyicem, ondan sonra benim, affedersin kerhanede dostum oldu. 27 yaşındaydım, ona gidiyordum, Rum Hamfendisi'ydi, bana vs. vs. vs. ler bilmemneler, neyse bir şeyler veriyordu. Yani bana o bakıyordu. İki sene de bitti.

Cengiz abi Işıl hanımla sonra hiç karşılaşmadınız mı?

- Şimdi hocam, o Kanlıca'da oturuyor. 3 tane oğlu var. 2 tane kızı var.

Hiç görüştün mü sonra?
- Görüşmedim de gördüm. Kanlıca'ya gittim, Kanlıca Yoğurdu veriyorlar ya oraya gittim. Vapur iskelesine oturdum. Işıl hamfendi orda, yanında 3 tane oğlu, 2 tane kızı var.

En son ne zaman gördün?
- 2 sene önce.

Bu kadar yıl sonra ilk defa mı gördün?
- Öyle diyebilirim.

Yani ondan önce mesela, sen 17 yaşındaydın, şimdi yaşın 61. Kaç yıl sonra gördün, onu?
- İşte iki sene önce, üç arkadaş; Kanlıca'da çamlık var oraya gidelim dedik gittik. İskelede otururken gördüm, moralim sıfırın altına indi.

Peki ayrıldıktan sonra onu hiç aramadın mı?
- Hocam arama imkanım olmadı, baba tarafı hiç imkan tanımadı, görüştürmedi. Hep kaçırdılar. İşte Kanlıca'ya taşındılardı.

Peki Cengiz abi yaşamında hiç unutamadığın bir olay oldu mu?
- Unutamadığım bir şey, unutamadığım bir şey, haa çok güzel bravo, ha çok güzel bir adamsın be, unutamadığım bir şey, efendim ben 1989 yok 1979, şey de Beyoğlu Ağa Camii'nde yanında tombala çektiriyorum, 10 karton da sigaram çöp tenekesinin içinde. Elimde de 7 tane sigara var, çektiriyorum, parayı buluyorum. O ara beni kim takip etmişse, bilmiyorum, ispiyon, ispiyon da olabilir. İspiyon da olmayabilir. Hocam şöyle bir şey, bir adam geldi, polise hiç benzemiyor, bir adam geldi; üzerinde yağlı bir pardesü sırf yağ, eee yaşı 50-55 var. Allah Allah adam geldi dedi ki, seni tombala çektiriyorsun götürücem dedi. Baktım üstündeki pardesü yağlı, dedim hoca hadi işine bak, yürü git dedim ya, adam ne dedi biliyor musun bana? Sen bana yürü git diyorsun ama, ben başkomserim dedi. Allah Allah, nasıl başkomser olursun, hadi yürü git dedim aynen pat elini cebine attı. Tekel'in Başkomseri, Tekel'in ben dedi, senin zulanı da biliyorum dedi. Çöp tenekesinden 10 karton sigarayı da çıkarttı, birisi ispiyon etmiş muhakkak, nerden bilecek.

Eee sonra noldu?
- Sonrası söylicem, doğru Emniyet Amirliğine, fezleke tuttular, aa ne

güzel fezleke ne güzel yazdılar, cızdılar, ben sabahleyin doğru Sağmacılar Cezaevi'ne.

Ne kadar yattın?

- 124 gün. Sonra beraat ettim. Beraat şöyle oluyor hocam, beraat edince devletten 124 gün alacaklıyım. Evet böyle oldu.

Hayatında ilk defa mı hapse girdin?

- Yok, ondan önce de girdim.

Neden girdin?

- Esrardan girdim. 28 gram esrar yakalattım.

İçerken mi yakalandın?

- Yok, içerken yakalanmadım otelde yatıyordum, camın kenarına koymuşum. Polis otele bir hırsız aramaya gelmiş. Camın kenarında esrarı buluyorlar; kafam iyi, sızmışım ya, camın kenarın da kalmış. Hadi bir de ondan yattık mı?

Ne kadar yattın abi?

- 4,5 ay da ondan yattım.

Çok az değil mi abi?

- 3 kişilik oda da yatıyorum ya; hocam kimin olduğu belli değil ya, ondan az yattım, bir kerede silahla ateş etmekten yattım.

O nasıl oldu abi kime ateş ettin?

- Niye biliyor musun, aklın durur, baba aklın durur yav, kimin orda biliyor musun? Gazinocular Kralı var ya kimdi o?

Fahrettin Aslan galiba.

- Ha o, Baltalimanı'nda çok güzel bir yeri vardı, benim de bir arkadaşım var Attila Oruç diye çok güzel bir kardeşim, bana bir silah verdi, kardeşimin de o yerde dostu var. Cengiz girelim buraya dedi, girelim dedim, bir şişe viski, bir şişe viski, üç şişe viski içtik, dışarıda .

Kaç senesinde abi?

- 1957'de, 18 yaşındayım o zaman, silahla içeriye girdik, aslında girmiyeceğim de arkadaş hatırı, kafamızda iyi üç şişe viski içtik ya, içeri almadılar. İşte o zaman silahla havaya ateş ettim. Polisler geldi aldılar.

Ne kadar yattın o zaman?
- Bir dakka hocam (Hesap yaptı kendi kendine.) 2 sene 4 ay yattım; havaya ateş ettim. Ruhsatsız silah tabii...

Cengiz abi, peki hayatında daha ne gibi işler yaptın?
- Kolacı, ütücü dükkanını batırdıktan sonra, Yeniköy'de Dayı Nejdetin yanında kumarhanede garsonluk yaptım, mezecilik, tombalacılık yaptım.

Peki Cengiz abi sinyale ne zaman başladın?
- Her şey bitince başladım.

Kaç yıl oldu başlıyalı?
- 5 - 6 yıl oldu.

Ama ben seni daha eski tanıyorum. O zaman da yapıyordun?
- Yok o zaman dostlarımdan alıyordum.

Peki bu sinyal değilmi?
- Yoo değil, yalnızca dostlarımdan alıyordum, senin gibi dostlarımdan, Dünya güzelim 300 ver, Dünya güzelim 6 ver. Sonra, 5 - 6 yıl evvel herkesten istemeye başladım, işte o zaman sinyal başladı.

Peki ben seni uzun yıllardır tanıyorum. Temiz, takım elbiseli, pırıl pırıl traşlı tanıdım. Kibarlığından insanlar sana hep Efendi Cengiz derlerdi. Şiirler yazardın, okurdun, n'oldu da dibe kadar gittin.
- Teşekkür ederim efendim, sana bir şiirimi söyliim ee "Deniz sessiz ve sakin etrafında martılar ayın ışığıdır görünen parıltılar deniz sessiz ve sa... Aaah. (*Şiiri unuttu, okuyamadı, kafası sarhoş babamın birazda üzüldü okuyamadığına.*)

Neyse abi sonra okursun? Otel fiyatlan bu ara nasıl abi?
- 1.200 tek kişilik mezar gibi odalar...

Abi senin yaşaman için günde en az ne kadar para lazım?
- En az 5 milyon.

Peki hergün bu parayı bulabiliyor musun?
- Sizin gibi dünya güzeli insanlar...

Boşver şimdi bulabiliyor musun bu parayı?
- Dünya güzelim, bazen buluyorum bazen bulamıyorum.

Bulamayınca ne yapıyorsun?
- İçki içmiyorum, yahutta az içiyorum. Sadece 1.200 bin lirayı otele veriyorum. Ayık kafayla yatıyorum.

Ayık kafayla uyuyabiliyor musun?
- Yaa mecbur kalıyorum, hocam mecbur kalıyorum. Dünyanın en güzel kardeşi ne yapalım, olmayınca yatmak mecburiyetindeydim.

Uyuyabiliyor musun?
- Uyuyamıyorum; sabaha kadar, bir sağ bir sol, davulcu geliyor bu ara tak tak ben o zaman uyanığım. Davul vurduktan sonra ezan okunuyor, ezan okunduktan sonra ben bir yudum dalıyorum, 1 saat falan, kalkıyorum sokağa, uyuyamam ki ne yapim. Dünya güzeli.

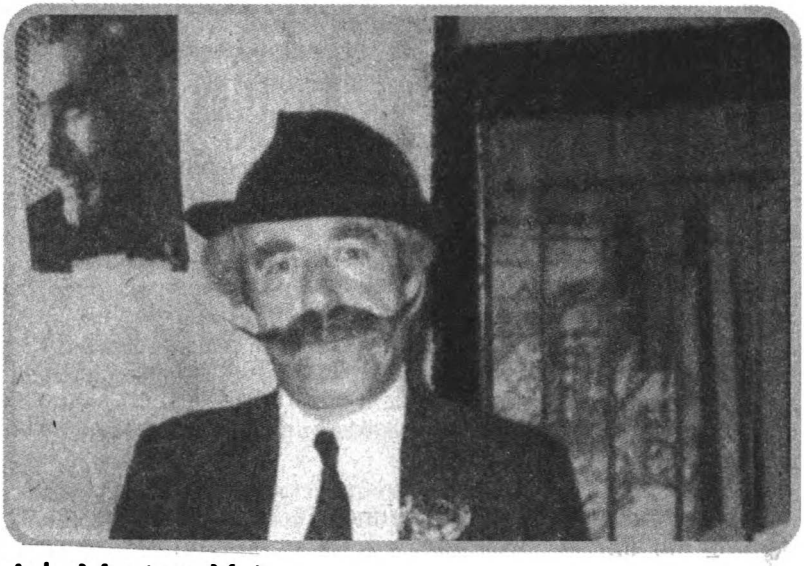
Bu yolun sonu nereye Abi?
- Öbür tarafa, çok güzel bir şey sordun, hocam ben şimdi...

Neyse Cengiz abi memleketin politikasını beğeniyor musun?
- Yok abi yok, yav birini koydular şimdi kimdi o?

Yalım Erez?...
- O da kuramaz, kursa n'olur y,a yok abi yok bana ne, ben hiç birini sevmem, bana ne politikadan, ben hiç uğraşmam, benim Almanya'dan kız kardeşim geldi, 20 milyon verdi, 3 milyonunu yedim. 17 milyonumu otelde otelci çaldı. Tabii komadayım, bu kadar basit.

Cengiz Abi, dedim ki hayatında bir kere aşık oldun, iki sene de kerhanede dost hayatı yaşadın, daha başka kadınlar oldu mu hayatında, cinselliğin var mı?
- Eee, yok başka hiç olmadı. Eeeee, hiç bir kadın istemedim. Şeyim meyim de kalmadı ki. Eeeee. Hiç bir şeyim yook, hayatın a... koyim, eeey ben ne yapim baba yaaa eeeey 1,4,2... hayat, eee...

(Baba buralarda anlaşılmaz laflar etti, anlayamadım. Dut gibi oldu. Kafası düştü, zorla kaldırdım. Sonunda onu oteline götürüp yatırdım.) Bilmiyorum ama 61 yılın anlatımı mutlaka bu kadar değildi diye düşünüyorum.)

Adı: Mustafa Yağcı,
Doğumu: 1950, Erbaa/Tokat
Mesleği: 100 Üstün Türk Düşünürü'nden Biri
(T.C.A) Yani Türkiye Cumhuriyeti Adına

Ben seni çok eski tanıyorum, elinde kocaman bir tespih, fotör, palabıyıklarınla Beyoğlu'nda, İstiklal Caddesi'nde bir kenarda üç beş saat bir heykel gibi havaya bakarak duruyorsun. Bunun sebebi ne?

- Kenarda durmakla Türkiye'deki kişilere, şu meşajı vermek istiyorum: İnsanlar durdukları anda, mutlaka, bir kenarda durmalıdır. Bir cadde ortasında dururlarsa, tüm kötülükleri yapanlara iyilik yapmış olurlar.

Ne gibi Abi?

- Bir cepçiye, bir polisin kovaladığı hırsıza, yardım etmiş olurlar. Benim gibi herkes kenarda durursa, olaylar kolayca halledilebilir.

Ne demek abi o anlamadım?

- Yani yolun ortasında durmanın, insana yakışmayacağı, yani insan oğlunun kendine duracak yeri nasıl ayarlayacağını anlatmaya çalışmak. Yol ortasında her şey olabilir. Yine tekrarlıyorum, bir ka-

çağın peşine düşülebilir, birinin çantası çalınabilir, olay olur onun için orta yerde durmak sakıncalıdır. İnsanların geçmesine yardımcı olmak lazımdır.

Hangi ruh durumunla duruyorsun?

- Diğer ruh durumunla. Türkiye'nin Dünya'ya tanınması için çalışıyorum, yani Türkiye her yönüyle var ve zamanın sonuna kadar varolacaktır.

Şimdi sen orda durmakla Türk'ü mü tanıtıyorsun?

- Birinci önemde o, Dünya Türkiye'yi görsün.

Türkiye bu mu yani? Sende mi bütünleşmiş Türkiye?

- Şimdi ben de bütünleşmiş derken, ben Türkiye'deki eksikleri gördüm. Bugüne kadar bir takım eksikliklerin giderilmesi için bir takım uyarılara ihtiyaç var Türkiye'de.

Peki sen orda öyle şey gibi durunca Türkiye'deki eksiklikler gideriliyor mu abi?

- Tabii, sizin gibi basın arkadaşlarım tarafından bilgilerim alınarak, halkımıza yavaş, yavaş meşajlar veriliyor.

Sen şimdi orda şey gibi durduğun zaman senin iç dünyan ne söylüyor?

- Ben üstün Türk Düşünürü'yüm, Pala şairim ve dürüstlüklerin, iyiliklerin, insanlıkların hatta bir devletin, güzel yönetileceğinin meşajlarını vermek için orada, o yaşamımı devam ediyorum.

Şimdi Mustafa abi, *ben üstün Türk düşünürüyüm öyle dururum* diyorsun. Ben diyorum ki; senin o duruşunda Pala bıyıklarınla, madalyalarınla, kocaman tespihinle, bir Artistik poz var, bakın adam görün gibi duruyorsun, acaba sen, kadınlara mı kendini beğendiriyorsun? Yoksa, ruh durumunda bir rahatsızlık var da rahatsızlığını mı tedavi ediyorsun durarak?

- Hayır hiç alakası yok, (sesini yükselterek nutuk atar gibi), kirlenmiş bu Türkiye Cumhuriyeti'ni temizleyecek yalnız ben olduğumu kanıtlamaya çalışıyorum. Eğer bu Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı gelenler, biz ölümle korkuturuz diye düşünüyorlarsa, buyursunlar, alnım ak başım dik, işte orada bir bakışla duruyorum.

Şimdi ne gibi düşmanlık olacak da sen orada o duruşunla o düşmanlığı bertaraf edeceksin?

- Bugün Türkiye'nin üzerinde çok devlet gözü var, bunun yanısıra terörler var...

Tamam anladım da, bu duruş neyi kurtaracak?

- Ben vatanım için ölümü bekliyorum.

Orada heykel gibi durarak ölüm beklenmez ki?

- Çünki, şu anda yapacak iş o kadar.

Abi benim bildiğim yıllardır öyle bekliyorsun, bekle... Bekle ölüm 20 sene daha gelmedi. Diyelim, sen yirmi sene daha öyle caddelerde dikilecek misin?

- Yirmi sene dikilirken hizmette yapıyorum tabii.

Haa, ne hizmeti yapıyorsun mesela?

- Şu anda hazırlıklar yapıyorum mesela.

Ne gibi?

- Eeee, ön çalışmalar yapıyorum. Şairler salonu kurma peşindeyim. Eee aynı zamanda, beni kabullenecek parti peşindeyim.

Ne partisi meselâ?

- Türkiye Cumhuriyeti'nin lehine çalışacak parti arıyorum.

Yok mu şu anda?

- Şu anda yok, varsa da kültürü yetmiyor, baştaki liderin gelen soruya benim gibi cevap verecek kültürü yetmiyor, ben öyle duruşumla varım diyorum?

Peki abi varım derken ekmek parasını nereden kazanıyorsun?

- Ekmek parasını... Dua kitapları satarak kazanıyorum.

Evli misin? Hiç evlenmedin mi?

- Hayır. O da Türkiye'nin sorunu.

Evlenmemenin sebebi niçin Türkiye'nin sorunu?

- Çünkü babamı yetiştirmemeleri... Babam evlat yetiştirmenin ne demek olduğunu öğrenmemiş. Bunun yanısıra kadın erkek haklarının öğretilmemesi...

Babam dedin abi, baban nasıl adamdı? Çocukluğun nasıl geçti?
- Çocukluğum çok kötü geçti, işkenceyle geçti.

Nasıl yani?
- Yani, aşağı yukarı her gün dayak yiyerek geçti. Babam önceleri Türkiye'nin kültüründe asabi, sinirli kendini beğenmiş bir insandı, yani. Aynı zamanda da muhtar yönetiminde azâ idi. Ev içinde çok huzursuzdu. Çocukluğum çok kötü geçti, hatta şu anda saçlarımın altında yaralar vardır. Sudan sebeblerden döverdi, yok sandalyeyi niye öyle koydun, yok öküzü oraya girerken niye görmedin, efendime söyliyim ineğe niye bakmadın gibi durumlar.

Kaç yaşına kadar sürdü bu durum?
- Buuuu askerlik bitene kadar sürdü. Hatta askerlik bittikten sonra da sürdü yine, dayağını yedim, ama ben bıçağı çektim, vurucam, annem araya girdi. Sonra evi terkettim, İstanbul'a geldim.

Peki abi sen hiç okula gittin mi?
- Ben okula hiç gitmedim.

Baban mı göndermedi?
- Evet babam göndermedi. Kuran okudum, âlim oldum. Alim oluşum da düşünür olmama yardımcı olmuş oldu. Ben Türkiye'de şunu gördüm: Bir kişi ne kadar bilgin olursa olsun, alimliği bilmeyince yetmiyor.

Abi sen o genç yaşında nasıl âlim oldun?
- Allah'ıma şükürler olsun, 18 yaşımda oldum.

Abi 18 yaşında nasıl oluyor insan anlamadım.
- Alimliğin sınırı yok.

Sen şimdi, "babam beni askere gidene kadar döverdi" diyorsun. Peki senin gibi alim birini nasıl dövüyordu?
- Canım, hocalarım gelir, babama Ahmet sen bu alim çocuğu niye dövüyorsun derlerdi. Babamın adı Ahmet'ti. Ama bak benim ortaokul diplomam var, onu söyleyim. 1994'de gittim, Beyoğlu'nda Tevfik Sağlam'da ilkokul diplomamı dışardan aldım. Hocalarım bu bayrağa saygı duyarak *(göğsündeki bayrak rozetini göstererek)* 5 günde diplomamı verdiler. Bu seferde şımardım, baktım halkımız caddede duruşuma saygı durmuyor ya, baktım hocalarımız saygılı, gittim, birde ortaokul öğretmenlerini deniyeyim dedim.

Sen öğretmenleri mi denedin?

- Evet öğretmenleri.. Genel mahiyetinde gittim. Ortaokulu, 1,5 sene de dışarıdan imtihana girdim, bitirdim. Ama soruları cevapladım, mesela ilkokulda birinci soru vatandaşlık görevi nedir? Sorulan soru bu. Çünkü ben siyasi olduğum için, vatandaşlık görevi, oy kullanmak, Askerliğimi yapmak aynı zamanda memleketin durumunu gözlemek...

Peki Mustafa abi niye evlenmedin diye sordum? Türkiye'nin meselesi dedin. Ne demek o?

- Taabi bu kültür eksikliği, mesela kadın beni, bu adamın bıyığı kocaman, tesbihi kocaman diye benden korkuyor, beni keser bu adam diye düşünüyor. Halbuki ben bir sigaraya kadın değişeni gördüm. Ağladım.

Anlamadım abi?

- Yani zoruma gitti, ben kadın bulamazken adam, yatakta yatan kadın kendini çağırıyor, dur bekle şu sigarayı da içip gelirim diyor. Bunları görünce, zoruma gidiyor. Bir sigara için kadını ihmal ediyor. Oysa ben kadın mutfakta çorbayı hazırlarkene ben masayı hazırlayan adamım.

Abi hiç sevgilin oldu mu?

- Sevgilim olmadı.....

Gençliğinde de olmadı mı? Hiç aşık olmadın mı?

- Gençliğimde aşık olmaya çalışmışımdır.

Çalışmışımdır, ne demek abi?

- Geçmiş gün, komşumuzun kızına karşıdan karşıya bakmışımdır. Çünkü ailemde huzur olmadığından bu imkânları doğuracak zaman olmadığından yani aklımdan geçmiştir. Uzaktan bakmıştım. Şimdi hiç aşık olmuyorum. Yalnızca vatanıma aşığım.

Abi, vatan aşkını bırak. Kadın sevgilin olmadı mı?

- Bir kere oldu.

Hah işte onu anlat?

- Bir batakhaneden, bir arkadaş vasıtasıyla oldum, elime düştü.

Batakhane dediğin neresi?

- Yani bu Beyoğlu'nun, dost yaşayan kadınları var ya, hani şey yapıp parayı getiren kadınlar var ya, onlardan biri üç ay benim evimde kaldı, bende sosyal hayata karışmak yok ya.

Nasıl sosyal hayat?
- Yani ben onun dış hayatına karışmıyorum. Ama geldiği zaman benimle kalıyordu.

Kaç ay yaşadınız?
- Üç ay.

Neden üç ay?
- Yani kendi tarafındaki adamlar, ona baskı yaptılar. Sıkıştırdılar, intihar mintihar edecem demeye başladı, bir gün de tartıştık eşyalarını aldı gitti, bir daha görmedim.

Sevmiş miydin abi?
- *(Lafları ağzında gevelemeye başladı.)* Şimdi ben, siyasetçi olduktan sonra bende sevgi kalmaz hocam.

Boşver şimdi siyaseti sevmiş miydin onu söyle sen?
- O da beni sevmişti.

Yav sen sevdin mi onu söyle?
- Benim için farketmez, bir kadın kendini anlasın yeter ki. Ben meyve veren ağaç gibiyim.

Boşver ağacı falan bir tek şey söyle sevdin mi, sevmedin mi?
- Tabii ilk başta zoruna gidiyor insanın, tabii ayrılık kötü.

***(Ağzından seviyorum kelimesi çıkmadı fazla üstelemedim.)* Peki sonra?**
- Ben siyasetçiyim tabii, serbest bıraktım, gederse gitsin. Arıyamam ben, ancak temiz bir ev ailesi olacak olanı ararım.

Eee yatarken iyi de, gidince orospu mu oluyor?
- Canım şimdi kimle düşecek kimle kalkacak bilemem, mesela bir gece saat dörtte bir telefon geldi, açtım o. Şimdi dedi. Beyoğlu Karakolu'ndayım, gel beni al. Benim işim mi bu, ben siyasetçiyim, çünkü kartım var.

Eğer benim kartımı okuyan Polis bırakmazsa, buyur git demezse, yani o kim derse küçük görürse, benim raporuma düşüyor. Ben Türk Düşünürü'yüm, çünkü yarın Başbakan olunca, o günün karakolunun komserini bulurum o zaman. Bir Türk düşünürünün kartına nasıl saygı duymazsın diye sorarım.

Sen Kart gönderdin mi?
- Yav kart kadının elinde, gösteriyor zaten, fakat komser önem vermiyor. İşte ben Başbakan olunca mutlaka bulurum onu, bak şimdi, Emniyet Md. Hasan Özdemir ismimi duyunca saygı duyuyor. Türk düşünürü Pala Şair diyor bana, saygı duyuyor.

Niye saygı duyuyor abi, görevin ne senin?
- Ben Türk düşünürüyüm, çünkü T. Cumhuriyeti'nin nasıl gidereceğini şu andan itibaren düşünmekteyim, insanlar nasıl mutlu olacak, mesela şimdi Türkiye, Avrupa'ya nasıl girecek, tartışılıyor. Ben düşünüyorum...

Abi sen hiç hastalık geçirdin mi çocukken?
- Bilmiyorum geçirmişimdir, ne gibi hastalık mesela.

Ateşli hastalık falan geçirdin mi?
- Yani şimdi Türkiye Cumhuriyeti'ni düşünmek hastalıksa, geçirmişimdir.

Abi ben senden bir şey anlamıyorum. Kadın sevdin mi diyorum, Türkiye'nin konusu diyorsun, niye evlenmedin diyorum, Türkiye'nin meselesi diyorsun, Aşk diyorum, Aşk benim için önemli değil diyorsun. Yani senden başka kimse bu memleketi düşünmüyor mu?
- Benim kadar kimse düşünmüyor.

Ne biliyorsun?
- Herkes benim kadar düşünse bu kötülükler olmaz. Üniversite okuyorlar ama cahiller.

Peki senin gençlikle hiç ilişkin, sohbetlerin var mı?
- Var. Şimdi bir lise mezunu geçiyor beni bu şekilde gördü mü yadırgıyor. Halbuki beni görmese en azından *(Bayrak Rozetini göstererek)* şu bayrağa saygı göstermeli, ama göstermiyor.

Sebebi ne?
- Çünkü, Üniversite'deki hocaların yarısı sağcı, yarısı solcu ondan. Şimdi beni Danimarka'da, Danimarkalı bir bayan beni böyle görseydi, beni evine götürürdü.

Neden?
- Çünkü o, işte benim erkeksi görünüşümü yatakta isterdi.

Anlayamadım?
- O erkeksi görünüşümü görünce, bakiiim bu gerçekten yatakta teknikli mi, yoksa böyle havadan biri mi?

Yani senin yatak tekniğini mi ölçerdi?
- Evet tekniğimi ölçerdi. Çünkü Avrupa'ya öyle katılıyorlar insanlar. Hatta Avrupalı kadınlar çekinmiyor, geliyor soruyor bana, *"Very Good man"* diyor, *"What Are you doing"* ne iş yapıyorsunuz, böyle diye soruyorlar ben diyorum *"I am going"* diyom *"In Turkey Problem"* yani benim problemim Türkiye diyorum, anlatıyorum.

Yabancı bir kadın yatak tekniğini denemeye seni götürdü mü?
- Burda götüremez, çünkü Türkiye'de olmaz.

Niye olmaz?
- Nereye götürebilsin beni?

Alsın götürsün otele seni, erekliğini ölçücem desin, olmaz mı?
- Olmaz, çünkü Türk erkeğini gazeteler en yalancı erkek diye gösterdiler. Onlarda okumuştur onun için olmaz. Ancak Danimarka'da olur.

Mustafa Abi, teknik olarak yatakta kendine güveniyorsun da, ben sana soruyorum aşk yaşadın mı? Yok. Sevgilin var mı? Yok. Vatan aşkı diyorsun, bu teknik nasıl gelişti sende?
- Tabii canım, onbeş günde, bir Romen kadınıyla kaldım, yatacak yeri yoktu.

Hepsi o kadar yani, başka nasıl geliştirdin tekniğini?
- Seks kitapları okuyorum, düşünüyorum dedim ya, ben üstün Türk düşünürüyüm ya.

Abi sen ayda kaç para kazanıyorsun?
- Onbeş - yirmi milyon kazanıyorum.

Allah, Allah sen 20 milyon lira parayla nasıl geçiniyorsun?
- Allah'a şükürler olsun, ekonomist bir adamım.

Abi sana Ekonomist denmez, cambaz denir, sihirbaz denir. Bu ülke koşullarında 20 milyon lirayla bu Pala bıyıklarınla, kocaman tesbihinle, fotörünle büyük bir sihirbazsın sen. Peki kaç lira kira veriyorsun?
- Şu anda bir odam var. 10 milyon veriyorum.

Geriye kaldı 10 milyon, günde 300 bin lira ile nasıl geçiniyorsun?
- Yeter 300 bin lira.

Nasıl yeter abi, anlatsana?
- Giderim mesela, haftalık zeytinimi pazardan alırım. Meselâ yarım kilo zeytin 150 bin lira. Bunun yanısıra domates, sebze alırım derken, tabii ekonomistim aynı zamanda, yarın Türkiye'yi yönetmeye aday olduğum için, kendimden kıyaslıyarak yola çıkıyorum az kazançla geçimi biliyorum, mesela, fuzuli eğlencem yok, yani ben az kazanıyorum, az yiyorum, ve vatanımı ayakta tutacak güce ulaşmak için, düşünüyorum.

Abi böyle aç karnına, nasıl düşünüyorsun? Nasıl Başbakan olacaksın? Nasıl kurtaracaksın?
- Mühim olan parasız işi götürmek.

Senin paran pulun yok, kim önemsiyecek?
- Önemsemeyenler sürünecek.

Sen de sürünüyorsun?
- Canım illaki benim olmam, önemli değil, başka biri çıksın yalnız benim kanunumu bilsin.

Senin kanun ne?
- Demokrasi.

Demokrasi ne demek abi?
- Mesela benim bir "tesbik" almam. Rozetlerle İstiklâl Caddesi'nde beklemem bir demokrasi, bir selbestlik.

Ben seni çok uzun zamandır tanıyorum, sen çalışmıyorsun, bir şey üretmiyorsun, memlekete yararlı bir şey yapmıyorsun?
- Üretmez miyim canım, şairim, şiirler yazıyorum, haftada bir cuma günleri Bakırköy'de dua kitapları satıyorum.

Yani hafta da bir gün çalışıyorsun? 6 gün boş, nasıl olacak bu iş?
- Ben boş durmuyorum, düşünüyorum. Rahmetlik Mehmet Akif Ersoy'un dediği gibi, *"Yarın belki de yarından da yakın."* bekliyorum. Memleketi kurtarmak için bekliyorum.

Peki, bekle abi, abi gene soruyorum, sen çocukken ateşli bir hastalık geçirdin mi? Hastahane de falan yattın mı?

- Hayır geçirmedim; yalnız askerde fıtık oldum.

O başka, ateşli hastalık geçirdin mi diye soruyorum, bunalım falan geçirdin mi?
- Senin ne demek istediğini anlıyorum.

Bunalım yaşadın mı diye soruyorum abi?
- Bilmiyorum ben o konuyu, ben diyorum ki eğer bana deli gözüyle bakılıyorsa ben deliyim zaten, ben vatan için deliyim.

Bak Mustafa abi, biraz evvel ben sana çocukluğunu sordum, dedin ki babam beni askerden geldikten sonra bile döverdi dedin. Yani bunalımlı bir dönem, nasıl kurtardın kafanı bunlardan, tedavi oldun mu? Bu kadar baskıdan sonra, nasıl toparlandın?
- Toparlanamadım ki, çok süründüm.

Kafayı nasıl toparladın?
- Kötülükleri gördüm, ben de bu çene varken siyasetçi olayım dedim. Kahraman Atatürk'ün Türk gençliğine şiirinin meşajını aldım kendime, evet 1988'de siyasete girdim.

1988'e kadar ne yaptın?
- Lokantada iş buldum bulaşık yıkadım, pazarlamacılık yaptım, kanalizasyon kazdım, yağlı boyacılık yaptım. İşte dua kitapları satıyorum.

Abi böyle konuşuyorsun diye başına bir şey geldi mi?
- Çok, herkes bana deli diyor. Diyorlar ama süründuklerini görmüyorlar.

Neyse, başka ne gibi işler yaptın?
- Filmlerde, kliplerde oynadım.

Ne oynadın?
- Figüranlık yaptım. Hazırım yine her an.

Kaç para verdiler.
- 3 milyon falan verdiler.

Senin gibi alim bir adam bir düşünür, ülkeyi ilerde kurtaracak adam böyle işlere niye gidiyor?
- Gitmem lazım, benim gitmem demek ülkeyi tanıtmak demektir.

Abi senin figüranlığa gitmenle Türkiye'nin ne ilgisi var?
- Beni çok tanırlarsa, ileride çok insan beni tanır, gelişme sağlar, gelecekte benim meydan toplantılarında çok insan gelir. Ben düşünürüm, çalışırım. "Tedbir benden, taktir Allah'tan".

Bu bıyıklara şekil vermek için hergün kaç saat zaman harcıyorsun?
- 15-20 dakka uğraşıyorum, spreyle yapıştırıyorum. Benim bıyıklarım kültürle ilgili, dürüstlüğümü gösterir.

Dürüstlük bıyıkla mı oluyor?
- Bence öyle.

Neyse evlenmeyi düşünmüyor musun?
- Evlenmeyi ben her zaman düşünüyorum.

Nasıl evlenicen, ne bekliyorsun? Kaç senedir bir kadınla ilişkin yok?
- 4 seneyi geçti.

Çok olmuş. Yaşın 50'yi bulmuş, evlenmek için ne bekliyorsun?
- Canım evlenmek için çok bayanla görüştüm. Ama şu, ben düşünür olduğum için, eee bir oraya geldiğimiz zaman şu soruyu soruyorum ona. Ben hoca olarak o anda, "Evleneceğin kişi de ne beklersin" diyorum, o diyor ki, bir dayiresi olsun, bir arabası olsun diyor.
Ben ona diyorumki Allah işini rast getirsin, bekle, ha bunun içinde çıkmıyorki birisi Allah ne verirse, kapımı çalan birisi dese o zaman olacak.

Sen bu kafayla daha çok beklersin. Kim gelir bir göz odaya, para yok, pul yok kimse gelmez abi.
- Beklerim olsun, ama belki kadının vardır. Erkeğin olunca iyi de kadının olunca kötümü olur. İşte memlekette kültür yok.

Peki abi sen bekle, belki bulursun.
- İşte onu arıyorum. Ne dedim demin, tedbir benden takdir Allah'tan.

Sen kadınlara düşkün müsün?
- Bilgili olduğumdan, düşkünlüğümden değil, ama şu vardır mesela rahmetlik Mehmet Akif Ersoy'un, bir sözü vardır. Hani. Bastığın Yeri Toprak diyerek geçme tanı, altındaaa... Bastığın Yerleri Toprak diyerek geçme tanı altındaaa... Nasıldı yaa gibi *(devamını getiremedi unuttu)*.

Neyse geçelim. Yani sen kadınlarla bilgili ilgileniyorsun?
- Canım bazı kadınlar var, yırtmacı kiloduna kadar, açık giyip de dişilik taslayan kadınlar var; işte ben de onlara karşı, duruşumla, buyur işte erkek karşında, pehlivana karşı pehlivan diyorum.

Yani senin seks bilgin çok? Peki eşcinsellerle aran nasıl?
- Mutlaka öğrenmek zorundayım. Çünkü bir Türk düşünürü her konuya, cevap vermek zorunda. Şimdi Eşcinseller bana her zaman karşılaştığımızda işte erkek budur gibi laf atıyorlar. Onları ben normal karşılıyorum, benim siyasi durumumu onlar da biliyorlar, Türk düşünürü olduğumu biliyorlar. Asılamıyorlar, yoksa onlar gariban birini yakaladılar mı, soyup soğana çeviriyorlar.

Sen böyle bir olaya rastladın mı?
- Rastladım tabii.

Nerede rastladın?
- Cihangir'de rastladım.

Peki sen orada ne yapıyordun?
- Ben... oralarda geziyorum, merhabalaşıyorum onlarla, konuşuyorum, mesela o mahalle de ne olur, ne biter orada, adalet gerçek midir, değil midir, gider araştırırım, rapor tutarım.

Niye onlann mahallesinde rapor tutuyorsun? Yoksa başka işler için mi gidiyorsun?
- Yarın siyaset meydanlarında konuşmak için, bir siyasetçi bir düşünür olarak araştırıp rapor tutmam lazım benim.

Yani başka şey için gitmiyorsun?
- Niye başka şey olsun, ben vatan için çalışıyorum.

Abi başına gelip de unutamadığın kötü bir olay yaşadın mı?
- Başıma bela geldi. Asmalımescitte oldu. bir piskopat tarafından bıçaklandım.

Niye?
- 1991 yılında orada bir arkadaşım Romen bayanlarla ticaret yapıyordu. O psikopat bana sen o arkadaşla ortak bu işi yapıyorsunuz dedi. Ben, bak evlat ben arkadaşla beraber değilim ben siyasetçiyim, yok sen onu yönlendiriyorsun filan derken, zaten hap kullanıyor, esrar kullanıyor ney-

se konuşup dururken bıçağı attı bana. Aha bıyık altından vurdu, hâlâ izi var bak. *(Bıyığının altındaki yara izini gösterdi)* o ara tabii hâlâ, seni öldürüm karakola gitme diyor hâlâ, bilmiyorki ben ölümden korkmuyorum, ve o güne kadar kaç tane adam bıçakladıysa hiçbiri karakola gidememiş, ben anında gittim. Yolda polis çevirdi zaten yüzüm kan içinde, o zaman bu karakolda, H.S.....n vardı. Hemen onu aldılar getirdiler bu diyorki, işte efendim ben böyleyim, onlar karı satıyorlar filan falan H.S.....n diyorki Allah razı olsun ben o adamı tanıyorum diyor. Sen suçlusun diyor. Peki ne yapıcağız diyor, H.S.....n diyorki, herkes biliyor sen bir indirme yap diyor. Bir yirmi milyon indiriyor o zaman ama, H.S.....n buraları terkedeceksin diyor, yoksa seni buralarda tutmam diyor.

Polis para aldı mı?

- Tabii canım ama ben bir çözüm yapamam ki, bu Türkiye'nin konusu.

Niçin 20 milyon aldılar?

- Bırakmak için aldı, yoksa bırakmıyor. Sonra olayı Susurluk olayı gibi örtbas ettiler.

Sen de bıçağı yediğinle kaldın tabii?

- Eee ne yapalım bıçağı yediğimizle kaldık.

Peki Mustafa abi bu yolun sonu nereye kadar gidecek?

- Ölüme kadar gidecek.

Memleketin politikasını, gidişatını, nasıl görüyorsun abi?

- Çok kötü, Türkiye'yi Kültürsüzler idare ediyor. Her kötülüğü, hileyi siyasiler yapıyor, yarın ben Başbakan olursam benim kanunlarım, gelirse düzelir. İnşallah ilerde partiyi kurarsak, ben Başbakanım. Şimdi bana insanlar soruyor, bu Türkiye nasıl düzgün hale gelir. Yahut da Avrupaya girebilir. Ben de diyorumki çocuklar okula girince önce bayrağı ve Türkiye'si öğretilirse, memleket ancak kurtulur.

Sen şu partini kur, şu memleketin başına gel, bizi de kurtar, kendini de kurtar, ayrıca Allah sana iyi bir kadın, iyi bir evlilik, iyi bir akıl fikir versin, hep beraber kurtulalım, iyi akşamlar...

Adı: Murat,
Doğumu: 1971, İstanbul
Mesleği: Sokaklardan Bir Gece Adamı

Murat kaç yılında nerede doğdun?
- 1971 yılında İstanbul Sanayi Mahallesi'nde doğdum.

Baban ne iş yapıyordu?
- Aşçı.

Annen çalışıyor muydu?
- Annem konfeksiyon üzerine çalışıyordu.

Peki Murat senin çocukluğun nasıl geçti, okula gittin mi? Anlat kafana göre...
- Ben dokuz yaşındayken annemle babam ayrıldı. İlkokulu bitirdim, Karaköy Lisesi'nin ortaokulundan birinci sınıfından ayrıldım.

Peki annen baban ayrıldıktan sonra senin durumunda ne gibi değişiklikler oldu?

- Annen babam ayrıldıktan sonra ben sokaklarda yaşamaya başladım, kendi kendimi yetiştirmeye, kutu toplayarak, ne biliim işte tanıdığım insanlardan, yani onlardan 3-5 kuruş para yardımlarıyla, askerlik çağım geldi.

Dur şimdi Murat askerliğe gelene kadar neler yaptın? Sokaklarda neler oldu? Sen onlan anlat?

- Bazı işlerde çalıştım, kaynak işi, demir doğrama bunun gibi meslekler, sonra Balıkpazarı denilen yerde başıma bir hadise geldi.

Ne gibi hadise?

- 80 bin lira için, adamın bir tanesi. Alkolik bir insan o da, 80 bin lira ver dedi. Vurulduk, yara aldık.

Nasıl vurdu? 80 bin lira için mi vuruldun? Nasıl oldu?

- Ya işte 80 bin lira ver dedi şimdi ben dedimki, Kardeşim yüz bin liram var gidip bir çorba içiim elli bin lira kalır, elli bin lirasını sana veriim dedim. Ver lan 80 bin lira dedi, işte yara aldım, bıçakladı. Ondan sonra çalışamaz hale geldim. Ondan sonra askerlik çağım geldi. Gittim askere hayırlı vatani görevimi yaptım, hayırlısıyla teskeremi de aldım geldim buraya, orada da bazı olaylardan dolayı..

Ne gibi olaylar?

- Savaş gördüm, Irak olayları falan, bazı olaylardan, fazla açıklığa gerek yok, birazda kafada bir şeyler oldu, iki defa Bakırköy'de tedavi oldum, ondan sonra geldim buraya, Annem bir tarafta Analık bi tarafta babalık bir tarafta, ben kaldım ortada Oktay Abi.

İki tane kız bacım var, ikisi de evli, çoluk çocuk sahibi oldular onlardan da bir şey yok, şimdi kaldım tek başıma, askerden geldikten sonra alkolün üzerine çok fazla düştüm.

Niye çok düştün? Neler içiyorsun Murat?

- Cin, votka, likör, bira falan.

Onlardan önce?

- Ondan önce abi tiner kullanıyordum günde 1 kutu, soba boyası, bir kutu tiner kullandım.

Murat tiner, boya kullanınca neler hissediyordun?

- Hayal görüyorsun baba, onu koklayınca hayal görüyorsun, başka hiçbir şey değil. Zararımız kendimize yani, başka birisine zararımız olmaz.

Peki Murat yıllardır sokaklardasın, böyle tek başına, sana puştluk yapmak isteyen tipler hiç oldu mu?

- Abi, terbiyesizler di mi.

Tabii, tabii neler oldu Murat?

- Bu kendini bilmeyen insanlar, terbiyesiz insanlar sulanmaya kalktılar gece yatarken, bacağımı okşamaya kalkanlar. (Murat buraları anlatırken rahatsız, sıkıntılı konuşuyordu.)

Rahat ol oğlum rahat bunlan anlatırken rahat ol, bunlan anlatırsan daha rahatlarsın...

- Tamam baba, haklısın rahatım, inşaatta falan yatıyoruz, Allahtan ki uyanık yatıyoruz tabii dokuz yaşından beri sokaklarda yaşadığımız için, bu ortamları bildiğimiz için uyanık yatıyoruz, tetikte yatıyoruz. Askerliğin de bu konuda yararı oldu. Allah razı olsun komutanlarımızdan. İşte kendini bilmeyen deyyus insanlar, onlar işte yattığımız yer inşaat, ayağım mı kırılmadı, kafam mı kırılmadı, bacağımı mı ellemediler ama Allaha şükür, bunun karşılığında mücadele ettim.

Kendini korudun yani?

- Tabii.

Mesela Murat, bir tane böyle yaşadığın bir olayı anlat, nasıl oldu?

- Tamam abi bir tane anlatiim. Mesela; ben bir gün inşaatın bir tanesinde yatıyordum, iki kişi, biri cebime elini attı, bir tanesi de, bacağıma el attı, sulandı, Allahtan o zaman yanımda da ufak bir sustalı gibi bir şey var. Onlarda, bıçak mıçak gibi şey var. Mücadele ettim, etmedim değil, Allaha şükürler olsun, ama kalkamıyorum. Bacağıma bıçak soktular, Allah razı olsun gene devletimizden polis abiler yetiştiler.

Ne yaptılar mesela? Tecavüz falan mı yapmak istediler?

- Hem de, param var hesabı. Her şey yapmak istediler.

Sen vuramadın mı Murat?

- Ben vurdum bir kaç tane ama etkisiz. Ben de uyku semesi kalkmışım, gücüm yetmedi, birisinin elinde demir var, birisinin elinde bıçak var.

Murat ne diyorlar, nasıl saldırıyorlar?

- Yav uykudayken üstüme basıyorlar, başladılar ya okşamaya falan. Ben uyanıp da ne yapıyorsunuz lan falan filan diyince, onlar da dedi ki na-

pıcaz lan paramızı vereceksin dediler, ne parası vericem lan, hem bacağımızı okşuyorsun, hem g.tümüzü okşuyorsun afedersin, hem bir de para vericem ben size, hem bende ne parası olur ki lan dedim. Ben etraftan üç yüz bin beş yüz bin lira dilenicem, sana para vericem öyle mi dedim.

Tanıdık mıydı bunlar Murat?
- Bir tanesi, Zeki diye birisi.

Ne iş yapardı Murat?
- Ne yapıcak, tinercileri dilendiren bir insan.

Nasıl dilendiriyor?
- Tinercilerden bir kaç tanesini bulmuş korkutarak dilendiriyor, kumarbaz puştun biri. Çocuklara böyle eziyet ede ede... Herkese gaddar ya hesapta, ama geçmez tabii onlara eziyet yapıyor tabii, çocuklar ufak daha mini mini bebeler, onlara eziyet yapıyor, ama bana yapamaz, ben de kaktım tabii sonuçta bağırdım "İmdaaaat" dedim falan filan, Allahtan ufak bebeler görmüşler koşup polise haber vermişler, polisler geldiler, gelmeseler yoksa beni orda öldürecekler. Kafama demirle vursalar bayıldıktan sonra ne yapıcaksın, Allaha şükürler olsun kurtuldum.

Anladım Murat, böyle yaşadığın başka bir olay var mı?
- Yok bu şekil bir olay olmadı olduysa da ufak tefek, bacağımdan yalnız işte en son vuruldum. (Açtı yarasını gösterdi. Bıçak yarası büyük, dikişli.)

O nasıl oldu?
- Üç tane insan, üçü de şarapçı; hapçı, ikisi zaten rahmetlik oldu.

Tanıyor muydun onları?
- Samimiyetim yoktu ama sokaklardan tanıyordum. Sen de tanırsın abi sokaklardan. Abi üçü de haplanmışlar, Atarkan diye bir haplar var, onlardan içmişler, ben de sokaktan geçiyorum, saat gece on bir buçuk falan on ikiye yakın, almışım bir likör, geldiler yanıma selamın aleyküm aleyküm selam. Napıyon lan burda, bu saatte dediler. Galatasarayda bir han var ben onun kapısının önünde oturuyorum. Vallahi abi canım sıkılıyor, annem babam ayrı likör içiyorum dedim. Kalkıp vurdular bana, abi dedim bana vurma, benim gidicek yerim yok dedim, nereye gidiim dedim, bana kıyak yapacaksan ver para, otele git, banyoya git yat de bana öyle değil mi Oktay Abi.

Doğru.

- Sonra aldı şişeyi kırdılar. Bir de tokat koydu birisi, benim zoruma gitti abi, bunlar sonra gittiler. Ara sokakta, başladılar içmeye, ben oturuyorum gene geldi bir tanesi, bana, b.ir tekme koydu bana. Ne yapıyorsun lan o.ospu çocuğu falan filan bunun gibi pislik kelimeler. Ben o.ospu çocuğu değilim dedim, birisiyle kavga ettik. Arkadan bir tanesi de geldi, emaneti soktu çıkardı bacağıma, kaçmasam öldürecekler yani bunun gibi olaylar da yaşadım tabii.

Murat sen daha çok nerelerde yatıyorsun?

- İnşaat gibi yerlerde, napim Oktay Abi bir otel olmuş bir buçuk iki milyon olmuş bir yatak, kendi masrafım var nerden baksan, bir buçuk iki milyon bulmam lazım, alkol içiyorum, sigaram var geceleri içim yanıyor, meyve suyu falan en azından iki öğün yemek falan filan

Yav Murat senin ellerin çok titriyor bu nasıl iş?

- Alkolik olduk baba, dokuz yaşından beri içiyorum ben, alkol, alkol n'olucak sonu bu.

Peki Murat annenle falan görüşmüyor musun?

- Görüşsem de faydası yok.

Niye?

- Üvey babam demiş ki, oğlunla görüşürsen, ben çeker giderim demiş.

Niye Murat bir şey mi yaptın adama?

- Yok, bilmiyorum, içki içiyorum diye ben de diyorum ki ona benim sana karşı ne saygısızlığım, annemin hatırı için sana hiçbir terbiyesizliğim yok. İçki içiyorsam sana ne, beni görüyor, aaa gözlerin gene mayışmış içki içmişsin diyor, kardeşim sana ne belki canım sıkılıyor içerim, 29 yaşıma girmişim, daha, evlenip barklanıp, çoluk çocuğa karışmak, benim hakkımken alkolik olmuşum ondan bundan yüz bin iki yüz bin istiyorum. Nasıl olucak Abi, sen söyle haksız mıyım?

Haklısın Murat böyle olmanda biraz onların da suçu var. Peki baban ne diyor?

- Babamda da analık var aynı şeyi söylüyor, babamı evden kovalıyor, evin kontratını analık kendi üstüne yapmış, o da babamı kovalıyor, zavallıcağız, o da dışarıda kalıyor, babam gene de iyi adam arıyor soruyor harçlık veriyor. Sigaramı alıyor, meyve suyumu alıyor, zaten Allahtan sonra bir tek o var, Allah başımdan eksik etmesin.

Haklısın Murat hayatın zor. Peki Murat birlikte takıldığın senin gibi adamlar var onlarla, aran nasıl, onlar nasıl durumda?

- Ne yapıcaklar Abi, sinyal yapıyorlar, abi elli bin liran var mı, abi yüz bin liran var mı, onlar da geçimlerini öyle sağlıyorlar bazı kurnazlar var içlerinde.

Ne kurnazlığı yapıyorlar mesela?

- Ya kurnazlar tabii kafalarına göre, misal mesela Ahmet dileniyor, yanındaki onun kafasını güzel yapıyor, sarhoş olunca noluyor onun parasını, o cebinden alıyor ben ona kurnazlık demem, çünkü arkadaşına kelek atıyor. Halbuki o parasını senle beraber yiyor, çalmaya ne lüzum var. Yemin ederim karşıyım yav.

Doğru.

- Bak bir gün, bir milyon param vardı. Kumar hesabına taktılar beni kılıç açıyorlar yerde, açtılar, açtılar, açtılar bizi de taklaya getirdiler, bak arkadaşlığa bak, herkesten en az beş milyon para aldılar. İnsan sorar, kafan boş mu, ordan hiç olmazsa bir likör alın yok.

Neyse Murat sana dikkat ettim devamlı köpek besliyorsun. Yanında her zaman mutlaka bir veya iki köpek oluyor, hayvanlan çok mu seviyorsun?

- Ben hayvanları çok severim abi. Bir kere ben kendi köpeğimi vurdum.

Niye?

- Benim köpek başka köpeklerle kavga etmiş, yara almış, yara da kurtlanmış, hayvan bana saldırıyor, acı çekiyor, falan uslu hayvan, sonra ben onu kendim bıçakladım, öldürdüm, kurtardım. Bak abi köpekler, bazı insanlar var onlardan daha iyidir. Abi, ama bazı güzel abilerimin, güzel amcalarımın haricinde daha iyidir. Yatarken sabaha kadar cav cav cav yapıyor, hiç olmazsa beni uyandırıyor. Arkadaş olsa uyandırmaz, geçen gün bir tanesi uyuyorum, gelmiş köpek bağırınca uyandım tin tin gidiyor, ne var hemşerim, gel bakiim buraya dedim, daha işte seni göremedim falan filan, ulan niyetin iyi olsa, uyansana Murat, kardeş orda mısın ne yapıyon, ne ediyon, öldün mü? Kaldın mı? falan filan dedi, uyanmasam belki kafama bir şey vurucak, soyacak öyle değil mi abi?

Ne o Murat düşmanın mı var?

- Ya, yok da var.

O ne demek Murat?

- Neden var biliyor musun? İnsanlığımdan var. Anlattım ya kumarda bir milyon kaybettim, sonra sevdiğim biri bana bir milyon koltuk çıktı, yine aldım götürdüm onları sırılsıklam yağmur yağıyor sicim gibi bir saçağın altında, dört beş kişi bir araya geldik, aldırdım bir likör, sigarasıymış, migarasıymış parçalandık tabii...

Senin arkadaşlar anlatıyor, eşcinseller geliyormuş, para verip evlerine bunlan götürüyormuş. Senin başına böyle bir şey geldi mi?

- Valla abi ben öyle tiplere rastlamadım hiç, böyle tiplere rastladım da, Eski Abonoz Sokağı belli biliyorsun, orda oğlanlar, moğlanlar çalışıyor.

Peki Murat anlat bakalım daha neler yaşadın?

- Abi ben on altı on yedi yaşlarında Yeni Çarşi'da top falan oynadım.

Nasıl oynadın oğlum hem dokuz yaşından beri içki içiyorum diyorsun, hem de futbol oynadım diyorsun bu nasıl iş?

- Yok abi o kadar değildik yani. Askerden sonra üzerine çok düştüm abi. O zaman o kadar değildim. Bu Trabzonsporlu Abdullah falan var ya onlarla oynardık abi.

Neyse futbol da oynadık diyorsun?

- Onları da yaptık, karate de yaptık. Sonra mideden vurulduk, ameliyat olduk, her şey bitti.

Oğlum ben seni ne zaman görsem mutlaka vurulmuş oluyorsun. Niye böyle oluyor, ne yapıyorsun insanlara sen?

- Anlatıyorum ya Oktay Abi. İnşaatlarda orda burda yatıyorsun. İnsanlar cinsi sapık mıdır nedir, bir taraftan emanet çeker, bir taraftan bacağını okşar, böyle insanlarımız çok abi, kimin ne olduğunu anlıyamıyorsun. Adam gelmiş bacağını okşuyor, taviz vermiyorsun ya, bakıyorsun ya beni mi bilmem ne yapacaksın gibilerinden ben gelmişim 29 yaşına beni mi i.ne yapıcaksın lan diyorsun.

Hâlâ böyle tipler var mı aranızda?

- Hâlâ var abi, böyle cinsi sapık çok. Bunların en çok sıkıntısını sokak çocukları yaşıyor. Allah hepsine de sabır versin.

Oğlum bu insanlann kendileri i.nedir, birbirlerini yapıyorlardır, çoğunu ben de biliyorum?

- Öyle abi, bunlar manyak, sapık biliyorum, birbirlerini yapıyorlar.

Doğru söylüyorsun Murat?

- Bak abi, ben doğunca, iki kızın üstüne çok sevinmişler, adımı Murat koymuşlar, bir tane erkek çocukları var ama neye yarar ki adım Murat olmuş, Ahmet olmuş, Mehmet olmuş, aç karnına inşaatlarda yattıktan sonra.

Haklısın fakat Murat sen neden bir işe girip çalışmıyorsun?

- Bundan önce çalıştım, bıraktım, niye çalışiim abi, burdan Aksaray'a gidiyorsun, yüz elli gidiş yüz elli dönüş parası benim de masrafım var, veriyor bir milyon lira hadii sabahınan kalkıcam gidicem borçluyum, gene sokaktasın.

Neyse Murat hiç sevgilin oldu mu?

- Valla iki kere sözlendim abi. Birincisi çok sevdiğim insandı, ama çok yanlış işler yaptı. İkincisinde kaynakçıda çalışıyordum, hem boya işi yapıyordum, para yetmiyordu, bıraktı beni. Amaaan...

Peki Murat bu yolun sonu nereye gider?

- Valla sonumuz iyi değil, abi günlük yaşıyoruz, sinyal yapamadın mı açsın.

Peki sokaklarda yatıyorsun hiç hastalandın mı?

- Hastalandım tabii.

Ne gibi hastalık?

- Benim mide sakat ya. (Açtı midesini gösterdi. Kocaman yara bıçak yarası gibi ameliyatlı) Kalbim sıkışıyor, içki içmediğim zaman elim ayağım titriyor, daha çok sabahleyin iki duble attım mı rahatlıyorum.

Sonu ne diyorum?

- Bak abi bunun sonu, senin gibi güzel Abilerin bana destek olması, eğer, beni yaşatmak isteyenler, onlar benden daha çok yaşasın ama, bana destek olsunlar, tedavi olayım.

Sen kesin tedavi olmak istiyorsun değil mi Murat?

- Evet abi, bakım olduktan sonra iç çamaşır parasıymış, geçim parası ufak tefek masrafları karşılayan olsa yatıcam, çünkü orada, paran yoksa bakmazlar.

Sabaha kadar sokaklardasın, nelerle karşılaşıyorsun?

- Çok abi, bak, bir gece, saat bir buçuk iki falan uykudan kalktım, gene harmanım böyle, elim ayağım titriyor, cebimde iki yüz bin lira falan var. Yürüyorum, Ayhan Işık sokağa girdim, böyle iki tane delikanlı Allahh yatırdılar beni yere iki yüz bin liramı da aldılar. Böyle olaylar da yaşadım.

Şahit olduğun olay var mı?

- En son bir adamı yere yatırdılar, parasını marasını aldılar, bir Allahın kulu da yardımcı olmadı. Herkes seyretti, ben girsem ondan sonra ben de cav cav olucam, öldürürler beni yav, ne yapıyorsunuz desem ben, orda sana ne lan diyecekler. Benim etim canım ne, ben zaten ayakta zor duruyorum, eskiden askerden geldikten sonra gücüm kuvvetim yerindeydi. Geldim buraya, öldüm. Hatta bazı arkadaşlar benden, yardım umuyorlar, durun oğlum ben bitmişim zaten, yav Murat gel şuraya gidelim falan diyorlar.

Nereye gidelim diyorlar?

- Yav kavgaya falan, yok yanlış yapmışlar da falan filan, ulan benim zaten kendime gücüm dermanım yok, benden ne bekliyorsun lan, adam bir tane koysa üç tane dönerim, aptal olurum abi ya.

Sana özel bir soru: Senin kaç senedir bir kadınla ilişkin yok?

- Kaç senedir mi? Bir sene olmadı ki.

Önce var mıydı? Nereden?

- Yav tanıdığımız çalışan kadınlar var dolaşıyorlar işte onlarla teşviki mesaiye giriyoruz işte. Parayla tabii.

Kaç para? Nerede?

- İki milyon, tarlabaşında falan, orda burda çalışıyorlar, onlara gidiyoruz.

Peki Murat sen sabahtan akşama kadar içki içiyorsun, elin ayağın titriyor, nasıl oluyor o iş?

- Şey yapmıyor canım, etki yapmıyor içki içmek ayrı o zaman aklına gelmiyor abi, sarhoşken gitmiyorum abi.

Eee ayıkken de elin ayağın titriyor, n'olucak o zaman?

- En azından az içmiş oluyorum, o zaman nefsim uyanıyor.

Peki senede kaç kere oluyor bu?

- Senede dört kere, altı kere falan, ondan sonra da kendi halimizde idare ediyoruz.

Para bulamadığınız zaman n'oluyor? Ne yapıyorsun?

- Ne yapacaksın o zaman sandallara kürek çekiyorsun, çoğunlukla küreklerle idare ediyoruz. Kadın iki buçuk milyon istiyor, yok sigara alıcan, içki alıcan, ortada güzel bir muhabbet oldu mu, muamele güzel oluyor. Kadının güzeli de oldu mu, iyi oluyor tabii.

Peki hastalıktan falan korku yok mu?

- Yok bunlar gidip bakımlarını yaptırıyorlar abi.

Murat gelecek hakkında ne gibi şeyler düşünüyorsun?

- Önce alkolden kurtulmak, sonra iş bulup çalışmak, evlenip barklanıp çoluk çocuk olsun, ev olsun abi. Bu durumdan kurtulmasam olmaz, gelse bile canının yakamam kızın, o durumda değilim, öyle değil mi abi? Zaten anadan, babadan sevgi görmemişiz, kurtulsam, sonra Allah bana güzel bir insan nasip etsin, beni anlıyacak, sevgi şefkat vericek bana, o zaman çok iyi çalışırım.

Murat ülke politikası hakkında ne düşünüyorsun? Memleketin gidişatını nasıl görüyorsun?

- Ya Oktay Abi memleketin durumu benden belli olmuyor mu ya.

Peki Murat sana iyi kürek çekmeler, görüşeceğiz. *

* *Murat, 20 Temmuz '99'da hayata veda etti.*

Adı: Okan Saldak
Doğumu: Ana Yaşı 1976
Nüfus Yaşı 1980 (Kimlik Yok)
Mesleği: Sokaklardan Bir Gece Adamı

Adın, soyadın ne, kaç doğumlusun?
- Adım Okan Saldak, babamın adı Recep, anamın adı Serap, doğumum 1980.

Doğum tarihin 80'mi 76'mı?
- Kimlikte 80 doğumluyum.

Esas yaşın ne?
- Ana yaşım 76'lıyım.

Nerede oturuyorsun?
- Sağda solda kalıyorum. Sokaklarda kalıyorum.

Nerede doğdun?
- Balıkesir Gönen'de doğdum.

Burda nerde oturuyordun?
- Hacıhüsrev'de.

Şimdi yine orda mı oturuyorsun?
- Gidiyorum geliyorum. Burda E.... Otel'in de kalıyorum, param olursa....

Baban ne iş yapıyordu?
- Babam tombalacıydı.

Annen çalışıyor muydu?
- Yok.

Peki Okan, ne anlatırsan anlat?
- Bir gün babam cezaevine girmişti Oktay Abi. Cezaevindeyken, annem babamın en samimi arkadaşıyla bizi bırakıp gitti. Babam da kendini içkiye verdi.

Kaç kardeştiniz?
- Üç kardeştik.

Senden küçük mü onlar?
- Ablam büyük, kızkardeşim var annemin yanında. Babam kendini içkiye verdi. Bizi toparladı. Ev mev tuttu, tombalaya mombalaya gidiyordu. Son zamanlar babam içkiden aklını kaybetti. (El işaretleriyle delirdiğini belirten hareketler yaptı) alkol komasına girdi. Ondan sonra babamı Bakırköy'e götürdüler, Bakırköy'den Şişli'ye havale ettiler. Şişli'den bize ölüm haberi getirdiler.

Şişli'de nereye havale ettiler?
- Şişli Etfal Hastahanesi'ne ölüm haberi geldi. Ölüm haberi geldi. Ne annemiz sahip çıktı bize, ne sülalemiz sahip çıktı. Kızkardeşlerimi toparladılar, sen erkeksin sen kendine bakarsın dediler. Ben de kendimi sokaklara verdim.

Hiç okula gittin mi?
- Okula da gitmedim. Hırsızlık yaptım. Çaldım, çırptım, dilendim, deşildim. Ondan sonra H..... Mahallede eroin tezgahına takıldım.

Kaç yaşındaydın Okan?
- 93'de! 16 yaşındaydım E.... diye biri vardı. Sigaranın içine koles yaptı.

Koles ne demek?

- Koles Marlboro sigarasının içine eroini çekti, kendisi içerken bana da teklif etti, ben de aldım bir-iki duman sigara içtikten sonra, ben bir sağa bir sola koşturmaya başladım.

Nasıl?

- Yani beni cin gibi yaptı, yani doping yaptı. Bir derken iki derken, ben bir hastalığa yattım. Hastalık krizine yattım. Hastayım ölüyorum. Ölümlerden ölüm beğen. Betonun üstünde yatıyorum.Ondan sonra bir abi geldi müşteri.

Bana bir sigara uzattı. Maltepe sigarasının içine koles yapmış. Ben kendime geldim. İçtikten sonra sanki bir doktorun vermiş olduğu ilaç gibi kendime geldim.

Alışmışın yani?

- Alışmışım.

Kaç defa içtin ki?

- Ondan sonra verdikleri zaman ben içiyordum. Günde 10 paket 15 paket içiyordum.

Çok değil mi?

- Çok, o zaman 50 bin liraydı paketi.

Bayağı çok içiyormuşsun?

- İçiyordum ondan sonra...

Tezgahta ne yapıyordun?...

- Erkete duruyordum... Satıyordum...

Kimler daha çok alıyordu? Ne gibi müşteriler oluyordu?...

- Enteller geliyordu. Değişik müşteriler geliyordu. 7-8 kişi geliyordu.

Erkek mi kadın mı geliyordu?...

- Erkek daha çok geliyordu.

Bu "entel" dediklerin, talebe değil mi?

- Bazıları talebe, bazıları büyük insanlar.

"Büyük insanlar"dan kastın ne?

- 25 yaşında falan yani.

Gelenlerin içinde en küçüğü kaç yaşında?
- En küçükleri Ç.....i tanırsın. İ.....i tanırsın onlar alıyordu. 18-20 yaşlarında falan...

Yalnız mı geliyorlardı?..
- Tek geliyorlardı.

Yanlarında erkek oluyor muydu?
- Erkek arkadaşları oluyordu, birlikte gelip alıyorlardı.

Peki paraları var mıydı Okan bunların?.
- Vardı.

Nerden buluyorlarmış parayı?.
- Hepsi zengin çocukları.

Erkete dururken neler oluyordu?
- N'olucak be abi.. İşte mahallenin girişinde üçyol ağzı var,. Orda duruyordum. Bir hareket olursa tezgaha işaret yolluyordum. Mesela ekip arabası geçer bağırırsın "Aşağıdan Siyah-Beyaz!" diye. "Gendelikler otoluyor!.."(Narkotik) diye falan filân...

Ya sonra?
- Ondan sonra bir-iki derken alışmışım tabii ben. İğneye başladım. (Kollarını açıp gösterdi) Kollarımda damar-mamar da kalmadı. İğnemiğne derken, iğneyi vurunca beynimde bir karancalaşma oldu. Elimi yüzümü yıkadım, kapıya çıktım. Kendime geldim.

Dozunu fazla mı kaçırdın?
- Dozunu fazla kaçırmışım.

Bir şey oldu mu?.
- Yok bir şey olmadı. Aradan bir-iki saat falan geçti. Böyle çöktüğüm yerde şöyle yatmışım kalmışım. İki-üç kere böyle ölümden döndüm ben.

Peki Okan kaç sene devam ettin satış yapmaya?
- Ben fazla satmadım ya abi, 7-8 ay.

Sonra satıcılığı bıraktın mı?
- Bıraktım. Ondan sonra Beyoğlu'na çıktım. Tanıdığım satıcılar vardı onlardan alıyordum.

Parayı nerden buluyordun?
- Dileniyordum.

Peki içmediğin zaman nasıl oluyordun Okan? Kaç günde bir kriz geliyordu?
- İçmediğim zaman, ben günde 4 sefer iğne yapıyordum.

Kaç mg içiyordun?
- Yani ne kadar mı içiyorum diyorsun. Günde nerden baksan 2-2,5 gr içiyordum.

Herhalde gr. değildir mg.'dır oğlum? 2-3 gr. öldürür adamı?
- Günde, paketleri belki bilirsin abi. Günde o paketlerden 10 tane falan içiyordum.

Desene, o zaman sen hiç ayık gezmiyordun ki?
- Genede bana mısın demiyordu, yıkılmıyordum. Onu içtiğim zaman senin gibi normal bir insan oluyordum.

Bu durumda kendini nasıl taşıyordun?
- Taşıyordum işte...

Bunu içen, kız olsun, erkek olsun, bizim cinselliğimiz yok diyorlar doğru mu?
- Yalan bu baba.

Nasıl oluyor peki?
- Özür dilerim...

Özür dileme anlat?
- Ne bileyim, özür dilerim, benim şeyim kalkıyordu.

Peki onlar niye böyle söylüyorlar? Yani kadınlığı ya da erkekliği yok etmiyor mu?
- İlerde yapıyormuş öyle birşey, duydum.

Senin yaşın genç belki ondan?
- Duydum, yalan yok.

Peki Okancığım kriz seni nasıl etkilerdi?
- Uyuşukluk, halsizlik, belimden sanki berşey koparıyorlar, kusar-

sın.Tuvalete gittiğimde ishal yapardı. Uykusuzluk yapar, hiç uyuyamazsın. Yatağın içinde bir sağa, bir sola dönersin. Kabuslar görürsün. Ne biliyim eroini içtikten sonra normal bir insan gibi kendine gelirsin. Aradan 5-6 saniye geçtikten sonra normal insan oluyorsun.

Eroin almadığın zaman yapıyor değil mi?
- Evet almadığım zaman yapıyor. Genellikle sabahları kalktığımda krize kalkıyordum.

Her gün olur mu kriz? Ama kriz sürekli olmaz ki?
- Olur.

Eroin içenlerden bazıları ayda 2-3 kere kriz yaptığını söylüyorlar, doğru mu?
- Yalan bu. Yalan söylüyorlar.

Böyle insanlar hergün eroin kullanmak zorunda mı?
- Her gün yapıcak.

Yapmasa kriz mi tutar?
- İçen adam her gün alması lazım. Şimdi sabahleyin kalktım, mesela 10'da uyandım. Bir iğne vurdum kendime geldim, Akşam 10'a kadar. 10'da kriz başlıyor. Halsizlik, bel ağrısı, yolda yürüyemiyorum, oturmak istiyorum. Beş yaşındaki çocukla bana koş deseler, o çocuk beni geçer.

Geceleri sokalarda ne gibi olaylarla karşılaşıyorsun?
- Kavgalara, rastlıyorum. Polislere rastlıyorum. Polisler beni çeviriyorlar, karakola götürüyorlar, GBT'ye bağlıyorlar. Temiz çıkınca bırakıyorlar.

Senin sabıkan yok mu?
- Eroinden 2 tane sabıkam var. Hırsızlıktan eski var abi.

Ne sabıkası o?
- İçicilikten bulundurma sabıkam var.

Peki hırsızlıktan kaç ay yattın?
- Hırsızlıktan bi 5 ay yattım, bi 2 ay yattım, bi 4 ay yattım.

Hırsızlık derken, kap-kaç mı? Evlere mi girerdin?

- Ev hırsızlığı, açık mağazanın kaldırımındaki tezgahtan elbise, başka şey olur çalardım.

Toplam ne kadar yattın?

- Toplam: 5 ay öyle, 4 ay öyle etti 9. 2 ay öyle 11 etti, 1 ay öyle 12 ay. 2 ay da öyle. Toplam 14 ay eder.

İçicilikten ne kadar veriyorlar?

- İçicilikten 10 ay hapis cezası var. Ben küçük (7) paket yakalattım.

(7) paket satıcılığa girmez mi?

- Bize imzalı koydular. Yani imzalı para verdiler. Sarı Ağa diye biri vardı. Beyoğlu'nda takılır, karısıyla beraber gezer, sinemaların önünde dolanırlar. Satıcı bunlar. Bir gün Balık Pazarı'nın önündeyim, geldi 5 paket mal istedi. Tanesi 2 milyondu, tamam dedim. Bir yerde buluştuk. Ben ona paketleri verdim, parayı aldım. Param yok dedi (1) milyon da bana ver dedi. Ben de 1 milyon da öyle verdim. Sonra ayrıldık. Ben, Balık Pazarının oralarda bir dönerciye girdim. Şüphelendim ondan, şu (5) milyonu bozar mısın dedim. Tam bozacakken 2 tane polis girdi içeriye, arama-tarama yaptılar beni. Üstümde bir şey bulamadılar. Para imzalı tabii. Narkotik, bana, o seni yaktı dedi. Sen aldığın kişiyi söyle bize, biz de seni serbest bırakalım. Çünkü onu serbest bıraktık dediler, tamam dedim. Saat 3'te kitapçının önüne gelicek dedim. Hiç unutmam M... adlı polis, o geldiğinde bize kafa salla biz anlarız dedi. Bir adam bana gelip adres sordu, şahsen tanımıyorum, kafamı salladım, polisler geldi, bizi kelepçelediler. Narkotiğe götürdüler. Üstünden kaydırmacı yaldız çıktı. Onun üstüne eroini koyuyorlar, altını çakmakla yakıyorlar, parayı da boru yapıyorlar, dumanını kokluyorlar. Kokluyor derken dumanını alıyor, işte öyle yaldız çıktı onun üstünden. O adamda deli çıktı. Ben Hz. Ali'yim benim kılıncım var dedi. Polisler gülmeye başladı. Polisin biri ben bu çocuğu İstiklâl'den tanıyorum, benim için böyle şey yapmaz dedi. Ben de yapmam, dedim. Onu Kasımpaşa'da bıraktılar, bana kıyak yaptılar Taksim Meydanı'na bıraktılar. İkimiz de serbest kaldık böylece. Bana bunu sattıranların altında son model arabalar var. Mülti milyarderler. Ben cezalarını çektim. Cezaevine gelip 1 paket Maltepe bile bırakmadılar.

Peki cezaevinde eroinsiz nasıl yaptın?

- Krize yattım. 1 ay... Sonra meydancı oldum. Paspas yaptım, yemek yaptım. Ondan sonra içerde bir mafya babası vardı, mağdur durumda-

yım abi dedim. 95 milyon para verdi. Ben de onu orda eroine yatırdım. Cezaevinde de içtik. Kurtulamadım bundan.

Ne yapmayı düşünüyorsun Okan?
- Bir an önce askerlik yapıp, işlerimi yoluna koymak istiyorum. Başka bir şey istemem.

Sokaklarda yaşıyorsun, zoruna giden bir olay oldu mu?
- Bir hatta önce saat sabahın 5'i Beyoğlu'nda, birinden 500 bin lira istedim. Çıkardı, 5 milyon verdi. Sen bekle dedi. Ben arabamı alıp geleyim, gidelim rakı içelim dedi. Ben i.nemiyim dedim. Yok öyle demedim dedi. Gidip alem yapalım ister misin dedi. Iyi tamam dedim.Sonra vazgeçtim, gitmedim yani. Bence o i.neydi.

Şu anda Beyoğlu'nda tahminen eroin kullanan kaç kişi vardır?
- Tahminen 50-60 kişi vardır.

Peki bunlar nerden alıyorlar malı?
- Bilmiyorum da... Aksaray'dan alıyorlarmış. Zencilerden.

Bu eroin kullanan çocuklar için ne diyorsun, nasıl kurtulurlar?
- Ben bu çocuklar için ne diyorum biliyor musun abi. Analarının babalarının kıymetini bilsinler, bir an önce tövbekar olsunlar. İçki içsinler, hastahaneye yatsınlar, kurtulsunlar. Çünkü zengin çocukları bizim gibi gariban değiller. Yani bir an önce bıraksınlar. Tavsiyem bu.

Hiç anneni görüyor musun?
- Annemi 8 senedir görmüyorum. Babalığım beni istemiyormuş, Eroin içiyorum diye. Annem vicdanlı değildir. Gerçi annemi yolda görsem tanımam. Anneme düşmanım. Çünkü babam, onun yüzünden öldü.

Okan, eroini bırakmayı düşünmüyor musun?
- Inan Oktay abi, 25 gündür içmiyorum. Krize yattım da bulamadım. Narkotik her yeri bastı, kanallar kapalı, kimse bana bir şey vermiyor. Bu arada hap içtim, içki içtim, tiner içtim.

Peki eroin kullanan adamı, tiner, hap, içki keser mi?
- Kesmiyor abi. Sadece psikolojikman tedavi oluyorum. Yani psikolojikman kafa yapıyor. Dün bir kutu tiner aldım tiksindim attım. Ama hapı devamlı içiyorum. 5-6 hap iyi geliyor. Tanesi de 250 bin lira. Param kadar tek tek alıyorum.

Hiç arkadaşın var mı?
- Ben tek tabancayım. Hiç arkadaşım yok. Kimseyle samimi olmam ben. Sessizliği, sakinliği severim. İnsanlara pek sokulmam.

Peki Okan, eroine başlamadan önce bir şey kullandın mı?
- Esrarla başladım.

Şimdi eroinin paketini kaça satıyorlar?
- Bir içimi 5 milyon. Sahtelerini de satıyorlar.

Sahtesi nasıl oluyor?
- Gripin tozu, laptoz çocuk mamasıyla malı karıştırıyorlar, yarı yarıya öyle satıyorlar, bir faydası yok bunun. Sadece satışı artırıyorlar. Kriz geçmiyor, çünkü malı dandik. Satana isyan ediyorsun. Ondan sonra yine para bulup tekrar koşturuyorsun.

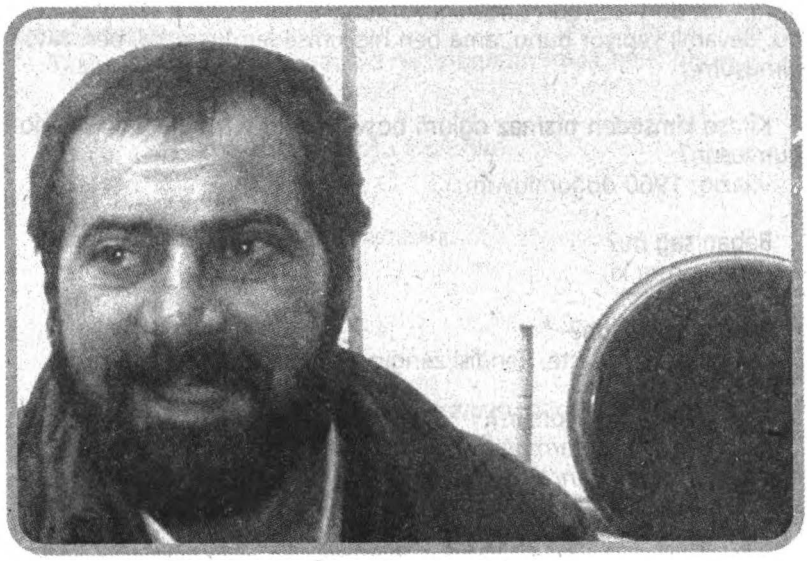
Hayatında çalışarak para kazandın mı?
- Yok, hep dilenerek, sinyalle yaşadım. Hâlâ da öyle.

Şu anda dikkat ediyorum, rahat değilsin?
- Evet üşüyorum.

Paran olmadığı zaman eroin almak için yalvardın mı?
- Gördüm tabii. Elini ayağını öpeyim, kurban olayım ver diyorlardı. Hatta yalvaran kızlara yatma karşılığında veriyorlardı. Ben bile İ.... adlı kızla 2 paket karşılığı özür dilerim yattım. Krizi gelmiş ne yapıcak. Krizdeyken bana elime bir silah versen şu yoldan geçenin, ayağına sık, g.tüne bıçak sok desen yapardım. Kriz öyle şiddetli geliyor ki gözün bir şey görmüyor. Ben krizdeyken sokağa hiç çıkmam, çünkü kimseye zarar vermek istemem. Ya ben vururum, ya vurulurum. Onun için çıkmam abi.

Tanıdıklarından son vuruşunu yapan oldu mu?
- Sevdiğimiz bir abi vardı. Ben cezaevinden tahliye olduğum günün sabahı fazla eroin almış, ölmüş. Bir tek onu gördüm.

Sen hiç son vuruşu düşündün mü?
- Düşündüm, anlattım ya bir- iki kere fazla doz aldım. Ölmedim. Şimdi kurtulmayı daha çok düşünüyorum.

Adı: Ahmet, Doğumu: 1960 Elazığ
Mesleği: Eski Kafti (Hırsız) Gece Adamı

Ahmet nasılsın, konuşmaya nerden başlıyacağız. Sen bilirsin ne konuşursan makbulumdur?

-Kendi iki milyon kââda böyle üstü kırık çekçat almışım, üstü var ya üstü yalan söyleyen şerefsizdir, onu almışım o bir milyon ya... yalan söyleyen... bak istersen beraber gidelim al anahtarı...

Nereye gideceğiz oğlum, oğlum öyle birden içme lan içkiyi yavaş yavaş içsene, bak ben de yavaş içiyorum?

-Bak terliyorum abi (*sesi ağlamaklı*) bak sabahtan beri ne yedim bili misin? Yarim simit yedim bak yalan söyliyenin Allah canını alsın bak, geçen gün abim dövdü.

Abin ne iş yapıyor Ahmet?

-Emniyette çalışıyor, hadi abi yarasın sağlığına.

Senin de sağlığına, istersen ikimizinde sağlığına içelim hadi.

-Oktay abi yarasın, bak ben dün bir kenarda oturuyordum, ağlıyor-

dum, yok dört-beş gün önce ağlıyordum, bi tane adam var beni kovdu, devamlı yapıyor bunu, ama ben hiç kimseden tırsmam, ben zaten ölmüşüm.

Kimse kimseden tırsmaz oğlum boşver şimdi sen nerelisin, kaç doğumlusun?
-Elazığ, 1960 doğumluyum.

Baban sağ mı?
-Bilmiyorum ki.

Nasıl bilmiyorsun?
-Ne bilim köyde işte, kendisi zengin, hani bana bir şey var mı?

Niye yanına gitmiyorsun?
-Bak benim baş parmağım kesildi. (*gösterdi ayak baş parmağı yarıdan kesik. Çoraplarını çıkardı. Yemin ederim açık havada sarhoş olursunuz, kapkara kir*)

Oğlum giy şu ayakkabını tamam gördüm. Nasıl oldu bu?
-Bir kenarda yatarken ayakkabımı çaldılar çorabımın içindeki paraları almışlar. İçindeki paraları almışlar yaa..

Peki ayağını nasıl kestiler?
-Ayağımı onlar kesmediler yav.. Ayağımı, camların içine girmişim yatmışım.

Ahmet buyur yak bir sigara
-Tamam abi sağol.. Bak sen anlamadın ki.

Tamam anladım camların içinde yatmışın ayağın kesilmiş.
-Ha..

Tedavi olmadın mı, gitmedin mi hastahaneye?
-5 gün sonra gittim iltaap kaptı, kaptıktan sonra da gittim çıkarttılar, cam çıktı içinden, kimse yapmamış, yani geçti, paramı almışlar o kadar.

Önemli değil, Ahmet bildiğim kadar senin eski mesleğin kaftilikti değil mi?
-Hee.. eskiden, abi ben seni iki aydır görmedim değil mi? Senin arkadaş var ya, o 250 bin lira harçlık verdi.

Doğru çok oldu görüşemedik, neyse görüştük işte, harçlıkta almışsın arkadaştan..
-Taab,i Allah razı olsun, anam mıdır babam mıdır helal olsun.

Sonra?
-Ben gittim, Tahtakale'ye, kutu topladım.

Ne kutusu?
-Ben ne bilmiyorum, kutu toplamasını.

Kim öğretti?
-Cafer, arkadaşım.

Eee..
-Şey kutusu toplamışım, yaa.. teneke kutu başka, alemenyum kutusu başkaymış. Mıknatıs tutarsa, ama ben çuvalla satmaya bir götürdüm, iki tane çıktı içinden, adam dedi; ya oğlum sen deli misin nesin, ben de ne kadar deli varsa .mına koyim dedim.

Eee oğlum sen ne kutusu topladın yav?
-Mıknatıs tutarsa, ya neyse işte bir daha toplamadım.

Neyse boşver Ahmet geçelim?
-Vay .mına koyim dedim, üstüm başımda leş gibi oldu, zaten elbisemde yok, Oktay abi yaa, allahını seversen, bir pantolon var mı sende?

Tamam Ahmet. Sen otelde kalmıyor muydun?
-Eee kalıyordum, otelci 22 milyon istiyor.

Niye?
-Gine gider yatarım, ama 22 milyonu nerden bulup götürecem.

Niye 22 milyon istiyor?
-Yav bir iki arkadaşa kefil olduk. Benim kafam kıyak, tamam dedim. Kefilim dedim, öyle oldu.

Ahmet, 3-4 sene önce seni San Mustafa vurmuştu, sonra onu da başkası vurdu, onu vuranı da başkası vurdu, hepsi öldü, sen yaşıyorsun, peki san senin arkadaşındı, seni niye vurduydu?
-Sakat bıraktı beni.

Senin arkadaşın değil miydi?
-Eee bak buramdan vurdu *(kalktı gösterdi tam sol kalça kemiğinin üstü)*. Hastahanede bir şey taktılar, ne bilim bir şey takmışlar, ama o da anamı s.kiyor, bu tarafa hiç yatamıyorum. *(eklem yerine protez yapılmış sert)*. Cenab-ı Allah var yukarıda, bak Şimdi abi kardeşiz elle bak. *(elledim cidden sakat kalmış topallıyor)*

Tamam Ahmet kapat. Sonra?
-Oktay abi sen bana bir fotoğraf verecen mi? söz mü?

Söz tamam vericem.
- ezsen ölünce mezarıma getir, getirmezsen hatırım kalır. *(gülmeye başladı)*

Tamam Ahmet, yarın söz.
-Bak kim yalan söyler şerefsizdir, bak, kendi payıma diyorum bak, sözüm burdan dışarı bak, ben seni varya, yalan söylersem şerefsizim, geçen günde aynen konuştum abi, bak biz abi kardeşiz, sen bana bir tane oda bul ben sana 20 milyon vericem, ben oraya 7 milyon veriyorum.

Ben nereden bulucam oğlum, sen istersen bulursun.
-Bana oda moda vermezler, bu yattığım yer köpek kulübesi gibi sürünerek giriyorum. Bak kaç kere kafamı vurdum yara oldu.

Ahmet siz otelde kaç kişi kalıyor dunuz?
-Ben, Allah verdi, Konsolos, Sait, Hasan, Murat falan. Yav hiç borcumuz bitmiyor ki, onların çoğu öldü, borçları bana kaldı. Böyle borç olur mu yav, kalsakta kalmasakta hep borç, hep borç .mına koyim yav.

Ahmet otelde başına ne gibi olaylar geldi?
-Benim başıma mı?

Hıı.
-Ben bir tane zenciyle tanıştım, ben onun parasını aldım...

Çaldın yani?
-Harbi...

Neden çaldın Ahmet? Delikanlıca anlat.
-Bak Oktay abi, böyle oturuyoruz raki içiyoruz, bir tane de tavuk getirmiş.

Kim getirmiş?
-Bir tane zenci işte, vay .mına koyim, bana dedi ki bak.. Harbi delikanlı gibi konişim bir sefer dedi.. Sen var demek dedi. Git, biy tane daha büyük Fanta al gel.. Fanta içiyor ben de rakı içiyorum. Kusura bakma Oktay abi.

Tamam Ahmet delikanlı gibi anlat, kesme?
-Ama kusura bakmıcan, kötü bir kelime çıkar ağzımdan.

Tamam bakmıcam.
-Dedi... beni bir sefer yap dedi. Ben sana dedi, para vericem, ben dedim o zaman tamam, ama kafam da kıyak yoğurt almış, envayi çeşit meyva almış tavuk, pide falan, ben, para ver dedim, 10 milyon para verdi, 100 dolarda başkasına verdi içki almaya gönderdi, o da gelmedi. 100 dolar gitti, canı sıkıldı,. lak lak lak 70'lik vokta içiyor, Fanta büyük, tavuk falan yiyor, kafa gitti çıkardı bir yüz dolarda bana vermez mi, sonra bir 30 milyon daha vermez mi, .bne her gece yanıma geliyor, para verdiğini .iktir et de, şimdi kafam g.t oluyor, nefsim uyanmıyor... Ondan sonra da ben şimdi oğlancı mı oldum, yeter lan dedim, .mına koyarım senin dedim parasının hepsini aldım, zaten o gece Tarlabaşı'nda bir karıyla yatmışım, yorulmuşum abi özür dilerim, kötü kelime konuşuyorum.

Önemli değil Ahmet, bu zenci kimmiş öğrendin mi? O b.ktan otelde ne işi varmış, baksana parası da varmış?
-Ben biliyorum, yav bu adam hiç konuşmuyor napıyor biliyor musun? Oktay abi bak şimdi o yok Allahı var her akşam tavuk, hindi alıyor ben bir parça yerim tamam.

Neyse ne iş yapıyormuş?
-Boyuna yazıyor, defteri bir alıyor eline hiç konuşmuyor, yazıyor, ne bilim işte, böyle yazmak ne iş, ne ayak dedim, sormadım ama, boyuna yazıyor yazıyor ama yabancı yazıyor, Türkçe yazsa ben hecelerim, anlarım ama, bir iki günde bir heceyi zor anlarım.

Ahmet sen kaç sene okudun?
-Ben okula gitmedim, askerde okudum, Ali Okulu'nda.

Iyi, neyse bunun mesleğini öğrenemedin mi?
-Yav kapkara, tavan kadar .bne her gün yazıyor adı Cemal, harbi ben yaptım. Kusura bakma abi.

Boşver kusuru oğlum.
-Ben sana bir şey söylim mi.

Söyle üstad.
-Silah olsun, on dörtlüden, kaleşnikofa kadar, benim korkum Cenab-ı Allah'tan var. Benim boynum kıldan incedir, hiç korkmam.

Oğlum şimdi, bu konuşma ne ayak? Nereden çıktı?
-Hiç işte korkmam.. ben..

Neyse, Ahmet kadınlar hakkında düşüncelerin ne?
-Valla bak, erkeklerden daha delikanlısı da var; en kıral delikanlısı var, ama ben topluma demiyorum, şahıslara diyorum. Onlar bizim ailemiz, biz de geçirdik evlilik, bunlar şimdi bizim kendi görüşümüze göre şimdi toplumda bizim kadınlarımızı hor görmememiz lazım. Kendimiz yani toplum dışı yapmamamız lazım, biz kendi delimizi akıllı görmemiz lazım. Şöyle bir durum var ki Türkiye'de, şimdi kovalisyon olacak, olunca şu Ecevit diyorum ben, kendi şahsıma göre kafama göre diyorum, abi özür dilerim, ha şimdi şöyle bir şey var ki bak, Cenab-ı Allah bizi yaratmış, yani boğazı açan Allah, bir şey verecek vermezse senin canını alacak işte, kendisi alacak işte, ama şöyle bir şey var ki... (*kafası hafif iyi oldu içkiden, bir müddet sustu*).

Niye sustun Ahmet? Kadınlan çok iyi anlatıyorsun hadi devam et?
- *(yamuldu)* Oktay abi ben yalan söylemem.

Yahu şu kadınlar meselesini bitirelim?
-(*artık ağdalı konuşmaya başladı*). Kadınlar, güzel fikirli ve dürüst harbi bir insanlardır, çünkü niye? Eee yufka yürekli insanlardır; temiz kalpli. Bak, ben bir gün çöplerin içinde ekmek atmışlar yiyorum, bir abla geldi, kedilere et atıyor, karnım aç ama nasıl aç biliyo musun? Cenab-ı Allah biliyor ama, onu insanlar bilmez, anlayan anlar da hani... Abi uykudan kalkmışım betondan kalkmışım yaa... (*Sustu kafası iyi*)

Aferim Ahmet, kadınlar hakkında çok bilimsel konuştun, ben tam anlıyamadım belki okurlar anlar. Peki Ahmet, sabahlara kadar sokaklardasın geceleri neler görüyor sun?
-Ne anlatim abi... Bana bi tane pantol ver... bak kötü, kirli ayakkabıda yok. (*çok sarhoş oldu konuşamıyor*) *(30 nisan 99 saat 02.00 hat kapandı).*

Hadi Ahmet keselim sonra konuşuruz. *(Ses yok Ahmet'te)*

Ahmetle tekrar görüştük İstiklâl Caddesi'nin bir köşebaşında konuşmaya devam ettik. O ara yanımızdan kıvırcık sarı boyalı saçlı yaşlı bir eşcinsel geçti, geçerken Ahmet'le selamlaştılar, bana göz süzdü yürüdü.
-Oktay abi yengen olur.

Nerden Ahmet?
-Beni evine götürdü, valla çok eskiden bir gece götürdü, bana para verdi iki kere, harbiden birbuçuk milyon verdi, haa birde pantol verdi, önce gel pantol verim dedi, evine götürdü, sonra para verdi. (*kahkaha attı*)

Ne iş yapıyormuş?
-Bilmiyorum ki, ama evi saray gibi valla kuran çarpsın.

Yau Ahmet bu kart .bneler size çok geliyor değil mi? Sebebi ne?
-Ne bilim, garibandır, para veririz ne istersek yapar diye galiba.

Ahmet, bu işlerin sonu iyi değil, ne diyorsun sen?
-Kötü ama şimdi şöyle ben oğlancı değilim ki, zorla bir şey yapmadım ki, ama şimdi vereni cami avlusunda .ikerler.. tabii kendisi diyor mesela.

Sonunuz hayırlı olsun bu gidişle cennetliksiniz öyle değil mi?
-Dalga geçme abi ya, Oktay abi.

Ne var?
(Cebinden bozuk paraları çıkardı saymaya başladı.) Şarap alıcam 100 bin lira eksik.

Ahmet yav bu Beyoğlu'nda neler oluyor? Neler görüyorsun?
-Bin bir türlü .bnelik var, bak beni geçenlerde gine burda içiyorum, beni sıkıştırdı 3 kişi yedi-sekiz yüz bin lira vardı, bende tuttum parayı vermiyorum .mına koyim bağırıyorum, bıçak salladılar, bak burama değdi koskocaman ekmek bıçağı valla (Sol yanağı derin olmayan bıçak çiziği) olur mu ya.. desin karnım aç, verim, resmen soymak istiyorlar yaa, cebime elimi sokmuşum parayı bırakmıyorum, vermedim .mına koyim; ekip geliyordu kaçtılar, korktular. Hehehe (*çok keyifli*)

Geçmiş olsun Ahmet?
-Sağol, Oktay abi, hani benim yanımda keko Hasan vardı ya.

Eee ne olmuş ona?
-O bir kız vardı, Eroinman, onun yanında kalıyordu, kızı öldürmüş.

Haberim var gazeteler yazdı *(1 mayıs günü bütün gazetelerde çıkan bir haber. Bahsettiği Hasan o).* **Hasan da eroin mi içiyordu?**
-Yok Hasan eroin içmez, Hasan alkol malkol ne bulursa onu içer. Kız içiyordu, ben biliyorum. Benim yanımda bir sefer şey yaptı, eline bir şey bağladı, iğne soktu. Yalan söylersem allah belamı versin. Ne yapıyorsun dedim sen karışma dedi kovdu. Hasan'la beraber kalıyordu, ben yanlarına gitmiyordum abi ev tuttum ya köpek kulübesi gibi Kasımpaşa'da cin gibi valla kafama bak çarpmadan oldu zor giriyorum içine, kafamda çok g.t olursa gitmiyorum, seni bir gün götürecem gör (*gülerek söylüyor çok keyifli*)

Ahmet, günde kaç şişe içiyorsun?
-Şarap, rakı, likör ne bulursam 15 şişe içiyorum, içiyorum taklaya geliyorum, kalkıyorum gine içiyorum.

Ahmet, sevgilin var mı?
-Yok.

Hiç evlendin mi?
-İki kere, birer çocuk var, bir kız birinden, bir oğlan birinden.

Görüyor musun?
-Yok yaa.

Kaç yaşındalar?
-Ne bilim yaa, boşver ben ölmüşüm yaa.

Ahmet kendine bak, bu gidişin sonu yok, evvelden temiz giyinirdin, 2-3 senedir iyice döküldün? Sebeb ne buna?
-Alkol, Oktay abi yaa, bu günlerde şey geliyor böyle.

Ne geliyor?
-Mesela bir yerde yatıyorum, birisi beni çarıyo.

Nasıl çağınyor? Hayal mi görüyorsun?
-Yok abi ya beni çarıyo, Mehmet abi çarıyo, herkes çarıyo, Taksim

Parkı'na gel diyolar, gidiyorum, kimse yok, çarıyolar tamam geliyorum, bir geliyorum, kimse yok, gitmişler belki de, dün gece 4 kez Taksim'e gittim kimse yok. Tek başınayım.

Allah, Allah nasıl iş bu Ahmet, doktora gittin mi? Kaç gündür oluyor bu?

-İşte 2-3 aydır böyle yatamıyorum. Dün gece tamam geliyorum dedim, gitmedim. Arkadaşlar çarıyor, gece gündüz çarıyor.

Doktora git?

-Gittim inanmıyor, ben bundan bir ay önce gittim, söyledim, inanmadı, kadın doktor yalan söylüyosun dedi. Bende yalan söyleyenin de, seninde .mına koyim dedim çıktım geldim, valla yalan söylemiyorum Oktay abi.

Yalan demedim, ama yine bir gün doktora beraber gidelim.

-Yaa iyi olur abi yaa.

Allah, Allah Ahmet yazık be?

-Zaten nereyi bulursam orda yatıyorum, başım dönüyor.

Neyse Ahmet hani seni ölen San Mustafa vurmuştu, onu vurduklan zaman sizi hastaneye çağırdı, ne dedi. Affetiniz mi? Ölümüne üzüldün mü?

-Gene de üzüldüm abi, arkadaştı onu başkaları kışkırttı, dedi ki kusura bakmayın, hakkınızı helal edin ben çıkamıyorum, dedi. Ben dedim helal olsun, her akşam ben veriyordum, sigara parası, yemek parası, kolonya götürdüm hastaneye, yemiyodu ki seyrum falan bağlıydı, karnından vurmuşlardı.

Size helal olsun, bir kaçınızı vurdu, ama siz yine de ona yardım ettiniz biliyorum, bana hastanede anlatmıştı.

-Hee helal olsun.

Ahmet kadınlarla aran nasıl?

-2 senede bir gidiyorum, param olursa, şimdi pahalı, 5 milyon. Son gittim, çabuk çabuk diyor 5 dakka sürmüyor, bir şey anlamadımki valla abi ben tuvalette otuzbir çekiyorum, dilencilikten para bulunmuyor.

Günde kaç lira yolunu buluyorsun?

-Valla bir milyon, iki milyon, dört milyon, valla şimdi içkiye para yet-

miyor. İyi insanlar çok onlar veriyor. 300 bin buluyorum tak şaraba, bir buçuk buluyorum rakıya, iki sigara, para yok bitiyor.

Ahmet politika hakkında ne düşünüyorsun?
-Ecevit başa gelirse genel af çıkaracaklar.

Sana ne genel aftan?
-İşte genel afta sicilin temizlenecek.

Senin sabıkan var mı Ahmet?
-Çook, dolu .mına koyim.

Nereden oğlum senin sabıkalar?
-Abi ben bir gün çıktım ikinci gün gine girdim, valla bana hep gülüyordular. *(keyifle gülmeye başladı)*

Ahmet, toplam ne kadar yattın?
-Bilmiyorum, bir kere 13 ay yattım silahtan, birini vurdum ölmedi.

Gençken yattın o zaman?
-Evet, ailevi durum boşver.

Başka ne kadar yattın?
-3 ay, 2 ay, 5 ay böyle parçalı bulutlu, yalan yok.

Kaftiliğe tövbe ettin değil mi?
-Yok, zaten yapamam, ayak sakat kaldı, korkmuyorum valla, ama kaçamam, doğru içeri, ben bulaşık yıkamayı da yapamam, yok yapamam.

Peki evvelden nasıl yatıyordun?
-*(böbürlenerek)* Yook, o zaman param vardı bankada, şimdi yok yapamam.

Yau Ahmet, aklıma geldi, bir şey sorucam sana? Dürüstce söyle birileri sizin üstünüze korsan şirket kurdular, naylon fatura satmak için o şirket noldu şimdi?
-Benim üstüme, kurmadılar, nüfus kağıdım yoktu, Allah verdi'ye kurdular, Sait'e kurdular, 15 milyon verdiler onlara, onlarda şimdi öldü valla bilmiyorum, tanımıyorum şerefsizim tanımıyorum. Keşke bana da kursalardı, n'olacak?

Hapis cezası var? içeri atarlar.

-Atsalar nolacak, dışarda sürüneceğime içerde yatarım daha iyi. Nüfusum olsa yaptırırım valla, hiçbir şey olmaz yatarım. Öyle bir şey olsa iyi olur. Benim karnım aç orda doyururlar, olsun boşver yaa, daha iyi olur.

Hadi Ahmet ben gidiyorum, sonra konuşuruz, kendine iyi bak, görüşürüz.

-Oktay abi bir ara bi tane pantol alalım abi.

Tamam bakarız Ahmet, görüşürüz sonra, hadi eyvallah.

-Haa Oktay abi dün sen beni çağırdın mı? Taksim parkına geldim bulamadım sen yoktun yaa.

Yok Ahmet çağırmadım, ben gidiyorum, eyvallah, seni de bir doğru doktora götürelim tamam mı hadi eyvallah.

Adı: Türkan Bahadır, Doğumu: 1935 - İstanbul Mesleği: Eski Pavyon Konsomatrisi ve Dansözü

Abla asıl adın ne?

- Babam, hayatımda, bu kadar çalışma hayatım var, ismimi hiç değiştirmedim Benim ismim, Türkan Bahadır'dır.

Kaç doğumlusun? Nerede doğdun?

- Ben 1935 doğumluyum. Doğma büyüme İstanbullu'yum. Eyüp Sultan Hazretleri'nde, Defterdar'da doğdum.Bilirsiniz belki?

Bilirim, Türkan abla, çocukluğun nasıl geçti, biraz anlatsana.

- Çocukluğum, öksüzlükle geçti, 3,5 yaşında annemi kaybettim, 11 yaşında babamı kaybettim. Anamın babamın 7. çocuğuyum. Kurbanlarla, adaklarla olmuşum. Babam da yaşlıydı, bir fabrikada ustabaşıydı. Annemi, yani kadıncağızı, 13 yaşında, 65 yaşında bir adama veriyorlar, parası var diye, Annem de Haşim diye bir adam var, bizim akraba, amca oğlu mu, dayı oğlu mu ne oğluysa, annem buna gidip geliyo, gidip geliyo, annemle işi pişiriyor bunlar. Annem o ihtiyar babamı bırakıyor, geliyor bu genç adama. Ondan da bir çocuk doğuruyor, 10 günlük lohusa iken, biz Kürt, kafa namus meselesi yapıyorlar, ihtiyar adama verdikleri-

ni yapmıyorlar da, gence gitti diye namus meselesi yapıyorlar. Benim üç tane dayım var Kazlıçeşme'de, Bunlar aile birliği yapıyorlar, büyük dayım gidiyo, annemi 10 günlük lohusa iken yedi yerinden bıçaklan öldürüyor.

Türkan abla Kürt kafa dedin, kökeniniz ne?

- Biz, kökümüz Alevi, annem Erzincanlı, babam Erzurumlu, ben doğma büyüme buralıyım, dedemler medemler, hani Kürtleri, Atatürk zamanında mecbur dağıtmışlar ya her tarafa...

Anladım, 1938 yılında mecburi dağıtımda evet?

- Ha, o zaman işte, ama ben doğma büyüme İstanbullu'yum, tamam mı...

Türkan abla hiç okula gittin mi?

- Okula gittim, dörde kadar ama on üniversitenin arka kapısından çıktım.

Anladım abla, evet?

- Ama onu diyom, ama en eski gazeteleri bile tarihine bakmam okurum. Nakışı onbir yaşında kursa gittim, bilirim. Dikişi, çocuklarıma dike dike kendi kendime öğrendim, ondan sonra dışarıya öğrettim para kazandım.

Türkan abla, demin dedin ki annemi yedi yerinden bıçaklamış dedin yedinci çocuğuyum dedin, o yedi kardeş noldu?

- Yedinci çocuğuyum ben, benden başka kardeş mardeş yok, kurbanlarla murbanlarla yaşatmışlar beni, olan ölmüş, olan ölmüş. Bende olmaz olsaymışım.

Peki sen, hangi adamdansın, baban yaşlı adam mı, genç mi?

- Onu vallahi bilemiyeceğim, adam dediki sen bendensin dedi. Bir abim daha var, adı Turan, o başka anneden, ondan sonradan, böyle sürüngenlan mürüngenlan çocukları doğurduk.

Sen sonralan evlendin mi?

- Tabii evlendim, bar pavyon hayatını bıraktıktan sonra.

Kaç yaşında pavyon hayatına başladın? Evliliğini konuşuruz.

- Tamam, küçük, 19-20 yaşlarında pavyonlarda çalışmaya başladım.

Hangi pavyonlarda çalıştın abla?

- Melenruj Pavyonda, Büyük Londra Pavyonda, Adana'da Mersin'de, Ceyhan'da Tarsus'da, Denizli'de, Türkiye'nin her yerinde çalıştım. Ben Mahmut Tezcan'ın dansözüydüm, yani o menecerdi, bizi pavyonlara o gönderirdi.

Aranızda bir şey geçti mi?

- Tabii, dostuydum, o zaman, zaten herkes dostuydu, çünkü işe bizi o gönderirdi, Boşveeer. Zaten bütün artislere vergi bu.

Türkan abla kaç kere evlendin?

- İki kere evlendim, ilk evliliğimden iki oğlan, bir kızım var.

Ne iş yapıyordu kocan?

- Yaşar Sancar diye, eski boksörlerden bu. 14 yaşında evlendim, kızım Levent'de oturuyor, ben bırakınca babası evlatlık vermiş. İki oğlumu da babası Almanya'ya götürdü. Kocam çok dayakçıydı, ölünün üstünden elbise giyiyorduk, ne yemek, ne içmek, hiçbiri yoktu yani. Annesi Cibali'de çalışıyordu tütün fabrikasında. Kızkardeşi de orada çalışıyordu. Kızkardeşi gitti, teyzesinin evinde geli, oldu onun dayağından. Çalışan kızın saçlarını kel yapmış, kesmiş, hesap et...

Kocan bu kadar gaddar mıydı?

- Bak ne diyorum sana, anası konuşur kendi kendine, beş vakit namazında niyazında kadındı, ona bile dayak atardı. Üç kuruş bırakır eve, o kadın, kış, yaz Mevlana Tekkesi'nden, Cibali'ye, fabrikaya yayan gider, gelirdi.

Yani çok gaddar dı?

- Gaddar da değil, gaddarların en aadisi *(Türkan abla bunu anlatırken şekilden şekile giriyordu, sinirden geçmişi yaşar gibiydi)* Hadi gaddar olursun, sert olursun, bazen kötü olursun, bu aadisi, aadisi bu. Gaddarında bir merhameti vardır. Ha bir yerde durur, bunda durmak yok, bunun kanında beş zayıf var. *(Hayat yaşamında sınıfta kalmak anlamında).*

Nasıl ayrıldın?

- Bıraktım, ayrıldım. Sonra çikolata fabrikasında çalıştım, ambalajcı oldum.

Pavyon hayatı nasıl başladı abla?

- Benim bir halam vardı, Belediye Gazinosunda, Tepebaşı'nda.

Onun tuvaletinde çalışıyordu. Ordan geliyor bu Mahmut Tezcan, ben mesela çalışıyorum, halamında üç oğlu var, hala çocuklara ne yemek yapacağız falan diye fikir alıyorum, bu Mahmut'ta beni görüyor, halamı da kandırıyor, daha çok para kazanırsın, daha bilmem ne olursun, çocuklarına, bakarsın, edersin, eylersin diye diye ben kendimi Bursa'da pavyonda buldum. Önce Konsimatris olarak başladım sonra dansözlük öğrendim, dansöz oldum. daha çok para kazanmak için.

Türkan abla, bu pavyon aleminde başına ne gibi işler geldi?

- Valla başıma.. Beni Melenruj'da sattılar, yani uçuşa gönderdiler. Herif beni aldı götürdü, taa kıyamet'e, Hacıosman Bayırı o zaman böyle değildi. Herif işini de gördü güzelcene, beni karların içinde bıraktı, s.ktirdi gitti. Ne bir kişi geçer, ne köpek geçer, ne bir araba geçer, o zamanın bayırından anlatıyorum, neyse Allah.. Bir kamyonet geldi, aldı beni Emirgan'a indik, ama Emirgan'a gelene kadar da işini bitirdi;

Evet?

- Eveti meveti yok. Para yok, neyle ödicem, mecburen öyle ödicem. Ne diyorsun Oktay oğlum yalan mı söylicem. Bedava gider mi herif, teşekkürle mi, ödicem. Görmüş seni, sıcak bıldırcın gibi, cıvıl cıvıl. Gülme Oktay, bak... Sonra oradan, otobüs falan, yerime geldim, ondan sonra bir daha da İstanbul'da çalışmadım, tövbe ettim.

Nereye gittin?

- Adana, Mersin, Ceyhan, Tarsus... yani iyi kötü çalışmadığım memleket kalmadı.

Peki oralarda başına neler geldi?

- O zamanlar artık aklımı başıma aldım. Bir yerlere gitmedim, tenezzül etmedim yani. Eskiden, benim zamanımda, Anadolu'da böyle yoktu, belki şimdi vardır bilmiyorum...

Seni kim koruyordu o zaman?

- Bizim garsonlarımız vardı. Mesela otelde kalıyoruz, işe garsonla gidiyoruz, çarşıya garsonla gidiyoruz, yani bekçimiz vardı. Anadolu daha çok hoşuma gidiyordu.

Peki unutamadığın seni üzen bir olay var mı?

- Haa.. Dedim ya iki oğlan, bir kızım vardı, babası, ben bıraktım tabii, ana yok, baba yok, benim de yoktu. Anamdan 3,5 yaşında, babamdan 11 yaşımda öksüz kaldım; bunun annesi vardı, görümcem

vardı. Ben nereye götürücem, Allah nur içinde yatırsın, bir Adalet teyze vardı, birini alıyom, birini bırakıyom o elimde kalıyor. Bıraktım sonunda, zaten götürecek yerim yok, ama analık işte bırakamıyorsun ya, bıraktım babalarına, o da oğlanları yetiştirme yurduna verdi, kızı da evlatlık verdi, sattı işte, Aksaray'da, marangoz Necati diye bir adama, onlarında evlatları yoktu, gidip geliyordum ben, ama gidip görmüyordum, gel gör dediler ama, ciğerim sızlar diye görmüyordum, Bir gün Emirgan'dayız, patron bizi aldı götürdü Emirgan'a çay may derken bir baktım, duyuyorum ama adamın sepetli motoru var diye, biz deniz kenarındayız, baktım bir motor yanaştı, bir baktım, çocuk sepetli motorda kadının kucağında, yanına gitmemle kızı kapmam bir oldu. Adamın bir gözü de kör, camdandı, karı başladı, evladımı çaldılar, evladımı çaldılar diye bağırıyor, ismini Jale koymuşlar, benim koyduğum Lale. Onu kaynanam derdi, hanım demekmiş. Neyse kaptım çocuğumu, doğru deniz kenarına *(Türkan hanım bunları anlatırken ağlıyordu),* sonra Emirgan karakoluna gittik.

Çocuk kaç yaşındaydı?

- 3 yaşındaydı o zaman. İşte analık, tanıdım, Neyse gittik, Necati abi, bak Türkan, sen buna bakamazsın yalnız bir insansın dedi, ben de düşündüm, neyliyecem, ne yapıcam, zaten götürecek bir yerim yok, Allah'tan başka kimsem yok, bıraktım gittim. Geçenlerde geldi hususi arabası var altında.

Kızın ne iş yapıyor?

- Bilmiyorum ne iş yaptığını, altında araba var, ama ne yaptığı beni alakadar etmez. Sormuyorum bile. Gelsin de. Senden saklıyacak değilim ya Oktayım, Dört çocuklu bir adamla oturuyormuş, ondan bir de çocuk peydahlamış, ben görmedim, gelmesi beni mutlu ediyor, yeter. Her genç kızın başına gelir, elalem peçenin içinde yapıyor, ben görüyorum.

Oğullann gelmiyor mu?

- Evvelden geliyorlardı, küçük oğlan beni bir kere Almanya'ya götürdü, büyük oğlan da beni dövdü, küçük oğlanda onu dövdü. Oktay'ım bunlarda huysuz firengi var, babaları gibi gelip gidiyorlarmış, ama bana uğramıyorlar.

Uğradıklarında mutlu oluyor musun?

- Olmaz mıyım Oktay'ım.. Kurban olim ya, evlatlarım benim ya, ciğerimden kopmuşlar, *(burada çok ağlamaya başladı bir müddet konuşmayı kestik, başka konulardan havadan, sudan şeylerden bahset-*

tik). Kaç yıldır hiçbirini görmüyorum ama, benim hiç kimseye ihtiyacım yok, bende evlat çok, zeytin ekmek yerim, kimseden bir şey istemem. Allah beni deniyor.. Deniyor bakiim bana isyan ediçek mi diye, ha.

Bilmiyorum...

- Ha.. İşkembe çorbası, İşkembe kolay kolay pişmez, hayat yolu da böyle, İşkembe çorbasından daha beter, kolay kolay pişmez, o pişene kadar sen kendin pişeceksin zaten.

Hayat nasıl İşkembe çorbası oluyor abla, anlatsana..

- Oktay'ım, İşkembe çorbasını pişirmek kolay olmaz, altını ateşe verirsen pişer, altına ateşi vermezsen havanı alırsın, ya kediye verirsin, ya köpeğe verirsin, ancak suyu kalır sana. Hayatta İşkembe çorbası gibidir, sabır edeceksin, o pişene kadar. Ateşini söndirmiycen, altının ateşini söndürürsen çiğ kalır, yiyemezsin, hayatta böyledir. Ağır ağır ağır pişireceksin, hayat yolu da böyle işte ağır ağır, kurban olsun sana anan Oktay'ım.

Teşekkür ederim, bir şey daha öğrendim. İkinci evlilik nasıl oldu?

- Bu sana ders olsun..

Sağol abla, ikinci evlilik nasıl oldu, nasıl geçti?

- Pavyon hayatını bıraktıktan sonra, İzmir'de Nato'da çalışan bir aşçıbaşıyla evlendim, iyi adamdı ama çocuğum olmadı, hamile kaldım, ateşli bir hastalık geçirdim, yumurtalıklar tıkanmış, bir sürü tedavi oldum, olmadı, karılıkla alakam olmadı, daha çok içkiye vurdum kendimi. Bu alkol adamın afedersin, ne .mını kaldırır, ne s.kini kaldırır bilirsin. Kötü mü söylüyorum, terbiyesiz konuştum afedersin... g.tünü de kaldırmaz, bin kere özür diliyorum. Pavyon hayatı zaten beni bitirmişti.

Seni iyi anlıyorum abla, doğrudur...

- Sen bana doğru söylüyorsan, doğrudur.

Peki evlendiğinde cinselliğin nasıl geçti?

- Hep aynı tabii, o gidip kendi işini görüyordu, ben de yok ama onu memnun ediyordum, yatıyordum, yalıyordum, ediyordum, yapıyordum ama ben hiçbir şey anlamıyordum, karılık kalmamıştı bende.

Kocan hiç anlamıyor muydu?

- Yok, hiç belli etmiyordum, çıkıyordum üstüne, altına, ama ben hiç anlamıyordum.

Peki sen mutlu oldun mu?
- Evet çok mutluydum.

- Nasıl yani anlamadım?
- Ben yirmi sene onu mutlu ettiğim için, çok mutluydum.

Peki abla, ama sen hep tek taraflı mutluluk yaşamışsın?
- Yine öyleyim, ben başkaları mutlu olsun diye herşeyi yaparım, ben doğarken eli açık doğmuşum, hep verdim ben, gine de veririm. Helal olsun be hayatımdan memnunum. Vallahi billahi çok memnunum.

Türkan abla, hiç aşık oldun mu?
- Oldum, Eskişehir'de İkbal ambarının sahibi vardı. Necmi Tümer, ama çok baba bir delikanlı efendiydi, onu çok sevdim benden kat kat yaşlıydı, kibarlığından, efendiliğinden onu sevdim, ama onunla yatmadım bile, karşılıksız çok sevdim.

Nasıl duygular yaşadın?
- O duyguları işte, kafayı çekip çekip içiyordum, sızıyordum, benim kalbim tek onu sevdi. *(Türkan ablanın sesi çatallaştı, gözlerinde yaşlar birikti şarabından üst üste iki defa çekti, burnunu sildi, gözyaşlarını sildi).* Tek onu sevdim Oktay'ım unutamadım.

Türkan abla seni üzdüm mü?
- Yok yok, üzülmedim, sayende hatıralarımı hatırladım, sağol Oktay, ben zaten sabah fal da gördüm geleceğini.

Teşekkür ederim abla, fal da bakıyorsun...
- Yok oğlum, sabah kahvenin içine bakarım, o kadar, orda gördüm...

Neyse Türkan abla Nuri'yle nasıl tanıştın?
- (Nuri, 5 yıldır aynı harabeyi - harabe diyorum çünkü bir çöp deposu - paylaştıkları hurdacı arkadaş). (Karşıki evi göstererek), ben karşıda oturuyordum, baktım başımda adam yok, eh işte birlikte yaşayıp gidiyoruz.

Nuri'yle cinsellik nasıl gidiyor? Nuri daha 40 yaşında.
- Amaaan be Oktay'ım, ben helaya zor gidiyorum, onunla can yoldaşıyız, içiyoruz, sıçıyoruz, gidiyoruz işte.

- Valla size iyi yolculuklar. Günde kaç şişe içiyorsunuz?
- Valla ne kadar para varsa o kadar, para bitince yok, ama sokakta be-

ni severler, onlar getirir. Dedim ya ben de evlat çok. 15 şişe falan içiyoruz, kafayı bulup uyuyana kadar. Burda bazıları var, bize kızıyolar, içki içiyoruz diye, size ne lan, sen namazına bak, ben mazotuma bakayım. Senin mezarın ayrı, benim mezarım ayrı, öyle değil mi oğlum? Sen Cennet'e git, belki ben gitmicem. Hem Cennet'te kimse yok, içki, dansöz, alem Cehennem'de, sana ne, ben bilirim onları, o çarşafın altında ne yaptıklarını, peçenin altından göz ediyorlar ona buna. Eeeh boşver.

Abla son bir şey sorucam sana? Ama ne olur yanlış anlama? Bu kadar çöp torbalarının arasında yaşıyorsunuz. Bu çöp kokuları sizi rahatsız etmiyor mu?

- (*Türkan abla ayağa kalktı, çöp çuvallarına tek tek dokunarak*) bak Oktay, bu lingo lingo şişeler, begonya kokusu, bu çuval karanfil kokusu, bu çuval yasemin kokusu, bu çuval lale, bu çuval menekşe, bu çuval hanımeli kokusu. Hoşumuza gidiyor. Bunlar bizi sarhoş ediyor yatıyoruz. Kötü koku insanın beynindedir. Tamam mı, anladın mı?

Türkan abla, anlattığına göre, 5 senedir böylesin, önceden sen böyle yaşamıyordun, öyle değil mi?

- Be güzelim, ben hayatımdan memnunum, sen ne istiyorsun, ne beynini yoruyorsun? Affedersin alışmış köpek b.k yemekten vazgeçmez, özür dilerim, affedersin güzelim benim, ben buna alışmışım bir defa, kimse vazgeçiremez, ben piizanım (*Alkolik*), bir kere para yok, kafam boş, ispirtonun içine çamaşır suyu damlattım onu içtim. Bunu sana misal olarak veriyorum. Alışmış kudurmuştan beter hee....

Anladım...

- Haa.. köpeği ne kadar doyurursan doyur, o b.ku hangi mermerin üstünde diye arayacak, yiyecek. Bunlar sana tecrübe olsun tamam mı?

Tamam anladım. Türkan abla ama çok çekmişsin çok...

- S.kilen .mın hesabı sorulmaz. (*Kulağıma söyledi, güldüm*) niye güldün, ben sana bir şey demedim ki, bunun hesabı sorulur mu, giden gitmiş, uçan uçmuş ne kalmış, sen bugüne bak, bak öğlen oldu yarında öğlen olucak. Ne güzel anlatıyorum değil mi?

Evet; biraz üzüldüm ama...

- Üzülme yok, üzülürsen, bir daha ölüme gel, boşver sen, işine bak. Kurban olsun Türkan annen senin o gülen yüzüne, (*Türkan abla burada şarkı söyledi:*) Kader böyleymiş, ne söylesen, ne söylesen ne söyleseeeen boş) arada bir kafayı buldum mu bunu söylerim.

Adı: Tülay, Doğumu: 1966 - Tarlabaşı - İstanbul Mesleği: Şair - Yazar - Senarist - Gece Kadını

Tülaycığım, bira'ndan bir fırt çek, sohbete başlayalım.
-Teşekkür ederim, valla Oktay'cığım insan kürtaj oldu mu çok kan boşalıyor, valla böyle...

Ne demek o?
-Dün kürtaj oldum da.

O zaman içki içme...
-Boşver ya, ben alışığım, 22 kere kürtaj oldum ben.

Anlamadım...
Tabii yaa tam 22 kere...

Kızım 22 kere dedin, nasıl yani? İnsan bu kadar kürtaj olur mu yahu?
-Ben ya şimdi... Bak.. Sohbet ediyoruz değil mi? Şimdi sen benle yat, ben hemen hamileyim, olmazsam adiyim...

Olmaz ki yahu...

-Çocuk istiyorum lan, çocuk istiyorum, bunda ne var. *(Kahkahalarla gülmeye başladı)*

Bırak, saflık yapma böyle, sağlığınla oynuyorsun. *(Yanındaki arkadaşı Arzu'ya sordum)*

Arzu sen kaç kere kürtaj oldun?

-Ben enayi miyim, ya şimdi boşver (*Tülay araya girdi*)

-Yaa ben şimdi, ceketini atana, şey yapıyorum yani, acayip hamile kalıyorum. Ay Allah korusun yarabbi ya resulallah bir de ne var biliyor musun? Vicdan azabı var. O daha büyük. Rüya görüyorum, bir çocuk geliyor, kürtajdan sonra üçüncü oldu. Demek ki bu beyin altı bir şey yapıyor. Vicdan. Sarı saçlı o kadar güzel bir çocuk, kollarımda. Benim çocuğummuş, Allah bana bu ızdırabı çektiriyor.

Pişmanlık mı duyuyorsun?

-Pişmanlık duymuyorum. Çünkü bu ölümlü dünyada, Allah'ın değil de, teknolojinin verdiği korunma yöntemi var. Yani onu kullanmak lazım...

Neden kullanmıyorsun?

-Spiral takılmıyor, çünkü rahmim o kadar aşağıda ki, ıkınsam dışarı çıkacak. Doktora gittim, "rahmin çok aşağıda sana spiral takılmaz, takmak için ameliyat lazım" dedi. Son iş o diyor doktor.

Niye evlenmiyorsun?

-Evlensem çok iyi. Tabii hakkım değil mi, hem de çok. (*kahkaha attı*).

Tabii hakkın...

-Oraya, buraya yalnız başıma değil de abilerimizin olduğu yere gidip, kocam desen, tanıştırsam, çok iyi olur değil mi? Bir kadının şekil bulması için vücudunu satmıcak, bütün o kötülükleri çıkartıcak içinden, öyle değil mi?

Haklısın, peki, senin bir hayat kültürün var ama...

-Evet, ben her şeyi, hepsini çok iyi biliyorum. Dün bir rüya gördüm, kürtajdan sonra bir çocuğum olmuş, sapsarı saçları. Oğlum da yanımda, oğlum kucağına alıyor. "Kardeşim" diye seviyor, bana veriyor ve ben meme veriyorum, mememi almıyor, ağlıyor. Sapsarı bir çocuk, çok üzüldüm. Keşke kürtaj olmasaydım. (*Burada çok dramatik konuştu, gözünde bir iki damla yaş aktı. Birasından biraz içti*)

Peki Tülay, adam çocuğu kabul eder miydi?
-Etmese n'olur ya. Ben zaten, oğlumu tek başıma büyüttüm. Bir çocuk değil, 10 tane daha büyütebilirim...

Oğlun kaç yaşında oldu?
-18 yaşında...

Babası neciydi?
-Hiçbir şey...

Hiç bakmadı mı?
-Hiçbir şey, hiç, hiçbir şey hiç hiç..

Babası ne iş yapıyordu?
-P.zevenk, 15 senedir bir kadınla oturuyor, kadın uçuşa gidiyor, o yiyor.

Peki sen niçin çocuk yaptın ondan?
-Ama ben 14 yaşındaydım, oldu yani...

Seninle her oturuşumuzda sanat, üzerine konuşuyorsun, hikaye yazıyorsun, senaryo yazmaya çalışıyorsun. Oturduğun adamlan görüyorum, senin dünyan onlarla nasıl uyuşuyor?
-Sen benim oturduğum, bütün adamları görmüyorsun...

Nasıl görmüyorum, oturduğun, çalıştığın meyhanelerde görüyorum. Ben onlarla nasıl anlaştığını soruyorum?
-Nasıl anlaşıyorum biliyor musun? Onları sarhoş ederek, ben sarhoş olarak. Kent Disko var, ben orda şarkı söylüyordum. Ben nerde şarkı söylemeye çıkarsam çıkayım, hangi şarkıyla çıkıyorum biliyor musun?

Hangi şarkı?
-Unutma ki dünya fani, / veren Allah alır canı / ben nasıl unuturum seni / can bedenden çıkmayınca / *(şarkıyı söyledi)* Şimdi bu şarkı işte, her çıkışımda bu şarkıyla çıkıyorum...

Üzüntülü mü, severek mi söylüyordun?
-Hayır üzüntülü değil, severek söylüyordum. Söylerken aklıma hiç kötü bir şey getirmiyordum...

Tülay seni en az 10 yıldır tanıyorum. Senin bir de kumar hastalığın vardı? Devam ediyor mu?

-Parayı veren keriz olursa, oynarım. Severim kumar oynamayı falan filan işte...

Tülay sen kaç sene okudun?

-Hiç okumadım; desem...

Hiç okula gitmedin mi?

-Hiç..

Niçin? İstanbul doğumlusun değil mi?

-Evet..

Niye okula göndermediler, baban ne iş yapıyordu?

-Babam, bizi, annemle bırakıp gitmiş, görmedim. Annem fabrika işçisiydi, çaycılık yapıyordu. Tarlabaşı'nda oturuyorduk. Ama ben yeğenimi orta ikiye kadar okuttum...

Çok iyi yapmışsın, sen de ilkokulu dahi bitirmiş olsaydın, okuman ve yazmanda yaran olurdu?

-Gene yazar çizerim..

Nerede öğrendin ki?

-Kendi kendime, ben sana bir şey söylesem inanır mısın?

Söyleyeceğin şeye bağlı...

-Biz ikinci katta oturuyoruz, bizim altımızda Yıldız Abla, oturuyor. Baba kız oturuyor. Bunlara bir tane mektup geliyor. İkisi de okuma yazma bilmiyor. Yıldız Abla güzel kadın, babası da öyle, Mahmut abi. Kızı eve geç gelmiş, erken gelmiş bir şey demiyor, modern adam. Bir mektup gelmiş, annem diyor ki, "Yav ver bakim Tülay'a okuyacak mı diyor" benim için. Ben de alıyorum, "be bü be" yapıyorum, anlıyor musun?

Tabii okuyamıyorsun...

-"Bu bu şu şu şu" çözüyorum, okuyorum.

Doğrudur Tülay, sen öyle diyorsan öyledir. Mecburen inanacağız!... Sen hiç okula gitmedin, kendi kendini yetiştirdin, sonra sanatçı oldun, kim seni sanatçı yaptı?

-Hiç kimse. Sanat insanın içinden gelen bir şeydir, doğuştan olan bir şey.

Onun, bunun öğretmesi ile olan değil. Bir üniversiteyi okuyabilirsin, matematiği, Türkçeyi öğrenebilirsin, sanatı okuyamazsın. Mümkün değil...

Çok güzel!..

-Sanat insanın içinde olan bir şey. Çünkü bir şiir yazarsın; o şiiri derler ki bunun aruz ölçüsü yok, dört dörtlüğü yok, şuyu yok, buyu yok, filan derler. Bunun örnekleri vardır, Orhan Veli'ler, vardır.. Orhan Veli bu aruzun, dört dörtlüğünü bilmez, kendi kendine yazar...

Bir dakika Tülay, sen Orhan Veli'yi, falan nereden öğrendin?

-Kendi kendime öğrendim. Orhan Veli'nin nasıl öldüğünü kimse bilmezdi, ben bilirdim. Bir çukura sarhoş kafa düşüp öldüğünü ben biliyorum. Ben bunu anlattığım zaman bana gülüyorlardı...

Ben gülmedim, bunlan nereden öğrendin diye soruyorum?

-Benim öğrenme merakım çok. Öğrenmeyi çok seviyorum. Ben sanatçıyım, kendimi sanatçı olarak görüyorum. Gerçekten görüyorum... Çünkü şairim, yazarım...

Şiir yazdın mı?

-Tabii çok yazdım...

Bir tane şiir okusana?

-Şimdi okuyamam!

Niçin?

-Okuyamam, şu anda aklımda yok. Ama ben birdenbire aklıma geldi mi yazarım. Hemen yazıyorum, defterimde vardır. Hem de çok yırttığım, attığım vardır.

Niye yırttın?

-Çünkü o zaman çocuktum. Ben 6 yaşından beri yazarım...

Tülay, 6 yaşına kadar okuma yazmayı nereden öğrendin kızım?

-Ben 6 yaşında okuma yazmayı öğrendim...

Nasıl öğrendin kızım merak ettim şimdi söyle?

-İşte onu diyorum, bizim altımızda oturanlar vardı. Onların okuması yazması yoktu. Mektupları gelmiş, ben aldım. Nerde şimdi bakalım felan "et öp" felan filan derken, baktım ki harfler şekillenmeye başladı. O yazılarla, ben 6 yaşımda okuma yazmayı öğrendim...

Valla Tülay, ya benimle kafa buluyorsun, ya sana ayet inmiş kızım? Mecburuz inanacağız! Hadi bunlar çok güzel şeyler. Biz arkadaşız, özür dileyerek bir şey sorucam. Şimdi senin bu kadar geniş kültürün var. Hep merak ederim, sana bunları anlatan birileri mi var, hani sen anlıyorsun?

-Seni anlıyorum, tamam çok iyi anlıyorum da öyle değil. Bak Oktay, benim aklımda çok güzel bir senaryo var, bu kimsenin aklında olmayan bir şeydir. Mutlaka kimsenin aklında olmayan bir şey. Çünkü ben bunu kendi aklımdan uydurdum desem, şimdi uydurmak, çok banal kaçar herhalde. Olmaz öyle birşey değil, yani bu insanın içinden gelen bir şeydir...

Yahu sana kimse bir şey öğretmedi mi, anlatmadı mı?

-Hayır hayır, kimse. Benim annem okuma yazma bilmiyordu...

Orhan Veli'yi nereden öğrendin?

-Orhan Veli'yi, çok küçüktüm, çocuktum. Eee, bir yerde çalışıyordum. Orada bazı konuşmalar oluyordu işte, Orhan Veli falan diye. Ordan benim aklımda kaldı. Ben onu araştırdım ve üslubunu aldım. Kitaplarını aldım, kitabından yola çıkarak, kimsenin bilmediği zamanda, eee kendim öğrendim. Onun düşüp, öldüğünü öğrendim, çok üzüldüm. O benim aklımda yer etti işte. Belki çok insan daha bilmez...

Doğrudur...

-Onun çok güzel şeyi vardır, şiirleri vardır. Türkan üzerine, çok şeyleri vardır. Ben onu çok analiz ettim, kendi adıma Türkan Şoray'a mal ettim. Çünkü Türkan Şoray o zaman güzelliğinin doruğunda, eee erişilmezliğin ufkunda. Çok tatlı bir insandı. Onların yaşadığı zamanda Türkan, Türkan'dı. Tekti çünkü, gözlerden, dudaklardan o kadar bahsediyor ki o zaman ben Türkan Şoray'a mal ettim.

Neyse Türkan Şoray, Orhan Veli öldüğünde yeni doğmuştu? Ama sen öyle diyorsan öyledir! Maşallah Tülay kendini çok iyi yetiştirmişsin. Neden o b.ktan meyhanelerde oturuyorsun?

-Niye oturuyorum çünkü, bütün sevdiklerim orda. Bütün güzellikler orda. Senin gibi sevdiğim insanlar geliyor. İşte güzellik burda. İşte ben istiyorum ki, bu kadar çok meyhane olmasaydı, az olsaydı, herkes birbirini tanısaydı. Bu yalnız meyhaneler için geçerli değil, apartmanlar için de geçerli. Kimse kimseyi tanımıyor, modernleşmek uğruna durum böyle oldu. Benim doğduğum ev vardı, şimdi beton yığını olmuş. Ne o mahalleye gidiyorum, ne önünden geçiyorum, inan buna...

Haklısın, sen bu Beyoğlu yaşamında kaç yıldır varsın?
- 11-12 yıl var. İlk eşim evlendikten 6 ay sonra öldü. Çok çektim...

Neden öldü? Sen ne çektin?
-Trafik kazası. Eşim öldü, benim bütün kaburgalarım parça parça kırıldı. Kürek kemiğim parçalanmıştı, artı hamileydim. 2 aylık eşim camdan fırladı gitti, ben torpidoyu öyle tutmuşum ki, iyi ki tutmuşum, kendimi torpidonun altına doğru vermişim ki çocuğumu kaybettim. Yoğun bakımda korkunç bir ıstırap çektim ama ben inanıyorum ki Oktay, tamam öbür dünya var inanıyorum, evet inanıyorum. Reankarnasyona asla inanmıyorum. Çünkü Allah bir varlık olarak insanı yaratmıştır. O insan varlık olarak hayatını sürdürecektir...

Evet...
-Yaşam süresi vermiştir. O insan doğacaktır, büyüyecektir. Çoluğu olacak çocuğu olacaktır. Veya olmayacaktır, yaşayıp ölecektir. Bir insan ilk hayatında o zaman günahları işlesin, insanları öldürsün, yani elinde olan bütün kötülüğü yapsın, ölsün ve bir daha ki hayatında bunları telafi etsin. Olmaz, olmaz böyle şey olmaz...

Evet Tülay...
-Buna inanmıyorum, kesinlikle reankarnasyona inanmıyorum. İnansam çocuğumu bir daha göremiyeceğim ve çocuğumu bir silüet olarak şimdiki yüzey olarak göremeyeceğim. Öldüğü zaman, sonra başka bir silüet olarak dünyaya gelecek ve o öyle devam edecek. Olmaz öyle şey, mümkün değil; yani senin silüetin toprakta çürüyecektir. Çürüyecektir ama senden sonra gelenler için, seni görmek amacı ile. Biz öldüğümüz zaman zaten sen bizimle berabersin. Yok öyle bir şey olmaz, mümkün değil. Ben çocuk doğurmuşum, benim çocuğum öbür dünyada benimle birlikte olacak, mümkün değil olmaz. Ben bir tane çocuk doğurmuşsam ve o çocuğun silüetini görmek zorundayım. Öbür dünyada da benim yanımda olmak zorunda. Yok benim çocuğumun silüeti başka başka olmaz. Onun günahını kim çekecek? Berikinin günahını kim çekecek? O zaman bir ruh, benim ruhum, benim bedenimden çıkar, başka bedene girer. Müslüman olur, Hıristiyan da olabilir. Herhangi bir şekilde kendi günahlarımı affettirir. Olur mu öyle, bu ruh bendeyken, 3-5 adam öldürürüm. Ben cezaevinde ölim, benim ruhum gitsin bir başka adama girsin, onu temizlesin. Biz ahirette rahat, edelim, olmaz öyle şey. Olmaz, inanmıyorum öyle şeye...

Başka ne gibi acılar çektin?
-Ben çok acı çektim, ben çektiğim acıları söylemem gerekmez.

Çünkü ben 16 yaşında kocam tarafından terkedildim. Annemin yanındaydım; çocuğum hastaydı, bir bileziğim vardı, komşuya verdim, çocuğumu hastaneye götürmek için.

Yani bunlar söylemekle bitmez. Bir kadın, bir bebekle kaldığı zaman çekmediği acılar kalmaz. Bu mümkün değil yani, ama en büyük onur, herhalde, Japonlar gibi, Çinliler gibi büyük bir onur vardır onlarda. Evlenmek kısa bir zamanda, ben de evlenecek bir insan bulsam çok güzel olacak.

Bunlar çok güzel sözler de, hayırlısı olsun. Tülay acılar acılar diyorsun, geçimini nereden kazandın?

-Kocamdan ayrıldıktan sonra bir muhasebe bürosunda, telefonlara baktım. Abdullah Balcı diye bir adam vardı, iyi adamdı. Nakış işinde çalıştım, konfeksiyonda çalıştım. Eee, sonra biriyle tanıştım. Onun yanına girdim, aşçılık yaptım, falan filan...

Peki bu 22 kere kürtaj ne?

-Onlar birlikte... Aman ben şimdi, benim eee, bir dört sene beraberliğim var. Ben 16 yaşındaydım, o 33 yaşındaydı. Çok seviyordum, öldü. Allah rahmet eylesin... Daha iyi olur bak, sende benden uzak durursan. Karışmam...

Benden zaten uzaksın, benle ne ilgin var?

-Yok benden uzak dur, yani b.k sorularla üstüme lanet getiriyorsun. (*aklınca benimle gülerek makara yapıyor*)

Sen hep dost mu oturdun?

-Valla iyisiyle kötüsüyle oturdum. Alkolik vardı, kaçak vardı, daha bir sürü...

Tülay, bu kadar kürtaj olmuşsun daha da olursan ölürsün?

-Ne yapim canım, spiral olmuyor. Hap alsam zaten kiloluyum. 300 kilo olunca beni kim alır. Oktay bak, 16 yaşında cahillikten, benim çocuğum 2 aylıktı, ben çocuk aldırdım başka birinden.

Bak Tülay bir şey sorucam dürüstçe cevap ver, hiç parayla yattın mı?

-Hayır yatmadım, hiç yatmadım.

Hiç yatmadın, yani hep dost oturdun, onlar mı baktılar sana?

-Ben de onlara yardım ettim...

Hayır şunun için soruyorum...
-Hayır beni...

Tülay bak şundan soruyorum...
-Ben de çalıştım...

Tülay bak...
-Ben de çalıştım.. Çalıştım Oktay. Oktay ben de çalıştım, onlar bana bakamazdı. Benim çocuğum vardı, annem vardı, şu vardı, bu vardı...

Sen o kötü meyhanelerde çalıştın ama... Mesela C. C...de.
-Bak ben dediğin yeri belki devir alırız diye gidiyordum.

Evimin karşısındaydı. Orada herkes parayla gidiyordu...
-Ya, o kocakarı sahibi bana, "yav Tülay" diyor, ne var diyorum, "adam yukarıda seni bekliyor" Ben de sen çık otur, ben oturam diyordum. Falan...

Peki Tülay fazla üzerine gelmiyeceğim.
-Eee gelme. Ben oooo neler gördüm, yaşadım. Roman olur, yazıcam zaten. Çalışan kadınlar her şeyi bitiriyorlar, kocakarı gidiyo bardağı musluktan dolduruyor, getiriyor sana. Suyu müşteriye kaç para, bir milyon lira. Yarısı dükkanın, yarısı senin. Kocakarı su koyuyor rakıya, keriz mi yok...

Senin gözünle Beyoğlu nasıl bir yer?
-Bu Beyoğlu bir muamma. Bir an bakarsın ki herkes güzel. Oynuyor, yiyor, içiyor, neşeli. Masaya bile çıkmış göbek atıyor adam veya kadın. Bir an bakmışsın ki aynı adam veya kadın, çökmüş oturmuş ağlıyor. Burası muamma.

Sebebi ne?
-Muamma. Buranın sebepleri yok. Şimdi bu Gönül Yazar için de aynıdır, Emel Sayın için de aynıdır, ama Gönül Yazar biraz daha yaşlıdır. Daha olgundur. Ne bileyim işte, içinden gelen bir duygu vardır, onu yaşar ama Emel Sayın çevresi vardır, biraz daha gençtir, biraz daha güzel gözüküyor. Ben 33 yaşındayım, ama genç değilim. Günler ileri gidiyor, geri gelmiyor. Bizde de vardır. Yaşlılar bir genç geldi mi kıskanırlar. Oktay'cığım şaka bir yana, Beyoğlu bir muamma, sen de içindesin. Sen daha iyi bilirsin, çevren var. Ben de burda 13 yıldır takılıyorum. Ben senden daha farklı şeyler görüyorum. Biz burda gördüğüm kadarıyla,

iyi insanlarla karşılaşıyoruz, kötüsüyle karşılaşıyoruz. Mesela geçen gün bir belediye başkan adayıyla oturduk. Refahtan adaylığını koymuş. Lakır lakır rakı içiyor adam. Konya'dan koymuş. Mesela, Beyoğlu'nun biliyorsun arka sokakları belâdır, benim de bir kere eve giderken üç metre bir adam saldırdı. Çantamdan bıçağı çektim, önümde diz çöktü valla. Benden bir metre daha büyük Allah canımı alsın, geç lan dedim; delikanlı mısın lan dedim, s.ktirdi gitti kaçtı. Ama bir kere, Tarlabaşı'nda evin önünde geceleyin, yaşlı bir adamı, bıçakladılar. Soydular gördüm, Öyle ya, bu Beyoğlu bir muamma.

Başka bir şey var mı?

-Oktay... Oktay, bak benim kafamda, çok güzel bir jenerik var, jenerik film yani...

Ne jeneriği? Hikayedir o...

-Jenerik, Jenerik. Çünkü, bu ne hikaye olarak, ne de senaryo olarak, söylemek istemiyorum. Ama çok harika bir olay..

Konusu ne?

-Konu şu; bir kız 15 yaşında evlenerek gidiyor evinden, çok zengin bir adama aşık oluyor. Annesi karşı çıkıyor, adam da karşı çıkıyor, kızın kendi babası ölüyor. Annesi de o aşık olduğu adamla evleniyor, ama sürpriz var sonunda. Kız o adamın, kızı, annesi zamanında o adamla olmuş. Hamileyken o yaşlı adamla evlenmiş ve çok şeyler yani.. Bunun daha devamı var. Devamı da hep sürpriz, hep sürpriz. Çok severim, korku filmlerini çok severim, sabaha kadar.

Gelecek hakkında ne gibi hayallerin var?

-Eee işte evlenmek, çocuğum olsun. Aldırdım bir tane, yeni rüyama girdi erkekmiş. Kızım olsun istiyorum.

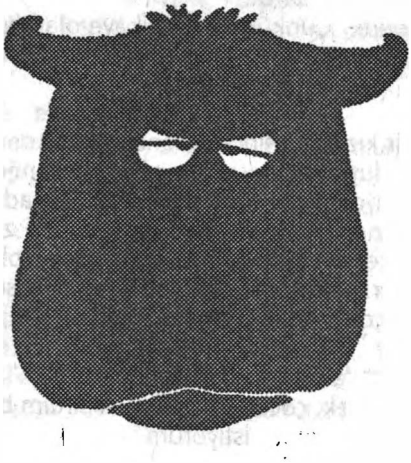
Senin hayatın çok kısaymış?

-Benim hayatım, sen var ya, böyle basamak çık. Çünkü işte ne bileyim, bin tane basamak var orda. Şu anda sen bir tane basamak çıktın. 999 tane basamak daha duruyor. (*Hafif sarhoş hüzünlü anlatıyor*) B.k, bomb.k bir hayat. Keşke daha iyi şartlarda tanışsaydık ama yok işte... Aman..

Sana son soru, hükümetler hakkında ne düşünüyorsun.

-Ne düşünücem, benim hayatım gibi bomb.k.

Teşekkür ederim Tülay.

beni böyle sev
seveceksen
olduğum gibi
göreceksen

Onlar her gün yanlarından geçip gittiğimiz halde, görmediğimiz, farketmediğimiz sokak insanları. Herkes gibi onların da birer hayatı ve hikayeleri var. **Oktay Güzeloğlu,** yakından tanıdığı işte bu sokak insanlarına bir yazar ya da gazeteci üslûbu ötesinde bir arkadaş, bir ağbi, bir dost, bir insan olarak yaklaşıyor ve onlarla belki de başka hiç kimsenin yapamayacağı samimi muhabbetler yapıyor. Bir çoğu **ÖkÜz Dergisi**'nde yayınlandığında yoğun ilgiyle karşılanan sokak tadındaki bu usta işi söyleşiler, işte şimdi tam da elinizin altında duruyor.

Ee, bu muhabbetlere ortak olmak için daha ne bekliyorsunuz!.. Heaaı?..

YÖN
BASIN YAYIN DAĞITIM

ISBN 975-7939-97-8